1ኛ ቆሮንቶስ

የጥናት መመሪያና ማብራሪያ

በ የሕይወት እንጀራ አገልግሎት ተጽፎ የተዘጋጀ

አማርኛ

Bible

ወደ ሕይወት ለውጥ የሚመራ መንፈሳዊ ጉዞ

የቆሮንቶስ ከተማ በወቅቱ የንግድ፣ የጥበብና የብልግና ማዕከል ነበረች። በዚያ አስቸጋሪ ድባብ ውስጥ የበቀለችው ቤተክርስቲያን ደግሞ በውስጥ መከፋፈል፣ በሥነ-ምግባር ጉድለትና በዕውቀት መታበይ ትታመስ ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን መልእክት ሲጽፍ፣ በችግር ውስጥ ላሉት ምዕመናን መድኃኒት አድርጎ ያቀረበው "የተሰቀለውን ክርስቶስን" እና "ከሁሉ የሚበልጠውን የፍቅር መንገድ" ነው። ይህ ጥናት በቤታችን፣ በትዳራችን፣ በአገልግሎታችንና በማኅበራዊ ሕይወታችን ውስጥ ለሚነሱ ጥያቄዎች ሁሉ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምላሽ የሚሰጥ መጋቢ ሆኖ ያገለግለናል።

በዚህ የጥናት ጉዞ ውስጥ ስንመላለስ፣ ስለ እውነተኛ ጥበብ፣ ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች አጠቃቀም፣ ስለ ትንሣኤ ሙታን ተስፋና ስለ ጽኑ ክርስቲያናዊ አቋም በጥልቀት እንማራለን። እያንዳንዱ ገጽ አዲስ ዕውቀትን ብቻ ሳይሆን፣ አሮጌውን ማንነታችንን የሚቀይር መለኮታዊ ኃይል ይዞልን ይመጣል። ቃሉን ስታነቡና ስታጠኑ መንፈስ ቅዱስ ልባችሁን እንዲያበራው፣ ቃሉም በሕይወታችሁ ውስጥ እንዲሰራ ጸሎታችን ነው። ወደዚህ ድንቅ የጥናት ማዕድ እንኳን ደህና መጣችሁ።

ለግል ጥናት፣ ለቤተሰብ አምልኮ ወይም **በቡድን ለሚደረግ የቃል ውይይት** እንዲመች ተደርጎ የተዘጋጀው ይህ መጽሐፍ፣ እውነትን ለሚጠሙና ነፃነትን ለሚናፍቁ ሁሉ የተበረከተ ነጻ ስጦታ ነው። ቃሉን ስታጠኑ የጌታ ጸጋ በልባችሁ ይብራ፤ መንፈስ ቅዱስ ደግሞ ከእውነት ወደ እውነት እየመራችሁ ለክብሩ ያብቃችሁ።

ስለ አገልግሎታችን፦ የሕይወት እንጀራ አገልግሎት የእግዚአብሔርን ቃል እውነት ሁሉም ሰው ሊረዳው በሚችል ቀላልና ማራኪ አቀራረብ ለማድረስ የሚሠራ የወንጌል አገልግሎት ነው።

በነጻ የተሰጠ! ለሽያጭ የማይውል!!!

1ኛ ቆሮንቶስ

የጥናት መመሪያና ማብራሪያ

አማርኛ

Ethiopia

Copyright © 2026, የቅጂ መብት ባለቤት፡- © 2026 የሕይወት እንጀራ አገልግሎት (Yehiwot Enjera Ministry) የአጠቃቀም ፈቃድ፡- ይህ የጥናት መጽሐፍ የእግዚአብሔር ቃል ለሁሉም በነጻ እንዲደርስ ታስቦ የተዘጋጀ ነው። በመሆኑም የሚከተሉትን መመሪያዎች በመከተል በነጻነት መጠቀም ይቻላል፡- የምንጭ ምስክርነት፡- ይህንን ጽሑፍ በማንኛውም መድረክ ሲጠቀሙ ወይም ሲያሰራጩ የይዘቱን ምንጭ (የሕይወት እንጀራ አገልግሎት) መጥቀስ ይኖርብዎታል። ለሽያጭ ያልቀረበ፡- ይህንን የጥናት መጽሐፍ ለማንኛውም ዓይነት የንግድ ሥራ ወይም ገቢ ለማግኘ መጠቀም በጥብቅ የተከለከለ ነው። ይዘቱን አለመለወጥ፡- የመጽሐፉን ይዘት ሳይለውጡ፣ ሳይጨምሩ ወይም ሳይቀንሱ እንዳለ ለሌሎች ማጋራት፣ ፕሪንት ማድረግና አባዝቶ ማሰራጨት ይቻላል። "...በነጻ የተቀበላችሁትንም በነጻ ስጡ።" (ማቴ 10፥8) በሚለው መለኮታዊ መመሪያ መሠረት፣ ይህ የጥናት መመሪያ ለወንጌል አገልግሎትና ለቅዱሳን መታነጽ በነጻ እንዲውል ተፈቅዷል።

http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/
You may not use this work for commercial purposes. You may adapt and add to this work. You must keep the copyright and credits for authors, illustrators, etc.

የ1ኛ ቆሮንቶስ መልእክት ጥልቅ ጥናት፡ ታሪካዊ፣ ዳራዊ እና ሥነ-መለኮታዊ ትንተና

የቆሮንቶስ ከተማ በጥንታዊው የሜዲትራኒያን ዓለም ውስጥ ከነበሩት እጅግ ስትራቴጂካዊ እና ንቁ የንግድ ማዕከላት አንዷ ነበረች። በሁለት ባሕሮች መካከል (በአዮኒያ እና በኤጂያን ባሕር) ባለ ጠባብ መሬት ላይ መገኘቷ ለከተማዋ ከፍተኛ ሀብትና የባሕል መደበላለቅን አስገኝቶላታል። ሐዋርያው ጳውሎስ በሁለተኛው የወንጌል ጉዞው (በ50-51 ዓ.ም አካባቢ) ወደዚች ከተማ በመግባት ለ18 ወራት ያህል በዚያ ቆይቶ ቤተክርስቲያኒቱን መሥርቷል።

ይህ መልእክት የተጻፈው ጳውሎስ በሦስተኛው የወንጌል ጉዞው ወቅት በኤፌሶን ለሦስት ዓመታት በቆየበት ጊዜ (በ53-57 ዓ.ም አካባቢ) እንደሆነ ምሁራን ይስማማሉ። መልእክቱ የተላከው በቆሮንቶስ ለሚገኘው የክርስቲያን ማኅበረሰብ ሲሆን፣ ጳውሎስ ይህን የጻፈው ከቀሎዔ ሰዎች በሰማው አስከፊ ዜና እና ከቤተክርስቲያኒቱ በደረሰው የጥያቄ ደብዳቤ መሠረት ነው። መልእክቱ በዋናነት የሚያተኩረው በቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ ሥነ-ምግባራዊ፣ ሥነ-መለኮታዊ እና ተግባራዊ ችግሮችን ለመፍታትና የወንጌልን እውነት ከአማኞቹ የዕለት ተዕለት ሕይወት ጋር ለማዛመድ ነው።

ቆሮንቶስ በጳውሎስ ዘመን የነበረው ገጽታ የንግድ፣ የፍልስፍና እና የብልግና ማዕከልነት ነበር። ከተማዋ በአንድ በኩል የአቴንስን የአስተሳሰብ ተጽዕኖ፣ በሌላ በኩል ደግሞ የሮማውያንን የሥልጣንና የሀብት ጥማት አስተናግዳለች። በከተማዋ የነበረው የአፍሮዳይት ቤተ መቅደስና ሌሎች አረማዊ የአምልኮ ሥፍራዎች ለጾታዊ ብልግና መስፋፋት ከፍተኛ አስተዋጽኦ ነበራቸው፤ ይህም "ቆሮንቶሳዊ መሆን" (to Corinthianize) የሚለው ቃል የብልግና መገለጫ እስከመሆን እንዲደርስ አድርጎታል። በዚህ ዳራ ውስጥ የተመሠረተችው ቤተክርስቲያን ከአረማዊ ባሕልና ከአዲሱ ክርስቲያናዊ ማንነት መካከል ባለ ግጭት ውስጥ ትገኝ ነበር።

ምዕራፍ 1፡ መከፋፈል እና የእግዚአብሔር ጥበብ
ሰላምታ እና ምስጋና (1፡1-9)

የታሪክና የዳራ ቅኝት
የጥንቷ ቆሮንቶስ በግሪክ የምትገኝ፣ በንግድና በሥልጣኔ እጅግ የገነነች ከተማ ነበረች። እንደ አሁኑ ዘመን ትልልቅ የንግድ ማዕከላት ሁሉ፣ ቆሮንቶስም በባሕል ስብጥር፣ በታላላቅ ፈላስፎችና በሀብት የናኘች ከተማ ነበረች። ሆኖም ግን ይህ በዓለማዊ ጥበብና በሀብት መታጀብ በቤተክርስቲያኑ ውስጥ ለተፈጠረው መከፋፈልና ለሥነ-ምግባር ጉድለት መንስኤ ሆኖ ነበር። ቅዱስ ጳውሎስ ይህንን መልእክት የጻፈው በውስጧ ችግሮች ለነበሩባት፣ ነገር ግን የእግዚአብሔር ጸጋ ላልተለያት ቤተክርስቲያን ነው።

የሐዋርያው ሰላምታ እና መለኮታዊው ጥሪ (ቁጥር 1-3)
ጳውሎስ መልእክቱን ሲጀምር "በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ሊሆን የተጠራ" በማለት ራሱን ያስተዋውቃል። ይህ አገላለጽ ዝም ብሎ መግቢያ ሳይሆን፣ ሐዋርያነቱ ከሰው ድምጽ ሳይሆን ከሰማይ የመጣ መለኮታዊ ሹመት መሆኑን ለማረጋገጥ ነው። በሚገርም ሁኔታ የቆሮንቶስን ምዕመናን "በክርስቶስ ኢየሱስ ለተቀደሱትና ቅዱሳን ለመሆን ለተጠሩት" ይላቸዋል። ምንም እንኳ ቤተክርስቲያኗ በብዙ መከፋፈል፣ በትዕቢትና በስህተት ውስጥ ብትሆንም፣ ጳውሎስ ግን አሁንም "ቅዱሳን" ብሎ ይጠራቸዋል። ይህ የሚያስተምረን ትልቅ ቁምነገር አለ፤ ቅድስናችን በራሳችን መልካም ሥራ ሳይሆን በክርስቶስ ኢየሱስ በተገኘው ጸጋ ላይ የተመሠረተ መሆኑን ነው።

የምስጋና እና የጸጋ ባለጠግነት (ቁጥር 4-9)
ጳውሎስ ስለ ቆሮንቶስ ሰዎች ሁልጊዜ እግዚአብሔርን ያመሰግናል። ለምን ቢባል? በክርስቶስ በኩል በቃልና በእውቀት ሁሉ ባለጠጎች ሆነዋልና። የሚገርመው ነገር፣ ቆሮንቶስ ሰዎች እነዚህን መንፈሳዊ ስጦታዎች ለትዕቢትና ለፉክክር ይጠቀሙባቸው ነበር። ሆኖም ግን ጳውሎስ ስህተታቸውን ከመገሰጹ በፊት፣ እግዚአብሔር በጸጋው የሰጣቸውን ስጦታዎች እውቅና ይሰጣል። "ከማንኛውም የጸጋ ስጦታ አይነድልባችሁም" ይላቸዋል። እግዚአብሔር የሰጠንን ስጦታ ማወቅና ለእርሱ ክብር መጠቀም እንድንችል ሐዋርያው በመጀመሪያ የምስጋናን መንገድ ይመርጣል።

የእግዚአብሔር ታማኝነት ዋስትናችን ነው

በመጨረሻም ጳውሎስ ትኩረታቸውን ወደ እግዚአብሔር ታማኝነት ይመልሳል። "ወደ ልጁ ወደ ጌታችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ጎብረት የጠራችሁ እግዚአብሔር ታማኝ ነው" ይላል። እኛ ብንሳሳትም፣ ብንወድቅም ወይም በመከፋፈል ውስጥ ብንሆንም፣ እግዚአብሔር ግን የጀመረውን ሥራ ዳር ለማድረስ የታመነ ነው። ይህ ጥልቅ ትርጓሜ የሚያሳየን፣ የክርስትና ሕይወት መሠረቱ የእኛ ጥንካሬ ሳይሆን የእግዚአብሔር የማይለወጥ ታማኝነት መሆኑን ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ ራሱን "ሐዋርያ ሊሆን የተጠራ" ማለቱ በቆሮንቶስ አማኞች ዘንድ ለነበረው ጥርጣሬ ምን ዓይነት ምላሽ ይሰጣል?

በቁጥር 2 ላይ "በየስፍራው የጌታን ስም ከሚጠሩት ሁሉ ጋር" የሚለው ሐረግ የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ራሷን ከሌሎች እንዳትለይ እንዴት ይረዳታል?

ጳውሎስ በቆሮንቶስ አማኞች ሕይወት ውስጥ ያሉትን ከባድ ችግሮች እያወቀ ምስጋናን ያቀረበው ለምንድን ነው?

"በቃልና በእውቀት ሁሉ" መበልጸግ ሁልጊዜ ከመንፈሳዊ ብስለት ጋር አብሮ ይሄዳልን? ለምን?

"ምንም የጸጋ ስጦታ አይጎድልባችሁም" (ቁ. 7) የሚለው ሐሳብ በአገልግሎት ውስጥ ያለንን ኃላፊነት እንዴት ያሳያል?

የእግዚአብሔር ታማኝነት (ቁ. 9) በአማኞች ጽናትና በደኅንነት ዋስትና ላይ የሚኖረው ሚና ምንድን ነው?

የክርስቶስ ሱታፌ (ኅብረት) በቤተክርስቲያን አንድነት ላይ የሚኖረው ተግባራዊ ትርጉም ምንድን ነው?

በጳውሎስ ሰላምታ ውስጥ የተጠቀሱት "ጸጋና ሰላም" (ቁ. 3) በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ሁኔታ ውስጥ ለምን አስፈላጊ ነበሩ?

የሶስቴንስ በሰላምታው ውስጥ መካተት (ቁ. 1) በቆሮንቶስ ለነበረው ታሪክ ምን ትርጉም ይሰጣል?

በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለ መከፋፈል (1፡10-17)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የልመናው መሠረትና የችግሩ መገለጥ (ቁጥር 10-12)

ጳውሎስ ንግግሩን የሚጀምረው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በመለመን ነው። ይህ ልመና "እባካችሁ" የሚል የወንድማማችነት ፍቅር የተሞላበት ቢሆንም፣ በውስጡ ግን ታላቅ ሥልጣንን የያዘ ነው። የቆሮንቶስ ምዕመናን በአንድ ቃል እንዲናገሩ፣ በአንድ ልብና በአንድ ሐሳብ እንዲስማሙ አጥብቆ ያሳስባቸዋል። መከፋፈል የጀመረው ግን በጭንጭጭ ወይም በወሬ ሳይሆን፣ "እኔ የጳውሎስ ነኝ"፣ "እኔ የአጵሎስ ነኝ"፣ "እኔ የኬፋ (የጴጥሮስ) ነኝ" በማለት በቡድን በመከፋፈላቸው ነው። እንዲያውም አንዳንዶቹ ከሁሉ የተሻሉ ለመምሰል "እኔ የክርስቶስ ነኝ" በማለት ክርስቶስን የራሳቸው የቡድን መታወቂያ ለማድረግ ይሞክሩ ነበር።

ክርስቶስ ተከፍሏልን? (ቁጥር 13-17)

ሐዋርያው ጳውሎስ እነዚህን ቡድኖች በአስገራሚ ጥያቄዎች ይሞግታቸዋል። "ክርስቶስ ተከፍሏልን?" "ጳውሎስስ ስለ እናንተ ተሰቀለን?" ወይም "በጳውሎስ ስም ተጠመቃችሁን?" በማለት የችግሩን ምንጭ ያሳያቸዋል። ሰዎች ከክርስቶስ ይልቅ ሰውን፣ ከወንጌሉ ይልቅ ሰበካውን፣ ከአዳኙ ይልቅ አገልጋዩን ማድነቅ ሲጀምሩ መከፋፈል ይመጣል። ጳውሎስ እርሱ ያጠመቃቸው ጥቂት ሰዎች ብቻ መሆናቸውን በመጥቀስ፣ ዋናው ጥሪው "ማጥመቅ" ሳይሆን "ወንጌልን መስበክ" መሆኑን ያስረዳል። ይህም የሆነው ክርስቶስ በመስቀል ላይ የሰራው ሥራ በሰው የንግግር ጥበብ እንዳይሸፈንና ትኩረቱ ሁሉ ወደ መስቀሉ እንዲሆን ነው።

የወንጌል ኃይልና የሰው ጥበብ

ጳውሎስ "በቃል ጥበብ ሳይሆን" ሲል፣ የሰው ችሎታና የንግግር ስልት ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ሊያቀርብ እንደማይችል ለማሳየት ነው። መከፋፈል የሚመጣው የሰውን ችሎታና ስብዕና ከፍ ስናደርግ ነው። ነገር ግን ወደ መስቀሉ ስንመለከት ሁላችንም እኩል ኃጢአተኞችና በክርስቶስ ጸጋ የዳንን መሆናችንን እንረዳለን። ይህ እውነት ደግሞ በትዕቢት ከመነፋፋት ይልቅ በትሕትና እርስ በእርስ እንድንዋደድና እንድንሳሰር ያደርገናል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ በአንድ ልብና በአንድ ሐሳብ መሆንን (ቁ. 10) ሲያዝዝ ልዩነት አይኑራችሁ ማለቱ ነው?

በዘመናችን በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚታዩ የቡድን መከፋፈሎች ከቆሮንቶስ መከፋፈል ጋር የሚመሳሰሉት በምን መንገድ ነው?

የቀሎዔ ሰዎች ችግሩን ለጳውሎስ ማሳወቃቸው (ቁ. 11) ለምን እንደ መልካም ተግባር ይቆጠራል?

"እኔ የጳውሎስ ነኝ... እኔ የአጵሎስ ነኝ" የሚለው ትምክህት ከመንፈሳዊነት ይልቅ ሥጋዊነትን እንዴት ይገልጻል?

"ክርስቶስ ተከፍሏልን?" የሚለው ጥያቄ በቤተክርስቲያን አንድነት ላይ ያለንን ግንዛቤ እንዴት ይለውጠዋል?

ጳውሎስ ጥቂቶችን ብቻ ማጥመቁን ማስታወሱ (ቁ. 14-16) ስለ ወንጌል አገልግሎት ቅድሚያ የሚሰጠው ነገር ምን እንደሆነ ይነግረናል?

"የመስቀሉ ቃል ከንቱ እንዳይሆን" በንግግር ጥበብ አለመስበክ (ቁ. 17) ሲባል ምን ማለት ነው?

በቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ የአስተሳሰብ ልዩነቶች ወደ መከፋፈል እንዳይቀየሩ ምን ማድረግ ይገባል?

መሪዎችን ማክበርና መሪዎችን ማምለክ መካከል ያለው ድንበር ምንድን ነው?

የጥምቀት ሥርዓት በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ለመከፋፈል ምክንያት የሆነው እንዴት ነው?

የእግዚአብሔር ጥበብና የዓለም ጥበብ (1፡18-31)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የመስቀሉ ቃልና የሰው ልጅ ግራ መጋባት (ቁጥር 18-25)
የመስቀሉ ቃል ለሚጠፉት ሰዎች እንደ ሞኝነት ይቆጠራል። በዚያ ዘመን ለነበሩት አይሁድ፣ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ የሞተ መሲሕ የእግዚአብሔር እርግማን እንጂ አዳኝ ሊሆን አይችልም ነበር። ለግሪኮች ደግሞ ይህ ምንም ዓይነት ፍልስፍናዊ አመክንዮ የሌለው የማይረባ ወሬ ይመስላቸው ነበር። ነገር ግን ለእኛ ለምንድን የመስቀሉ ቃል የእግዚአብሔር ኃይል ነው! ዓለም በገዛ ጥበቧ እግዚአብሔርን ማወቅ ስላልቻለች፣ እግዚአብሔር በስብከት ሞኝነት የሚያምኑትን ሊያድን ወደደ። አይሁድ ተአምራትን ይፈልጋሉ፣ ግሪኮች ጥበብን ይሻሉ፤ እኛ ግን የተሰቀለውን ክርስቶስን እንሰብካለን። ይህም የእግዚአብሔር ሞኝነት ከሰው ይልቅ ጥበበኛ፣ የእግዚአብሔርም ድካም ከሰው ይልቅ ብርቱ መሆኑን ያረጋግጥልናል።

የእግዚአብሔር ምርጫና የሰው ልጅ ትምክህት (ቁጥር 26-29)
ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ምዕመናን ዞር ብሎ "ጥሪአችሁን ተመልከቱ" ይላቸዋል። እንደ ዓለም መመዘኛ ብዙዎቻችሁ ጥበበኞች፣ ኃያላን ወይም የከበረ ዘር ያላቸው አልነበራችሁም። ሆኖም እግዚአብሔር ዓለምን ሊያሳፍር የተናቀውንና ደካማውን መረጠ። ይህ የሆነበት ምክንያት ደግሞ ማንም ሥጋ ለባሽ በእግዚአብሔር ፊት እንዳይመካ ነው። እግዚአብሔር በራሳቸው የሚተማመኑትንና "አውቃለሁ" የሚሉትን ትዕቢተኞች ወደ ጎን በመተው፣ በትሕትና ወደ እርሱ የሚመጡትን ድሆችና ደካሞች የጸጋው መገለጫ አደረጋቸው። ይህ የሚያስተምረን የእግዚአብሔር መንግሥት መሠረቷ የእኛ ችሎታ ሳይሆን የእርሱ ነጻ ጸጋ መሆኑን ነው።

ክርስቶስ የሕይወታችን ሙላት (ቁጥር 30-31)
በመጨረሻም ሐዋርያው የመላ ሕይወታችን ምንጭ ክርስቶስ መሆኑን ያስገነዝበናል። እኛ በራሳችን ጻድቅ መሆን ወይም መቀደስ አንችልም፤ ነገር ግን ክርስቶስ ኢየሱስ ለእኛ ከእግዚአብሔር ዘንድ ጥበብ፣ ጽድቅ፣ ቅድስናና ቤዛነት ሆኖልናል። ስለዚህ ማንኛውም ሰው የሚመካ ከሆነ በገዛ ዕውቀቱ ወይም በሥራው ሳይሆን፣ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ሊመካ ይገባዋል። ወንጌል ሰውን ሁሉ እኩል የሚያደርግና ትኩረታችንን ሁሉ ወደ መስቀሉ ባለቤት የሚመልስ መለኮታዊ ኃይል ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"የመስቀሉ ቃል ለሚጠፉት ሞኝነት ነው" (ቁ. 18) የሚለው ሐሳብ ዛሬ በዘመናዊው ዓለም እንዴት ይገለጣል?

እግዚአብሔር የጥበበኞችን ጥበብ የሚያጠፋው በምን መንገድ ነው? (ቁ. 19)

አይሁድ ምልክትን መፈለጋቸውና ግሪኮች ጥበብን መሻታቸው ለወንጌል ዕንቅፋት የሆነባቸው ለምንድን ነው?

የተሰቀለው ክርስቶስ ለአማኞች "የእግዚአብሔር ኃይልና ጥበብ" (ቁ. 24) የሚሆነው እንዴት ነው?

እግዚአብሔር ደካማውንና ዝቅተኛውን መምረጡ (ቁ. 27-28) ስለ ቤተክርስቲያን አባላት ስብጥር ምን ያስተምረናል?

በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ በሥልጣንና በሀብት መመካት የነበረባቸው ሰዎች ለምን ተገሰጹ?

"የሚመካ በጌታ ይመካ" (ቁ. 31) የሚለው ትእዛዝ በሕይወታችን ውስጥ ተግባራዊ የሚሆነው እንዴት ነው?

የእግዚአብሔር "ሞኝነት" ከሰው ጥበብ ይልቅ እንዴት ሊበልጥ ይችላል? (ቁ. 25)

ክርስቶስ ለእኛ "ቅድስናና ቤዛ" መሆኑን ማወቃችን ስለ ማንነታችን ያለንን ግንዛቤ እንዴት ይለውጠዋል?

በዓለም ዘንድ "ምንም ያልሆኑትን" መምረጥ የእግዚአብሔርን ዓላማ እንዴት ይገልጻል?

ምዕራፍ 2፡ በመንፈስ ቅዱስ የተገለጠው ጥበብ
የጳውሎስ የአገልግሎት ዘይቤ (2፡1-5)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የመልእክቱ ማዕከልና ትኩረት (ቁጥር 1-2)
ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች በመጣ ጊዜ፣ በዘመኑ እንደነበሩት ታላላቅ ንግግር አዋቂዎች (Rhetoricians) በቃላት ውበትና በረቀቀ ፍልስፍና አልቀረበላቸውም። እርሱ የነበረውን ከፍተኛ ትምህርትና ዕውቀት ወደ ጎን በመተው፣ አንድ ዋና ውሳኔ ወስኖ ነበር። ይህም በመካከላቸው ሳለ "ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር እርሱም እንደተሰቀለ ሌላ ነገር እንዳያውቅ" መቁረጡ ነው። ጳውሎስ የሰዎችን ስሜት በቃላት ለመማረክ ሳይሆን፣ የሰዎችን ሕይወት በመስቀሉ እውነት ለመለወጥ ይተጋ ነበር። እውነተኛ አገልግሎት ትኩረቱ በአገልጋዩ ብቃት ላይ ሳይሆን በአዳኙ ማንነት ላይ መሆኑን እዚህ ጋር እንረዳለን።

የአገልጋዩ ማንነትና ድካም (ቁጥር 3)
በጣም የሚገርመው ነገር፣ ጳውሎስ በመካከላቸው የነበረው በታላቅ በራስ መተማመን ወይም በጀግንነት ሳይሆን "በድካምና በፍርሃት በብዙ መንቀጥቀጥም" እንደነበር መናገሩ ነው። ይህ የሚያሳየው ጳውሎስ በራሱ ችሎታ ላይ ሳይሆን ሙሉ በሙሉ በእግዚአብሔር ላይ ተደግፎ እንደነበር ነው። ዛሬ ብዙዎቻችን አገልግሎት ማለት ብርታትና ድፍረት ብቻ ይመስለናል፤ ጳውሎስ ግን የራሳችንን ድካም አምነን ስንቀበልና በእግዚአብሔር ስንታመን የጌታ ኃይል በሙላት እንደሚገለጥ ያስተምረናል።

የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ማረጋገጫ (ቁጥር 4-5)
የጳውሎስ ስብከትና ትምህርት ሰውን በሚያባብልና በሚያባብል የጥበብ ቃል አልነበረም። ይልቁንም "በመንፈስና በኃይል መገለጥ" ነበር። ይህ ማለት ጳውሎስ ሲሰብክ መንፈስ ቅዱስ በሰሚዎቹ ልብ ውስጥ እውነቱን ያረጋግጥ ነበር። ጳውሎስ ይህንን መንገድ የመረጠበት ዋና ዓላማ የቆሮንቶስ ምዕመናን እምነት "በሰው ጥበብ ላይ ሳይሆን በእግዚአብሔር ኃይል ላይ እንዲሆን" ነው። የሰው ንግግርና ጥበብ ለጊዜው ሊያረካ ይችላል፤ በእግዚአብሔር ኃይል ላይ የተመሠረተ እምነት ግን ለማንኛውም ማዕበል የማይበገር ጽኑ መሠረት አለው።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ የወንጌል አገልግሎት ውጤታማነቱ የሚለካው በአቀራረባችን ውበት ሳይሆን በይዘቱ ጥራትና በመንፈስ ቅዱስ ረዳትነት መሆኑን ነው። ጳውሎስ ራሱን ዝቅ በማድረጉ ክርስቶስ በእርሱ በኩል ከፍ ብሎ እንዲታይ አድርጓል። እኛም በሕይወታችንና በአገልግሎታችን የሰውን ጥበብ ሳይሆን የክርስቶስን መስቀልና የመንፈስ ቅዱስን ኃይል መካታ ልናደርግ ይገባናል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ "በንግግር ብልሃትና በጥበብ ታላቅነት" አለመምጣቱ ለዘመናችን ሰባክያን ምን ትምህርት ይሰጣል?

"ከተሰቀለው ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር ሌላ ነገር እንዳላውቅ ወስኜ ነበር" (ቁ. 2) ማለት ምን ማለት ነው?

የአንድ አገልጋይ ደካማነትና ፍርሃት (ቁ. 3) ከእግዚአብሔር ኃይል ጋር ያለው ዝምድና ምንድን ነው?

"በመንፈስና በኃይል መገለጥ" መስበክ (ቁ. 4) ማለት የሰውን ዝግጅት ማግለል ማለት ነውን?

እምነታችን "በሰው ጥበብ ላይ እንዳይቆም" (ቁ. 5) ማድረግ ያለብን ጥንቃቄ ምንድን ነው?

በቆሮንቶስ ከተማ የነበረው "የንግግር ጥበብ" ባሕል ጳውሎስን ለምን አስጨነቀው?

ወንጌልን ስንመሰክር ትኩረታችን በራሳችን ችሎታ ላይ እንዳይሆን እንዴት እንጠንቀቅ?

"የእግዚአብሔር ምስክርነት" (ቁ. 1) ሲባል ምንን ያካትታል?

ጳውሎስ በቆሮንቶስ በነበረበት ጊዜ "መንቀጥቀጥ" የታየበት ለምንድን ነው?

የሰዎች እምነት በመለኮታዊ ኃይል ላይ መቆሙ (ቁ. 5) ከአገልግሎት ውጤታማነት ጋር እንዴት ይያያዛል?

የእግዚአብሔር ምስጢራዊ ጥበብ (2፡6-13)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የዚህ ዓለም ጥበብና የእግዚአብሔር ዘላለማዊ እቅድ (ቁጥር 6-8)
ጳውሎስ የሚናገረው ጥበብ በዚህ ዓለም ጥበብ ወይም በሚጠፉት በዚህ ዓለም ገዢዎች ጥበብ የሚመሰል አይደለም። ይህ ጥበብ ዓለም ሳይፈጠር በፊት እግዚአብሔር ለክብራችን የወሰነው "የተሰወረ ምስጢራዊ ጥበብ" ነው። የሚገርመው ነገር፣ የዚህ ዓለም ገዢዎች ይህንን ጥበብ ቢያውቁት ኖሮ፣ የክብርን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ባልሰቀሉትም ነበር። የዓለም ዕውቀትና ፍልስፍና የእግዚአብሔርን ታላቅ የማዳን እቅድ ለማስተዋል አቅም እንደሌላቸው በዚህ እንረዳለን። እግዚአብሔር ግን እኛን ለማክበር ሲል ይህንን ጥበብ በክርስቶስ በኩል አዘጋጀው 💎 ።

ዐይን ያላየችውና ጆሮ ያልሰማው ድንቅ ነገር (ቁጥር 9-10)
"ዐይን ያላየችው ጆሮም ያልሰማው በሰውም ልብ ያልታሰበው እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀው" ተብሎ የተጻፈው ቃል፣ ብዙ ጊዜ ስለ መንግሥተ ሰማያት ብቻ የሚነገር ይመስለናል። ሆኖም ጳውሎስ እዚህ ጋር እያወራ ያለው እግዚአብሔር አሁን በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ለእኛ ስለገለጠልን ድንቅ ምስጢር ነው። የሰው አእምሮ በምርምርና በዕውቀቱ ሊደርስበት የማይችለውን ሰማያዊ በረከትና እውነት፣ እግዚአብሔር በጸጋው ለእኛ ገልጦልናል። ይህ መገለጥ ደግሞ የሚመጣው የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር ሁሉ በሚመረምረው በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ነው 🕊️ ።

የመንፈስ ቅዱስ ሚና እና መንፈሳዊው መረዳት (ቁጥር 11-12)
በሰው ውስጥ ያለውን ሐሳብ ከራሱ ከሰውዬው መንፈስ በቀር ማንም እንደማያውቀው ሁሉ፣ የእግዚአብሔርንም ሐሳብ ከእግዚአብሔር መንፈስ በቀር ማንም ሊያውቅ አይችልም። እኛ የተቀበልነው ግን የዓለምን መንፈስ ሳይሆን ከእግዚአብሔር ዘንድ የሆነውን መንፈስ ነው። ይህ መንፈስ በውስጣችን ያለው እግዚአብሔር በነጻ የሰጠንን ጸጋና በረከት እንድናውቅ ነው። ያለ መንፈስ ቅዱስ እርዳታ መጽሐፍ ቅዱስን ብናነብ እንኳን እንደ ተራ ታሪክ ወይም ፍልስፍና ሊታየን ይችላል፤ በመንፈስ ቅዱስ ስንቃኝ ግን ሕይወት የሚሰጥ የእግዚአብሔር ድምጽ ይሆንልናል።

መንፈሳዊውን ነገር በመንፈሳዊ ቃል ማብራራት (ቁጥር 13)

ጳውሎስ ይህንን ሰማያዊ እውነት ለሰዎች ሲያካፍል፣ በሰው ጥበብ በሚገኝ ቃል ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ በተማረው ቃል ነው። ይህም ማለት መንፈሳዊውን እውነት ከመንፈሳዊው አገላለጽ ጋር በማያያዝ ማስተማር ነው። እውነተኛ መንፈሳዊ ዕውቀት የሚገኘው ከዩኒቨርሲቲ ዲግሪ ሳይሆን፣ ከመንፈስ ቅዱስ ትምህርትና ሊቃሉ በመገዛት ነው። እግዚአብሔር ምስጢሩን የሚገልጠው ራሳቸውን ዝቅ አድርገው በመንፈስ ለሚመሩትና ለሚወዱት ልጆቹ ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ "ፍጹማን" (ቁ. 6) ያላቸው እነማንን ነው? ከመንፈሳዊ ብስለት ጋርስ ምን ግንኙነት አለው?

"የዚህ ዓለም ገዢዎች" የመስቀሉን ምስጢር አለማወቃቸው (ቁ. 8) ስለ ዓለማዊ ሥልጣን ገደብ ምን ይነግረናል?

"ዓይን ያላየችው ጆሮም ያልሰማው" (ቁ. 9) የሚለው ጥቅስ የሚያመለክተው የወደፊቱን ሰማያዊ ሕይወት ነው ወይስ አሁን የተገለጠውን ወንጌል?

የእግዚአብሔር መንፈስ "የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር" መመርመሩ (ቁ. 10) ለአማኞች መረዳት የሚሰጠው ፋይዳ ምንድን ነው?

የዓለምን መንፈስ እና ከእግዚአብሔር የሆነውን መንፈስ (ቁ. 12) እንዴት እንለያቸዋለን?

መንፈሳዊ ነገርን በመንፈሳዊ ቃል ማገናዘብ (ቁ. 13) ሲባል ምን ማለት ነው?

መንፈስ ቅዱስ ለወንጌል መረዳት የግድ አስፈላጊ ነው የሚባለው ለምንድን ነው?

"የክብር ጌታ" (ቁ. 8) ተብሎ መጠራቱ ለክርስቶስ ማንነት ምን ዓይነት እውቅና ይሰጣል?

እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀው ነገር (ቁ. 9) ዛሬ በሕይወታችን እንዴት ይገለጣል?

በመንፈስ ቅዱስ የሚሰጡ "ቃላት" (ቁ. 13) ስለ ቅዱሳት መጻሕፍት መሪነት ምን ያስተምሩናል?

ሥጋዊ፣ ነፍሳዊ እና መንፈሳዊ ሰው (2፡14-16)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ለሥጋው የሚያድር (ነፍሳዊ) ሰውና ገደቦቹ (ቁጥር 14)

ለሥጋው የሚያድር ወይም "ነፍሳዊ" የሚባለው ሰው፣ በመንፈስ ቅዱስ ያልታደሰውንና በተፈጥሮአዊ አእምሮው ብቻ የሚመራውን ሰው ያመለክታል። ይህ ሰው የእግዚአብሔርን መንፈስ ነገር መቀበል አይችልም፤ ምክንያቱም መንፈሳዊው እውነት ለእርሱ "ሞኝነት" ነው። ተፈጥሮአዊው አእምሮ በምክንያት፣ በሳይንስና በምድራዊ ጥበብ ላይ ብቻ ስለሚደገፍ፣ በመንፈስ ቅዱስ የሚገለጠውን ሰማያዊ ምስጢር ሊረዳው አይችልም። መንፈሳዊ ነገር በመንፈስ የሚመረመር በመሆኑ፣ ይህ ሰው መንፈሳዊው "አንቴና" ስለሌለው ሰማያዊውን መልእክት መቀበል ይሳነዋል።

መንፈሳዊ ሰውና መለኮታዊው ማስተዋል (ቁጥር 15)

በሌላ በኩል ደግሞ መንፈሳዊ ሰው በመንፈስ ቅዱስ የሚመራና ሕይወቱን ለእግዚአብሔር ያስገዛ ሰው ነው። ይህ ሰው ሁሉንም ነገር መመርመርና በትክክለኛ ሚዛን መመዘን ይችላል። መንፈሳዊ ሰው ነገሮችን የሚያየው በሥጋዊ ዐይን ሳይሆን በእግዚአብሔር ቃል ብርሃን በመሆኑ፣ የነገሮችን እውነተኛ ምንነትና ፍጻሜ የማስተዋል ጸጋ አለው። በሚገርም ሁኔታ፣ መንፈሳዊ ሰው በሌላው (በዓለማዊው ሰው) አይመረመርም፤ ምክንያቱም ዓለማዊው ሰው የመንፈሳዊውን ሰው ውስጣዊ ዓላማ፣ ሰላምና ጥንካሬ ሊረዳው አይችልም። መንፈሳዊ ሰው የሚኖረው ከዚህ ዓለም ሥርዓት ውጭ በሆነ መለኮታዊ መርሕ ነው።

የክርስቶስ ልብ ባለቤት መሆን (ቁጥር 16)

ሐዋርያው ጳውሎስ "የጌታን ልብ ማን አውቆት ነው?" የሚለውን የብሉይ ኪዳን ጥያቄ በማንሳት ንግግሩን ይደመድማል። በእርግጥም ማንም ሰው በገዛ ጥበቡ የእግዚአብሔርን ሐሳብ ሊረዳ አይችልም። ሆኖም ግን ለክርስቲያኖች የተሰጠ ትልቅ ተስፋ አለ፤ እርሱም "እኛ ግን የክርስቶስ ልብ አለን" የሚለው ነው። የክርስቶስ ልብ (Mind of Christ) አለን ማለት ክርስቶስ የሚያስበውን ማሰብ፣ እርሱ የሚወደውን መውደድና ነገሮችን በእርሱ ዕይታ ማየት እንችላለን ማለት ነው። ይህ ደግሞ የሚሆነው መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን የእግዚአብሔርን ሐሳብ ሲቀርጽልን ብቻ ነው።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ጥናት የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ክርስትና ዝም ብሎ የዕውቀት ክምችት ሳይሆን የማንነት መለወጥ መሆኑን ነው። ከነፍሳዊ (ሥጋዊ) ማንነት ወደ መንፈሳዊ ማንነት መሸጋገር የሚቻለው በመንፈስ ቅዱስ ዳግም በመወለድና ለቃሉ በመገዛት ነው። እግዚአብሔር የሰጠንን "የክርስቶስን ልብ" በመጠቀም፣ በዚህ ግራ በተጋባ ዓለም ውስጥ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለይተን እንድንኖር ጸጋው ይርዳን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ነፍሳዊ ሰው መንፈሳዊ ነገርን "ሊያውቀው አይችልም" (ቁ. 14) ሲባል የሰው ልጅ ነፃ ፈቃድ የለውም ማለት ነውን?

መንፈሳዊ ሰው "ራሱ ግን በማንም አይመረመርም" (ቁ. 15) ማለት አማኞች ለሰው ተጠያቂ አይደሉም ማለት ነውን?

"የክርስቶስ ልብ አለን" (ቁ. 16) የሚለው ሐሳብ በዕለት ተዕለት ውሳኔዎቻችን ላይ ምን ተጽዕኖ ሊኖረው ይገባል?

ለአንድ አማኝ መንፈሳዊ መረዳት ከእውቀት (IQ) ይልቅ በመንፈስ ቅዱስ ላይ መደገፉ ለምን አስፈለገ?

በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚታዩ መለያየቶች ከ "ነፍሳዊ" አስተሳሰብ የሚመነጩት እንዴት ነው?

እግዚአብሔርን ለማወቅ የሰው ፍልስፍና የማይረዳው ለምንድን ነው?

የጌታን ልብ ማወቅና እርሱን ማስተማር አለመቻል (ቁ. 16) ስለ እግዚአብሔር ልዕልና ምን ያስተምረናል?

በመንፈስ የሚመረመር ነገር (ቁ. 14) በምክንያታዊነት ብቻ ሊደረስበት ይችላልን?

የአማኞች "መንፈሳዊ ምርመራ" (ቁ. 15) ከትችት ጋር ያለው ልዩነት ምንድን ነው?

የክርስቶስ ልብ መኖሩ በጎብረት መካከል ያለን ስምምነት እንዴት ያሳድገዋል?

ምዕራፍ 3፡ የአገልጋዮች ድርሻ እና የቤተክርስቲያን መሠረት

ሥጋዊ አማኞች እና የአገልጋዮች ሚና (3፡1-9)

ምልከታ እና ትርጓሜ

መንፈሳዊ ሕፃንነትና ሥጋዊነት (ቁጥር 1-4)

ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ገና ወተት እንጂ ጠንካራ ምግብ ሊመግባቸው እንዳልቻለ ይነግራቸዋል። ይህም የሆነው መንፈሳዊ ብስለት ስለጎደላቸውና ገና "በክርስቶስ ሕፃናት" ስለሆኑ ነው። "ሥጋውያን" ሲላቸው ዓለማዊ ናቸው ማለቱ ሳይሆን፣ እንደ ዓለም ሰዎች በቅናት፣ በክርክርና በመከፋፈል ስለሚመላለሱ ነው። በመካከላቸው "እኔ የጳውሎስ ነኝ" ወይም "እኔ የአጵሎስ ነኝ" የሚሉ ወገኖች መኖራቸው፣ ገና በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ባላደገ ማንነት ውስጥ እንዳሉ ትልቅ ማሳያ ነው። እውነተኛ መንፈሳዊ ዕድገት የሚለካው በዕውቀት ክምችት ሳይሆን፣ ከቅናትና ከመከፋፈል በጸዳ የፍቅር ሕይወት ነው።

የአገልጋዮች እውነተኛ ማንነትና ድርሻ (ቁጥር 5-7)

ሐዋርያው ጳውሎስና አጵሎስ እነማን ናቸው? ብሎ ይጠይቃል። መልሱም "እናንተ ያመናችሁባቸው አገልጋዮች ናቸው" የሚል ነው። አገልጋዮች እግዚአብሔር ለሥራው የተጠቀመባቸው መሣሪያዎች እንጂ የመልእክቱ ባለቤቶች አይደሉም። ጳውሎስ ተከለ፣ አጵሎስ አጠጣ፤ ነገር ግን አሳዳጊው እግዚአብሔር ብቻ ነው። ተካዩም ሆነ አጠጪው ምንም አይደሉም፤ ትልቁና ዋናው ነገር ሕይወትን የሚሰጠውና የሚያሳድገው ጌታ ነው። ይህ ትልቅ ትምህርት ነው፤ ትኩረታችንን ከአገልጋዮች ላይ አንስተን በአሳዳጊው በእግዚአብሔር ላይ እንድናደርግ ይረዳናል።

አንድነትና የሥራ ድርሻ (ቁጥር 8)

ተካዩና አጠጪው አንድ ናቸው ይላል ጳውሎስ። ይህ ማለት ዓላማቸውና ተልእኳቸው አንድ ነው ማለት ነው። አንዱ ከሌላው አይበልጥም፤ ይልቁንም እያንዳንዱ እንደየድካሙ የራሱን ደመወዝ ይቀበላል። በቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ የተለያዩ አገልግሎቶች አንዱ ሌላውን እንዲያሟላ እንጂ እንዲወዳደር አልተሰጡም። ሁሉም የየራሱ ድርሻ እንዳለው ተረድቶ በጎበረት ሲሠራ የእግዚአብሔር መንግሥት ትሰፋለች። የሰው ድካም ዋጋው የሚሰጠው በሰው ሳይሆን ታማኝነትን በሚመለከተው በእግዚአብሔር ነው።

የእግዚአብሔር እርሻና የእግዚአብሔር ሕንፃ (ቁጥር 9)

በመጨረሻም ጳውሎስ ስለ አማኞችና ስለ አገልጋዮች ያለውን ግንኙነት በሁለት ታላላቅ ምስሎች ይገልጸዋል። አገልጋዮች "የእግዚአብሔር አብሮ አደጎች" (Fellow workers) ሲሆኑ፣ ምዕመናን ደግሞ "የእግዚአብሔር እርሻ" እና "የእግዚአብሔር ሕንፃ" ናቸው። ይህ ማለት ባለቤቱ እግዚአብሔር ነው፤ ሥራውም የእርሱ ነው። እኛ አገልጋዮችም ሆንን ተገልጋዮች በጌታ እጅ ውስጥ ያለን መሆናችንን ስንረዳ፣ በትዕቢት ከመነፋፋት ወጥተን በታላቅ ትሕትና እርሱን ማገልገል እንጀምራለን።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው፣ ማንኛውም መከፋፈል የሚመጣው ከአገልጋዮች በላይ ያለውን አምላክ ማየት ስንሳን ነው። በሰው ላይ ስንደገፍ ሕፃናት እንሆናለን፤ በእግዚአብሔር ላይ ስንደገፍ ግን እናድጋለን። ዛሬም በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለውን ልዩነት እንደ ጸጋ ስጦታ እንጂ እንደ መከፋፈል ምክንያት እንዳንጠቀምበት ይህ ቃል ይመክረናል። ዋናው አሳዳጊ እግዚአብሔር መሆኑን አውቀን፣ እኛም እንደ እርሻውና እንደ ሕንፃው ለእርሱ ክብር እንኑር።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

በክርስቶስ "ሕፃን" መሆን (ቁ. 1) የሚገለጸው በምን ዓይነት ጠባያት ነው?

"ወተት" እና "ጠንካራ ምግብ" (ቁ. 2) የሚባሉት ትምህርቶች ልዩነታቸው ምንድን ነው?

ቅናትና ክርክር (ቁ. 3) *ሥጋዊነትን* የሚገልጹት እንዴት ነው?

አገልጋዮችን እንደ "አምላክ" ወይም እንደ ቡድን መሪ መከተል በቤተክርስቲያን ላይ የሚያመጣው ጉዳት ምንድን ነው?

እግዚአብሔር "አሳቢ" ነው (ቁ. 7) ሲባል የአገልጋዮች ድካም ዋጋ የለውም ማለት ነውን?

"የእግዚአብሔር አብሮ ሠራተኞች" (ቁ. 9) መሆን ምን ዓይነት ክብርና ኃላፊነት ይሰጣል?

ቤተክርስቲያንን እንደ "እርሻ" እና "ሕንፃ" (ቁ. 9) መመሰሉ ስለ እድገቷና መዋቅሯ ምን ያስተምረናል?

"እንደ ሰው መመላለስ" (ቁ. 3) ሲባል ምንን ያመለክታል?

አጠጪውና ተካዩ "አንድ ናቸው" (ቁ. 8) መባሉ በአገልግሎት ውድድርን እንዴት ያስቀራል?

የአገልግሎት ሽልማት "እንደ ድካሙ" መሆኑ (ቁ. 8) ለታማኝነት ምን ዓይነት ተነሳሽነት ይሰጣል?

በሕንፃው ላይ ጥንቃቄ ማድረግ (3፡10–15)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ብቸኛውና የማይናወጠው መሠረት (ቁጥር 10–11)
ጳውሎስ እንደ ብልህ የግንባታ መሐንዲስ፣ በእግዚአብሔር ጸጋ መሠረቱን እንደጣለ ይናገራል። ይህ መሠረት ደግሞ ማንም ሊለውጠው ወይም ሊተካው የማይችል "ኢየሱስ ክርስቶስ" ነው። በክርስትና ሕይወትም ሆነ በቤተክርስቲያን አገልግሎት፣ ከመሠረቱ ውጭ የሚሠራ ማንኛውም ሥራ ዋጋ የለውም። መሠረቱ ክርስቶስ ካልሆነ፣ ግንባታው የፈለገውን ያህል ውብ ቢመስልም ሊቆም አይችልም። እውነተኛ አገልግሎት የሚጀምረውና የሚያበቃው በክርስቶስ ማንነትና በሥራው ላይ በመደገፍ ብቻ ነው።

የምንገነባባቸው ዕቃዎች ምርጫ (ቁጥር 12)
መሠረቱ ከተጣለ በኋላ፣ በላዩ ላይ የሚገነቡ ሰዎች የተለያዩ ቁሳቁሶችን ሊጠቀሙ ይችላሉ። ጳውሎስ እነዚህን ቁሳቁሶች በሁለት ጎራ ይከፍላቸዋል። በአንድ በኩል ወርቅ፣ ብርና የከበሩ ድንጋዮችን ይጠቅሳል፤ እነዚህ በእሳት የማይጠፉና እውነተኛውን መንፈሳዊ እውነት፣ ቅድስናንና ታማኝነትን የሚያመለክቱ ናቸው። በሌላ በኩል ደግሞ እንጨት፣ ሣርና ገለባን ይጠቅሳል፤ እነዚህ ደግሞ ውጫዊ፣ ለጊዜው ደመቅ ያሉ የሚመስሉ ነገር ግን ጥንካሬ የሌላቸውን ዓለማዊ ሐሳቦችንና የራስን ክብር የመፈለግ አገልግሎቶችን ያመለክታሉ።

የእሳት ፈተናና የታማኝነት ውጤት (ቁጥር 13)
የእያንዳንዱ ሰው ሥራ የሚገለጥበት አንድ ቀን አለ። ያ ቀን "በእሳት" የሚፈተንበት ቀን ነው። እሳቱ የግንባታውን ስፋት ወይም ብዛት ሳይሆን "ጥራቱን" ይፈትናል። ዛሬ በሰው ዐይን ትልቅ የሚመስሉ አገልግሎቶች በእግዚአብሔር እሳት ፊት ሲቆሙ ገለባ ሆነው ሊጠፉ ይችላሉ። በሌላ በኩል ደግሞ በሰው ዘንድ ያልታዩ ግን በታማኝነትና በቅድስና የተከናወኑ ትናንሽ የሚመስሉ ሥራዎች እንደ ወርቅ ደምቀው ይወጣሉ። እግዚአብሔር የሚመለከተው የሥራችንን መጠን ሳይሆን በውስጡ ያለውን ልብና ጥራት ነው።

ዋጋና መዳን (ቁጥር 14-15)

በመሠረቱ ላይ የገነባው ሥራ በእሳቱ ተፈትኖ የጸናለት ሰው ደመወዙን ወይም ዋጋውን ይቀበላል። ይህ ዋጋ ከደኅንነት የተለየ ሲሆን፣ ለአገልጋዩ ለታማኝነቱ የሚሰጥ ሰማያዊ ክብር ነው። ሥራው በእሳት የተቃጠለበት ሰው ግን ሥራው ይጎድልበታል፤ እርሱ ራሱ ግን ይድናል፤ ነገር ግን ከእሳት እንደማምለጥ ሆኖ ነው የሚድነው ይላል። ይህ ማለት ደኅንነታችን በመሠረቱ (በክርስቶስ) ላይ የተመሠረተ በመሆኑ አይጠፋም፣ ነገር ግን በምድር ላይ በክንቱ ለደከምነው ድካም የምናጣው ሰማያዊ በረከት አለ። ስለዚህ የምንሠራው ሥራ ሁሉ ለዘላለም የሚተርፍ እንዲሆን ልንጠነቀቅ ይገባል።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ክርስቲያናዊ ሕይወታችንና አገልግሎታችን በጊዜያዊ ስሜት ወይም በሰው አድናቆት ላይ ሳይሆን በዘላቂው የእግዚአብሔር እውነት ላይ መገንባት እንዳለበት ነው። በየዕለቱ የምናስቀምጠው የግንባታ ድንጋይ ወርቅ ይሁን ወይስ ገለባ? ራሳችንን እንመርምር። በታማኝነትና በንጹሕ ልብ የምናደርጋት አንዲት ትንሽ ሥራ፣ በጌታ ፊት እጅግ የከበረችና የማትጠፋ ዋጋ እንዳላት እናስተውል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ኢየሱስ ክርስቶስ "ብቸኛ መሠረት" (ቁ. 11) መሆኑ ለቤተክርስቲያን ትምህርት መረጋጋት የሚኖረው ጠቀሜታ ምንድን ነው?

በላዩ ላይ "እንዴት እንዲገነባ ይጠንቀቅ" (ቁ. 10) የሚለው ማስጠንቀቂያ ለአገልጋዮች ምን ትርጉም አለው?

ወርቅ፣ ብር፣ የከበረ ድንጋይ እና እንጨት፣ ሣር፣ አገዳ (ቁ. 12) በአገልግሎት ረገድ ምንን ይወክላሉ?

"የእያንዳንዱ ሥራ በእሳት ይፈተናል" (ቁ. 13) ሲባል ምን ዓይነት ፈተናን ያመለክታል?

አንድ አገልጋይ ሥራው ተቃጥሎበት ራሱ ግን "እንደ እሳት" መዳኑ (ቁ. 15) ድነትንና ሽልማትን እንዴት ይለያቸዋል?

በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚሰሩ ስራዎች ለሰው እንዲታዩ መደረጋቸው የ "ሣርና አገዳ" ግንባታ ምልክት ሊሆን ይችላልን?

የሥራችን ውጤት በእግዚአብሔር ፊት ዋጋ እንዲኖረው ምን ማድረግ ይኖርብናል?

"የእግዚአብሔር ጸጋ እንደ ተሰጠኝ" (ቁ. 10) ማለቱ ጳውሎስ ስለ ራሱ ብቃት ያለውን አመለካከት እንዴት ይገልጻል?

"የሚገለጥበት ቀን" (ቁ. 13) ለአገልጋዮች ምን ዓይነት ማስጠንቀቂያ ይሰጣል?

በሌላው መሠረት ላይ መገንባት (ቁ. 10) የአገልግሎት ቅብብሎሽን እንዴት ያሳያል?

የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እና የዓለም ጥበብ (3፡16-23)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የእግዚአብሔር ቅዱስ መቅደስ መሆናችን (ቁጥር 16-17)
ጳውሎስ "የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መሆናችሁንና የእግዚአብሔር መንፈስ በእናንተ እንዲኖር አታውቁምን?" በማለት ጠንከር ያለ ጥያቄ ያቀርባል። በጥንቱ ሥርዓት መቅደስ እግዚአብሔር በክብር የሚገለጥበት ልዩ ቦታ ነበር። አሁን ግን እግዚአብሔር የሚኖረው በድንጋይ ሕንፃ ውስጥ ሳይሆን በእኛ በልጆቹ ውስጥ ነው። ቤተክርስቲያን በአንድነት ስትቆም የእግዚአብሔር ማደሪያ ናት። ስለዚህ ይህንን መቅደስ በመከፋፈል፣ በጥልና በሥጋዊ ሐሳብ የሚያፈርስ ሰው ለእግዚአብሔር ፍርድ ራሱን አሳልፎ ይሰጣል። እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ክብር ትልቅ ነው፤ እኛም ይህንን ቅድስና ልንጠብቅ ይገባል።

ከዓለም ጥበብ ወደ መለኮታዊ "ሞኝነት" (ቁጥር 18-20)
ማንም ራሱን አያታልል ይላል ሐዋርያው። በዚህ ዓለም ጥበበኛ የሆነ የሚመስለው ሰው፣ በእውነት ጥበበኛ ይሆን ዘንድ በዓለም ዐይን "ሞኝ" መሆን አለበት። የዚህ ዓለም ጥበብ በእግዚአብሔር ፊት እንደ ከንቱ ወሬ ነው። እግዚአብሔር ጥበበኞችን በገዛ ተንኮላቸው ይይዛቸዋል፤ ሐሳባቸውም ምንም ፍሬ እንደሌለው ያውቃል። ብዙ ጊዜ በራሳችን ዕውቀትና ስሌት ላይ ስንደገፍ ከእግዚአብሔር ጥበብ እንርቃለን። እውነተኛ ጥበብ የሚጀምረው የገዛ አእምሯችንን ውስንነት አምነን ለእግዚአብሔር ቃል ስንገዛ ብቻ ነው።

የሁሉ ባለቤት መሆናችንና የክርስቶስ ወራሽነት (ቁጥር 21-23)
ጳውሎስ ጥናቱን የሚደመድመው እጅግ በሚያስደንቅ አዋጅ ነው። "ማንም በሰው አይመካ" ይላል። ለምን? ምክንያቱም "ሁሉ የእናንተ ነውና!" ቆሮንቶስ ሰዎች "እኔ የጳውሎስ ነኝ" ወይም "እኔ የአጵሎስ ነኝ" እያሉ ራሳቸውን ለአገልጋዮች ባሪያ ሲያደርጉ፣ ጳውሎስ ግን "አገልጋዮቹም ቢሆኑ፣ ዓለምም ብትሆን፣ ሕይወት ወይም ሞት፣ ያለውም ሆነ የሚመጣው ሁሉም የእናንተ ነው" በማለት ባለቤትነታቸውን ያውጃል። እኛ የአንድ ቡድን ወይም የአንድ ሰው ተከታይ ብቻ አይደለንም፤ እኛ የክርስቶስ ነን፣ ክርስቶስ ደግሞ የሁሉ ባለቤት የሆነው የእግዚአብሔር ነው። የንጉሥ ልጅ የሆንን ወራሾች ሆነን ሳለ፣ በአንድ አገልጋይ ስም በመመካት ራሳችንን ማሳነስ እንደሌለብን ያስተምረናል።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ማንነታችን የተመሠረተው እኛ በምንከተላቸው ሰዎች ላይ ሳይሆን እኛን በገዛው በክርስቶስ ላይ መሆኑን ነው። የእግዚአብሔር መቅደስ መሆናችንን ስናውቅ ቅድስናን እንመርጣለን፤ የሁሉ ባለቤት መሆናችንን ስናውቅ ደግሞ ከሰው አምልኮና ከቅናት እንወጣለን። ዛሬም በሕይወታችን ውስጥ ያለውን ማንኛውንም ትምክህት አስወግደን፣ በክርስቶስ ባገኘነው ሰማያዊ ባለጠግነት ደስ ይበለን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ናችሁ" (ቁ. 16) የሚለው ሐሳብ ለቤተክርስቲያን ቅድስናና አንድነት ምን ትርጉም ይሰጣል?

የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ "ማፍረስ" (ቁ. 17) በምን ዓይነት ተግባራት ሊገለጥ ይችላል?

"ጥበበኛ ይሆን ዘንድ ሞኝ ይሁን" (ቁ. 18) የሚለው ሐሳብ ከትሕትና ጋር ያለው ግንኙነት ምንድን ነው?

የዚህ ዓለም ጥበብ በእግዚአብሔር ፊት "ሞኝነት" (ቁ. 19) የሚባለው ለምንድን ነው?

"ማንም በሰው አይመካ" (ቁ. 21) የሚለው ትእዛዝ በቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ መሪዎችን አክብሮት ይቃረናልን?

ጳውሎስ፣ አጵሎስና ኬፋ "የእናንተ ናቸው" (ቁ. 22) ሲባል ምን ማለት ነው?

"እናንተ የክርስቶስ ናችሁ ክርስቶስም የእግዚአብሔር ነው" (ቁ. 23) የሚለው ሰንሰለት አማኙን ከእግዚአብሔር ጋር እንዴት ያገናኘዋል?

እግዚአብሔር ጠቢባንን "በተንኮላቸው ይይዛቸዋል" (ቁ. 19) የሚለው ጥቅስ ስለ ዓለማዊ ብልሃት ምን ይነግረናል?

"የጠቢባን አሳብ ከንቱ እንደ ሆነ" (ቁ. 20) ማወቃችን በምን ላይ እንድንታመን ያደርገናል?

"ሁሉ የእናንተ ነው" (ቁ. 21) የሚለው አዋጅ በአማኙ ሕይወት ላይ ያለውን ፍርሃት እንዴት ያስወግዳል?

ምዕራፍ 4፡ የሐዋርያት አገልግሎትና ትሕትና
የአገልጋዮች ታማኝነት (4፡1-5)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የአገልጋዮች እውነተኛ መጠሪያ (ቁጥር 1)
ጳውሎስ ማንኛውም ሰው እኛን "እንደ ክርስቶስ ሎሌዎችና እንደ እግዚአብሔር ምስጢር መጋቢዎች" ይቁጠረን ይላል። እዚህ ጋር "ሎሌ" ተብሎ የተተረጎመው የግሪክ ቃል በታችኛው የመርከብ ክፍል ሆነው መርከቧን የሚቀዝፉ ሰራተኞችን ያመለክታል። ይህም ማለት አገልጋዮች ትዕዛዝን ተቀባዮች እንጂ ትዕዛዝ ሰጪዎች አይደሉም። "መጋቢ" ደግሞ የባለቤቱን ንብረት በታማኝነት የሚያስተዳድርን ሰው ያሳያል። አገልጋዮች የራሳቸውን ሐሳብ ሳይሆን እግዚአብሔር የገለጠላቸውን የወንጌል ምስጢር ለሰዎች እንዲያካፍሉ አደራ የተሰጣቸው ባለአደራዎች ናቸው።

ብቸኛው መመዘኛ፡ ታማኝነት (ቁጥር 2)
ከመጋቢዎች የሚፈለገው ትልቁና ዋናው ነገር "ታማኝ ሆኖ መገኘት" ነው። ዓለም አገልጋዮችን በታዋቂነታቸው፣ በንግግር ችሎታቸው ወይም በሚያሰባስቡት ሰው ብዛት ልትመዝን ትችላለች። እግዚአብሔር ግን የሚመለከተው ታማኝነትን ነው። ታማኝነት ማለት የተሰጠንን አደራ ሳይጨምሩና ሳይቀንሱ፣ ለጌታ ክብር ብቻ በጽናት መፈጸም ነው። ብዙ ጊዜ በሰው ፊት ስኬታማ የሚባሉ ነገሮች በእግዚአብሔር ፊት ዋጋ ላይኖራቸው ይችላል፤ በሰው ዘንድ ያልታዩ ትናንሽ አገልግሎቶች ግን በጌታ ፊት ታላቅ ታማኝነት ሆነው ይቆጠራሉ።
ከሰው ፍርድ ነጻ መሆን (ቁጥር 3-4)

ጳውሎስ በቆሮንቶስ ሰዎች ወይም በማንኛውም የሰው ፍርድ ቤት መመረመር እጅግ ጥንሱ ነገር እንደሆነ ይናገራል። እንዲያውም "እኔ ራሴን እንኳ አልመረምርም" ይላል። ይህ ማለት ጳውሎስ ለሕሊናው ግድ የለውም ማለት ሳይሆን፣ የሰውም ሆነ የራሱ ሕሊና ፍጹም ዳኛ ሊሆኑ እንደማይችሉ መረዳቱ ነው። በሕሊናው ላይ የሚያውቀው ክፉ ነገር ባይኖርም እንኳ፣ ይህ ብቻውን ጻድቅ አያደርገውም። እውነተኛው መርማሪና ዳኛ ጌታ ብቻ ነው። እኛም በአገልግሎታችን ሰዎችን ለማስደሰት ወይም ከሰው ፍርድ ለመሸሽ ከምንጨነቅ ይልቅ፣ ሁሉን ለሚያየው ጌታ ታማኝ ለመሆን ልንተጋ ይገባል።

የመጨረሻው ፍርድና የልብ ምስጢር (ቁጥር 5)

ሐዋርያው "ጌታ እስኪመጣ ድረስ ያለ ጊዜው አንዳች አትፍረዱ" በማለት ያስጠነቅቃል። ጌታ በሚመጣበት ጊዜ በጨለማ የተሰወረውን ወደ ብርሃን ያወጣል፤ የልብንም ምክርና ሐሳብ ይገልጣል። በዚያን ጊዜ ለእያንዳንዱ ምስጋናው ከእግዚአብሔር ዘንድ ይሆናል። ዛሬ እኛ ሰዎችን በውጫዊ አቀራረባቸው ብቻ ልንፈርጅ እንችላለን፤ እግዚአብሔር ግን ተግባሩ የተደረገበትን ውስጣዊ ዓላማና የልብ ትርታ ይመረምራል። እውነተኛውና የማያዳላው ምስጋና የሚመጣው ከሰው ሳይሆን ምስጢርን ሁሉ ከሚያውቀው ከእግዚአብሔር ነው።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው፣ ክርስትና የሰዎችን አድናቆት የመፈለግ ሩጫ አለመሆኑን ነው። እኛ የክርስቶስ ባለአደራዎች ነን፤ ትልቁ ግባችንም በጌታ ፊት ታማኝ ሆኖ መገኘት ነው። በሰው ትችት ሳንፈራ ወይም በሰው ውዳሴ ሳንታለል፣ ሁሉን ወደ ብርሃን የሚያወጣው ጌታ እስኪመጣ ድረስ በቅንነት ልናገለግል ይገባል። የሁላችንም ትኩረት ሰዎችን በማስደሰት ላይ ሳይሆን እውነተኛውን ዳኛ በማክበር ላይ ይሁን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

አገልጋዮችን እንደ "የእግዚአብሔር ምስጢር መጋቢዎች" (ቁ. 1) መቁጠር በምዕመናን ዘንድ ምን ዓይነት አመለካከት ይፈጥራል?

በመጋቢነት ውስጥ "ታማኝነት" (ቁ. 2) ከስኬታማነት ይልቅ ቅድሚያ የሚሰጠው ለምንድን ነው?

ጳውሎስ "ራሴን እንኳ አልመረምርም" (ቁ. 3) ማለቱ ራስን ከመፈተሽ ኃላፊነት ነፃ ያደርጋልን?

"በራሴ ላይ ምንም አላውቅም ነገር ግን በዚህ አልጸድቅም" (ቁ. 4) የሚለው ሐሳብ ስለ ጎሊና ገደብ ምን ይነግረናል?

"ያለ ጊዜው አትፍረዱ" (ቁ. 5) የሚለው ትእዛዝ በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለውን ሥርዓት የማስከበር ኃላፊነት ይከለክላልን?

ጌታ በጨለማ የተሰወረውን ወደ ብርሃን ሲያወጣ (ቁ. 5) ለአገልግሎታችን የሚኖረው ፋይዳ ምንድን ነው?

የአንድ አገልጋይ እውነተኛ ምስጋና ከሰው ሳይሆን "ከእግዚአብሔር ዘንድ" መሆኑ ለአገልግሎት ጽናት የሚሰጠው ብርታት ምንድን ነው?

"እንደ ክርስቶስ ሎሌዎች" መቆጠር በአገልጋዩ ትሕትና ላይ ምን ተጽዕኖ ይኖረዋል? የሰዎችን "ፍርድ ቤት" (ቁ. 3) ጳውሎስ ለምን አቃለለው?

"የልብ ምክር" መገለጡ (ቁ. 5) ከአገልጋዮች ግብዝነት ጋር እንዴት ይዋጋል?

የአማኞች ትምክህት እና የሐዋርያት መከራ (4፡6-13)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ከተጻፈው አትለፉ፡ የእውነተኛ ትሕትና መሠረት (ቁጥር 6-7)
ሐዋርያው ጳውሎስ ራሱንና አጵሎስን እንደ ምሳሌ ያቀረበው ለቆሮንቶስ ሰዎች አንድ ትልቅ መርሕ ለማስተማር ነው፤ እርሱም "ከተጻፈው አትለፉ" የሚል ነው። የቆሮንቶስ አማኞች በአንዱ አገልጋይ ላይ በሌላው እየተመኩ ይነፋፉና እርስ በእርሳቸው ይጋጩ ነበር። ጳውሎስ ግን "ያልተቀበልኸው ምን አለህ? የተቀበልህስ ከሆንህ እንዳልተቀበልህ ለምን ትመካለህ?" በማለት የትምክህታቸውን መሠረት ያፈርሰዋል። ማንኛውም ጸጋ፣ ዕውቀት ወይም መንፈሳዊ ስጦታ ከእግዚአብሔር የተሰጠ በረከት እንጂ የሰው ጥረት ውጤት አይደለም። ስጦታ መሆኑን የተረዳ ሰው ደግሞ ለትዕቢት ሳይሆን ለምስጋና ይተጋል።

ጊዜው ያልደረሰ ንግሥና እና የቆሮንቶስ ሰዎች ቅዠት (ቁጥር 8)
እዚህ ጋር ጳውሎስ በጥቂቱ ምላጭነት (Sarcasm) የታከለበት ንግግር ይጠቀማል። የቆሮንቶስ አማኞች "አሁን ጠግበናል፣ አሁን ባለጠጎች ሆነናል፣ ያለ እኛም ነግሣችኋል" በሚል ስሜት ተሞልተው ነበር። ገና በመከራና በውግያ ውስጥ ባለችው ምድራዊት ቤተክርስቲያን ውስጥ ሆነው ሳለ፣ የመስቀሉን መንገድ ዘንግተው የክብርን ዘውድ ብቻ የተቀበሉ መስሏቸው ነበር። ይህ ክፍል ዛሬም የመስቀሉን መከራ ሳይቀበሉ የትንሣኤውን ክብርና ምቾት ብቻ ለሚፈልጉ ሰዎች ትልቅ ማስጠንቀቂያ ነው። እውነተኛ ንግሥና የሚመጣው ከመስቀሉ በኋላ መሆኑን ሐዋርያው ያስገነዝበናል።

የሐዋርያት መከራና የዓለም ጥራጊ መሆን (ቁጥር 9-13)
ሐዋርያው ጳውሎስ የሐዋርያትን ሕይወት ከቆሮንቶስ ሰዎች ምቾት ጋር ያነጻጽራል። እግዚአብሔር ሐዋርያትን ለዓለምና ለሰው ሁሉ እንደ ማሳያ (Spectacle) አድርጎ አቁሟቸዋል። ሐዋርያት ለክርስቶስ ሲሉ "ሞኞች" ሆኑ፤ የቆሮንቶስ ሰዎች ግን በራሳቸው ዕይታ "ጥበበኞች" ነን ይላሉ። ሐዋርያት ይራባሉ፣ ይጠማሉ፣ ይራቆታሉ፣ በጡጫ ይደበደባሉ፣ የሚኖሩበትም ቤት የላቸውም። በሚሰደቡበት ጊዜ ይመርቃሉ፤ በሚሰደዱበት ጊዜ ይታገሳሉ፤ በክፉ ስም ሲጠሩ በለሰለሰ ቃል ይመልሳሉ። ዓለም እንደ ጉድፍና እንደ ጥራጊ ብትቆጥራቸውም፣ እነርሱ ግን የወንጌልን አደራ በጽናት ተሸክመዋል።

ይህ የሚያሳየው እውነተኛ መንፈሳዊ መሪነት በምኞት ሳይሆን በመስዋዕትነት የሚገለጥ መሆኑን ነው።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ክርስትና በትምክህት መነፋፋት ሳይሆን በመስቀሉ መንገድ መጓዝ መሆኑን ነው። የቆሮንቶስ ሰዎች በዕውቀታቸውና በስጦታቸው ሲመኩ፣ ሐዋርያት ግን በድካማቸውና በመከራቸው ክርስቶስን ይገልጡ ነበር። ዛሬም በሕይወታችን ውስጥ ያለን ማንኛውም ጸጋ ከእግዚአብሔር መሆኑን አውቀን፣ በሰው ላይ ከመመካት ወጥተን በትሕትና ልንመላለስ ይገባል። እውነተኛ ክብር የሚገኘው ራስን ዝቅ በማድረግና ለወንጌል መከራን በመቀበል ውስጥ ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ከተጻፈው አትለፍ" (ቁ. 6) የሚለው *መመሪያ* ለቤተክርስቲያን መሪዎችና ምዕመናን ምን ዓይነት ገደብ ያስቀምጣል?

"ያልተቀበልከውስ ምን አለህ?" (ቁ. 7) የሚለው ጥያቄ በጸጋ ስጦታዎቻችን ላይ ያለንን ትምክህት እንዴት ያፈርሰዋል?

ሐዋርያት ለዓለም "*መጫወቻ*" (ቁ. 9) *መሆናቸው* ከአገልግሎት ክብር ጋር እንዴት ይገናኛል?

የሐዋርያት መከራ (ረሃብ፣ ጥም፣ መደብደብ) ዛሬ ካለው "የብልጽግና ወንጌል" አስተምህሮ ጋር እንዴት ይነጻጸራል?

ሲሰደቡ *መመረቅና* ሲሰደዱ *መታገሥ* (ቁ. 12-13) የክርስቶስን ባሕርይ በአገልግሎት ውስጥ እንዴት ይገልጻል?

ቤተክርስቲያን "የዓለም ጥራጊ" (ቁ. 13) ለመሆን ያላት ዝግጁነት በስብከተ ወንጌል ላይ ምን ተጽዕኖ ይኖረዋል?

"እኛ ስለ ክርስቶስ ሞኞች ነን" (ቁ. 10) *መባሉ* ከዓለማዊ ጥበብ ጋር ያለውን ግጭት እንዴት ያሳያል?

"በገዛ እጃችን እየሠራን እንደከማለን" (ቁ. 12) ማለቱ ጳውሎስ ስለ አገልግሎት ድጋፍ ያለውን አቋም እንዴት ይገልጻል?

የአማኞች "ክብር" እና የሐዋርያት "ውርደት" (ቁ. 10) በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ የነበረውን ተቃርኖ እንዴት ያሳያል?

የአባትነት ምክርና ማስጠንቀቂያ (4፡14-21)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ለማሳፈር ሳይሆን ለመምከር የተጻፈ የአባትነት ቃል (ቁጥር 14-15)
ጳውሎስ እስካሁን የጻፋቸው ጠንከር ያሉ ቃላት ዓላማቸው ምዕመናንን ለማሳፈር ወይም አንገት ለማስደፋት አይደለም። ይልቁንም እንደ ተወደዱ ልጆቹ አድርጎ ሊመክራቸውና ሊያርማቸው ስለፈለገ ነው። በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ብዙ መምህራንና መሪዎች ሊኖሩ ይችላሉ፤ ጳውሎስ ግን "በክርስቶስ ኢየሱስ በወንጌል እኔ ወልጃችኋለሁና" በማለት ልዩነቱን ያሳያል። መምህራን ዕውቀትን ሊሰጡ ይችላሉ፤ አባት ግን ሕይወቱን ይሰጣል፣ ይወልዳል፣ ይንከባከባል። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ያለው ፍቅር ዝም ብሎ የአገልግሎት ግንኙነት ሳይሆን የሕይወት ትስስር ነው።

የተግባር ምሳሌነትና የታማኝነት መልእክተኛ (ቁጥር 16-17)
ሐዋርያው ጳውሎስ "እኔን የምትመስሉ ሁኑ" በማለት በድፍረት ይናገራል። ይህ ትዕቢት ሳይሆን በክርስቶስ ያለውን የሕይወት አቋም እርግጠኝነት የሚያሳይ ነው። መሪ ሲባል የሚናገረውን የሚኖር መሆን አለበት። ይህንን የእርሱን አኗኗርና በክርስቶስ ያለውን መንገድ እንዲያስታውሷቸው ደግሞ የታመነውን ልጁን ጢሞቴዎስን ወደ እነርሱ ሰደደው። ጢሞቴዎስ በየትኛውም ስፍራ ጳውሎስ የሚያስተምረውንና የሚኖረውን ሕይወት ለቆሮንቶስ ሰዎች በተግባር እንዲያሳያቸው ታዝዟል። ክርስትና ከቃል በላይ የሚታይና የሚዳሰስ ሕይወት መሆኑን እዚህ ጋር እንረዳለን።

የእግዚአብሔር መንግሥት በኃይል እንጂ በቃል አይደለም (ቁጥር 18-20)
አንዳንዶቹ ጳውሎስ ወደ እነርሱ የማይመጣ እየመሰላቸው በትዕቢት ተነፍተው ነበር። በንግግር ችሎታቸውና በዕውቀታቸው ብቻ የሚመኩትን ሰዎች ጳውሎስ በከባድ ቃል ይሞግታቸዋል። "ጌታ ቢፈቅድ ፈጥኜ ወደ እናንተ እመጣለሁ" ካለ በኋላ፣ የሚመረምረው የእነርሱን የቃላት ውበት ሳይሆን በሕይወታቸው ያለውን "ኃይል" መሆኑን ይናገራል። ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንግሥት በቲዎሪ ወይም በጭንቅላት ዕውቀት ላይ የተመሠረተች ሳይሆን፣ ሰውን በሚለውጥና ነጻ በሚያወጣ መለኮታዊ ኃይል ላይ የተመሠረተች ናት።

የፍቅር ምርጫና የመጨረሻው ጥሪ (ቁጥር 21)

ጳውሎስ ንግግሩን የሚደመድመው ጥያቄ በማቅረብ ነው። "ምን ትወዳላችሁ? በበትር ልምጣባችሁን ወይስ በፍቅርና በየካውነት መንፈስ?" በማለት ምርጫውን ለራሳቸው ይሰጣቸዋል። ይህ ማለት ቅጣትንና ተግሣጽን የሚመርጡት እነርሱው ራሳቸው በድርጊታቸው መሆኑን ለማሳየት ነው። ልባቸውን በትሕትና ካለሰለሱ ጳውሎስ በፍቅር ይመጣል፤ በትዕቢታቸው ከቀጠሉ ግን እንደ አባት ሊቀጣቸው እንደሚችል ያስጠነቅቃል። እግዚአብሔርም ለእኛ ያለው ፍቅር እንዲህ ነው፤ እንድንመለስ ይመክረናል፣ ካልሆነ ግን ለጥቅማችን ሲል በበትር ይገሥጸናል።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ በእውነተኛ መንፈሳዊ ግንኙነት ውስጥ ተግሣጽና ፍቅር የማይነጣጠሉ መሆናቸውን ነው። ጳውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎችን መገሠጹ ስላልወደዳቸው ሳይሆን ስለወለዳቸውና ሊያድጉ ስለሚገባቸው ነው። ዛሬም እኛ በሕይወታችን ውስጥ በቃላት ከመመካት ወጥተን፣ የእግዚአብሔር መንግሥት ኃይል በሕይወታችን እንዲገለጥ ልንፈቅድ ይገባል። የእውነተኛ አባትነት ምክርን ሰምተን በክርስቶስ መንገድ ለመመላለስ ጌታ ጸጋውን ያብዛልን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ አማኞችን "እንደ ተወደዱ ልጆቼ እመክራችኋለሁ" (ቁ. 14) ማለቱ በአገልጋይና በምዕመን መካከል ስላለው ግንኙነት ምን ያስተምረናል?

በቤተክርስቲያን ውስጥ "አባት" እና "አስተማሪ" (ቁ. 15) ያላቸው ልዩነት ምንድን ነው? "እኔን የምትመስሉ ሁኑ" (ቁ. 16) የሚለው ጥሪ ዛሬ ላለ መሪ ምን ዓይነት የሥነ-ምግባር ኃላፊነት ይጥላል?

ጢሞቴዎስን መላኩ (ቁ. 17) የአገልግሎት ቅብብሎሽና ደቀ-መዝሙርነትን እንዴት ያሳያል? "ቃላቸውን ሳይሆን ኃይላቸውን አውቃለሁ" (ቁ. 19) ሲባል አንድን አገልጋይ የምንመዝንበት መስፈርት ምን መሆን አለበት?

የእግዚአብሔር መንግሥት "በኃይል እንጂ በቃል አይደለም" (ቁ. 20) የሚለው ሐሳብ ከተግባራዊ ክርስትና ጋር እንዴት ይገናኛል?

ጳውሎስ "በበትር" ወይስ "በፍቅር" ልምጣ ማለቱ (ቁ. 21) በቤተክርስቲያን ተግሣጽ ውስጥ ስላለው ምርጫ ምን ያስተምረናል?

"በክርስቶስ ኢየሱስ ወልጃችኋለሁ" ማለቱ የወንጌልን የማመንጨት ኃይል እንዴት ያሳያል? የታበዩት ሰዎች (ቁ. 18) ጳውሎስ እንደማይመጣ የገመቱት ለምን ሊሆን ይችላል?

"የየካታ መንፈስ" (ቁ. 21) በአገልጋዮች ባሕርይ ውስጥ ሊኖረው የሚገባው ቦታ ምንድን ነው?

ምዕራፍ 5፡ ዝሙትና የቤተክርስቲያን ተግሣጽ
የእናት አባቱን ሚስት ያገባ ሰው ጉዳይ (5፡1-5)
ምልከታ እና ትርጓሜ

አሳፋሪው ድርጊትና የቤተክርስቲያኑ አስደንጋጭ ምላሽ (ቁጥር 1-2)
በቆሮንቶስ ምዕመናን መካከል አንድ ሰው የእናት አባቱን ሚስት (የእንጀራ እናቱን) አግብቶ ወይም አብሮአት እየኖረ እንደሆነ ጳውሎስ ሰማ። ይህ ዓይነቱ ድርጊት እግዚአብሔርን በማያውቁ አረማውያን ዘንድ እንኳን የማይደረግና የሚጸየፉት ትልቅ ነውር ነው። የሚያሳዝነው ግን የቆሮንቶስ ሰዎች ይህንን ኃጢአት ሲያዩ ከማዘንና ግለሰቡን ከመገሠጽ ይልቅ፣ በነበራቸው "መንፈሳዊ" በሚመስል ትዕቢት ተነፍተው ዝም ማለታቸው ነው። ኃጢአትን በቸልታ ማለፍ ወይም "በፍቅር ስም" መሸፈን ለቤተክርስቲያን መንፈሳዊ ጤንነት አደገኛ መሆኑን እዚህ ጋር እንረዳለን።

በመንፈስ የተሰጠ የሐዋርያዊ ፍርድ ውሳኔ (ቁጥር 3)
ጳውሎስ በአካል በመካከላቸው ባይኖርም፣ በመንፈስ ግን አብሮአቸው እንዳለ ሆኖ በዚህ አድራጎት ላይ ፍርድ ሰጥቷል። ሐዋርያው ይህንን ያደረገው በራሱ ሥልጣን ሳይሆን፣ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምና ኃይል ነው። ቤተክርስቲያን ለኃጢአት ግልጽ የሆነ አቋም መውሰድ እንዳለባትና መሪዎችም ይህንን ኃላፊነት ሊወጡ እንደሚገባ ጳውሎስ በምሳሌነቱ ያሳየናል። ዝምታ ሁልጊዜ ሰላም ማለት አይደለም፤ አንዳንዴ ዝምታ ኃጢአትን ማበረታቻ ሊሆን ይችላል።

ለሰይጣን አሳልፎ መስጠትና ዓላማው (ቁጥር 4-5)
ጳውሎስ ምዕመናን በአንድነት ተሰብስበው ያንን ሰው "ለሥጋው ጥፋት ለሰይጣን አሳልፈው እንዲሰጡት" አዘዘ። ይህ አገላለጽ ግለሰቡን ከቤተክርስቲያን ጥበቃና ኅብረት ማውጣትን (Excommunication) ያመለክታል። ዓላማው ግን ግለሰቡን ለመጉዳት ሳይሆን፣ ሥጋዊ ምኞቱ እንዲጠፋና በጌታ ቀን "ነፍሱ እንድትድን" ነው። ይህ ጥብቅ ተግሣጽ የግለሰቡን ንስሐና መመለስ የሚናፍቅ መለኮታዊ እርማት ነው። ቤተክርስቲያን አባላቶቿን ስትገሥጽ ዓላማዋ ሁልጊዜ ማዳንና ወደ እውነት መመለስ መሆን አለበት።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ቤተክርስቲያን የቅዱሳን ማኅበር እንደመሆኗ መጠን ንጽሕናዋን የመጠበቅ ኃላፊነት እንዳለባት ነው። ኃጢአትን በይቅርታና በቸልታ መካከል ያለውን ልዩነት ማወቅ ይገባናል። እውነተኛ ፍቅር ኃጢአተኛውን ይወዳል፣ ኃጢአቱን ግን ይጸየፋል። ግለሰቡ ለንስሐ እንዲበቃ የሚደረግ ማንኛውም እርማት የፍቅር መገለጫ ነው። ዛሬም በሕይወታችንም ሆነ በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለውን ማንኛውንም ነውር በቃሉ ብርሃን እየመዘንን በቅድስና ለመመላለስ ጌታ ይርዳን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን የታየው ዝሙት "በአሕዛብ እንኳ የማይሰማ" (ቁ. 1) የተባለው ለምንድን ነው?

ቤተክርስቲያኒቱ በኃጢአቱ ላይ ከማዘን ይልቅ "መታበይዋ" (ቁ. 2) ምን ዓይነት መንፈሳዊ ስህተት ያሳያል?

ጳውሎስ "በመንፈስ አብሬያቸሁ ነኝ" (ቁ. 3) ማለቱ ስለ ሐዋርያዊ ሥልጣን ምን ይነግረናል?

"ለሥጋ ጥፋት ለሰይጣን አሳልፎ መስጠት" (ቁ. 5) የሚለው ሐረግ ትርጉሙ ምንድን ነው? የቤተክርስቲያን ተግሣጽ ዋና ዓላማ "መዳን" መሆኑ (ቁ. 5) በአፈጻጸሙ ላይ ምን ተጽዕኖ ሊኖረው ይገባል?

በዘመናችን ያሉ አብያተ ክርስቲያናት እንደዚህ ዓይነት ግልጽ ኃጢአቶችን ችላ የሚሉት ለምንድን ነው?

የኃጢአተኛውን ሰው ከማኅበሩ ማስወጣት (ቁ. 2) ለምን አስፈለገ?

"ከመካከላችሁ ተወግዶ" የሚለው ሐረግ ስለ ቤተክርስቲያን ንጽሕና ምን ያስተምረናል?

የቆሮንቶስ ሰዎች ትዕቢት ከወንጌል ነፃነት የተሳሳተ ግንዛቤ ጋር እንዴት ይያያዛል?

የቤተክርስቲያን ጉባኤ በአንድነት በሚያደርገው "ፍርድ" (ቁ. 4) ውስጥ የጌታ ኃይል ሚና ምንድን ነው?

እርሾና የፋሲካው በግ (5፡6-8)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የኃጢአት ተላላፊነትና የትምክህት ከንቱነት (ቁጥር 6)
ጳውሎስ የቆሮንቶስን ሰዎች "ትምክህታችሁ መልካም አይደለም" በማለት ይገሥጻቸዋል። በመካከላቸው እንዲህ ያለ ነውር እያለ እነርሱ ግን በራሳቸው ዕውቀትና ስጦታ ይመኩ ነበር። ኃጢአትን በቸልታ ማለፍ ወይም በዝምታ መሸፈን በቤተክርስቲያኑ ውስጥ የሚፈጥረውን አደጋ ለማሳየት "ጥቂት እርሾ ሊጡን ሁሉ እንደሚያቦካ አታውቁምን?" በማለት ይጠይቃቸዋል። እርሾ በሊጥ ውስጥ ተደብቆ ነገር ግን መላውን ሊጥ እንደሚለውጥ ሁሉ፣ አንድ ግልጽ ኃጢአት በቤተክርስቲያን ውስጥ ሳይታረም ሲቀር መላውን ማኅበር የመበከልና የማበላሸት ኃይል አለው።

ክርስቶስ ፋሲካችን ነው (ቁጥር 7)
ሐዋርያው አማኞችን "አሮጌውን እርሾ አስወግዱ" በማለት ጥሪ ያቀርባል። ይህ ጥሪ ከኃጢአት የመለየትና የመቀደስ ጥሪ ነው። ይህንን የምናደርገው ግን በራሳችን ጥረት ሳይሆን አንድ ትልቅ መለኮታዊ ምክንያት ስላለን ነው፤ እርሱም "ፋሲካችን ክርስቶስ ታርዶአልና" የሚለው እውነት ነው። በብሉይ ኪዳን እስራኤላውያን ከግብፅ ባርነት ከመውጣታቸው በፊት የፋሲካን በግ እንዳረዱና እርሾን ከቤታቸው እንዳስወገዱ ሁሉ፣ እኛም በክርስቶስ ደም ከኃጢአት ባርነት ነጻ ወጥተናል። ስለዚህ እኛ አሁን "ቂጣ" (ያልቦካን) ነን፤ ይህም ማለት በክርስቶስ በኩል የተቀደሰ ማንነት አለን ማለት ነው። አኗኗራችንም ይህንን የተቀደሰ ማንነታችንን የሚመስል ሊሆን ይገባል።

በቅንነትና በእውነት የሚደረግ መንፈሳዊ በዓል (ቁጥር 8)
በመጨረሻም ጳውሎስ ክርስቲያናዊ ሕይወትን እንደ አንድ ታላቅ በዓል ይገልጸዋል። ይህ በዓል ግን በዓመቱ አንዴ የሚከበር ሳይሆን፣ በየዕለቱ በቅድስና የምንመላለስበት የሕይወት በዓል ነው። ይህንን በዓል ስናከብር በአሮጌው እርሾ ማለትም በክፋትና በምቀኝነት ሳይሆን፣ በቅንነትና በእውነት ቂጣ ሊሆን ይገባል። "ቅንነት" ማለት ግብዝነት የሌለበትና ንጹሕ የሆነ ልብን የሚያመለክት ሲሆን፣ "እውነት" ደግሞ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የሚስማማ የሕይወት አካሄድ ነው።

እውነተኛ አምልኮና መንፈሳዊነት የሚገለጠው ከውስጣችን ከፋትንና ተንኮልን አስወግደን በጌታ ፊት በንጽሕና ስንቆም ነው።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ቤተክርስቲያን ለኃጢአት ያላት አቋም የግለሰቡን ብቻ ሳይሆን የመላውን ማኅበር ጤንነት እንደሚወስን ነው። ጳውሎስ ኃጢአትን ከእርሾ ጋር ማመሳሰሉ፣ ኃጢአት በዝምታ ቁጥር እያደገና እየሰፋ እንደሚሄድ ለማስገንዘብ ነው። እኛ ግን በክርስቶስ ደም የተገዛንና የተቀደስን መሆናችንን አውቀን፣ በየዕለቱ ሕይወታችንን ከአሮጌው እርሾ እያጠራን በጌታ ፊት በደስታ ልንኖር ይገባል። የመስቀሉ መስዋዕት ለእኛ የቅድስና ዋስትናችንና ጉልበታችን ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ጥቂት እርሾ ሊጡን ሁሉ ያበላል" (ቁ. 6) የሚለው ምሳሌ ለቤተክርስቲያን ንጽሕና የሚሰጠው ማስጠንቀቂያ ምንድን ነው?

"አሮጌውን እርሾ ማስወገድ" (ቁ. 7) በግል ሕይወትና በቤተክርስቲያን ደረጃ እንዴት ይከናወናል?

ክርስቶስ "ፋሲካችን" ተብሎ መጠራቱ (ቁ. 7) ከብሉይ ኪዳን ፋሲካ ጋር ያለውን ተዛምዶ እንዴት ይገልጻል?

"በቅንነትና በእውነት ቂጣ" በዓሉን ማድረግ (ቁ. 8) ሲባል በዕለት ተዕለት ኑሮ ምን ማለት ነው?

የከፋትና የጭካኔ እርሾ በቤተክርስቲያን አንድነት ላይ የሚያመጣው ተጽዕኖ ምንድን ነው?

ክርስቲያን መሆን በራሱ "ያለ እርሾ" መሆን ከሆነ፣ ለምን ጳውሎስ እርሾን አስወግዱ ብሎ አዘዘ?

የቤተክርስቲያን ሥርዓተ አምልኮ ከሥነ-ምግባራዊ ሕይወት ጋር ያለው ቁርኝት ምንድን ነው? ትምክህት (ቁ. 6) ኃጢአትን ከማየት እንዴት ይጋርዳል?

"አዲሱን ሊጥ ትሆኑ ዘንድ" መባሉ ስለ ቤተክርስቲያን ዳግም መወለድ ምን ያስተምራል?

የቅድስና ሕይወት እንደ "በዓል" መቆጠሩ ለምን አስፈለገ?

ከማን ጋር መገናኘት እንደሌለብን (5፡9-13)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የተሳሳተ ግንዛቤን ማረም (ቁጥር 9-10)
ጳውሎስ ቀደም ብሎ በጻፈው መልእክት "ከሴሰኞች ጋር እንዳትተባበሩ" ብሎ ነበር። ሆኖም የቆሮንቶስ ሰዎች ይህንን ቃል ተረድተውት የነበረው ከማንኛውም ኃጢአተኛ ጋር እንዳይገናኙ ይመስል ነበር። ጳውሎስ ግን እዚህ ጋር ማብራሪያ ይሰጣል፤ እርሱ እያወራ ያለው በዚህ ዓለም ስላሉት እግዚአብሔርን ስለማያውቁ ኃጢአተኞች አይደለም። ምክንያቱም ከዓለም ኃጢአተኞች ጋር ጭራሽ አንገናኝም ካልን፣ ከዚህ ዓለም ተለይተን መውጣት ይኖርብናል ማለት ነው። እግዚአብሔር እኛን በዚህ ዓለም ውስጥ ያስቀመጠን ለዓለም ጨውና ብርሃን እንድንሆን እንጂ፣ ዓለምን ፈርተን እንድንገለል አይደለም።

"ወንድም" ተብሎ የሚጠራውና የኃጢአት ኣናኗር (ቁጥር 11)
የጳውሎስ ጥብቅ ማስጠንቀቂያ ትኩረቱ "ወንድም" እየተባለ በሚጠራው፣ ነገር ግን በግልጽ ኃጢአት ውስጥ በሚኖር ሰው ላይ ነው። አንድ ሰው ክርስቲያን ነኝ እያለ ነገር ግን በዝሙት፣ በስግብግብነት፣ በጣዖት አምልኮ፣ በስድብ፣ በስካር ወይም በቅሚያ ሕይወት ውስጥ የሚመላለስ ከሆነ፣ ከእርሱ ጋር ኅብረት ማድረግ እንደሌለብን ያሳስበናል። እንዲያውም "ከእንዲህ ዓይነቱ ሰው ጋር መብል እንኳ አትብሉ" ይላል። ይህ ማለት ያ ሰው ኃጢአቱን አምኖ ንስሐ እንዲገባና በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለው "እርሾ" ሌላውን እንዳይበክል የሚደረግ መንፈሳዊ ተጽዕኖ ነው። እውነተኛ ወንድማማችነት በእውነትና በቅድስና ላይ የተመሠረተ መሆን አለበት ።

ውስጣዊ ኃላፊነትና ውጫዊ ፍርድ (ቁጥር 12-13)
ጳውሎስ በውጭ ባሉት ማለትም በዓለማውያን ላይ የመፍረድ ሥልጣን የለኝም ይላል። በውጭ ባሉት ላይ የሚፈርደው እግዚአብሔር ራሱ ነው። የቤተክርስቲያን ኃላፊነት ግን በውስጧ ባሉት ላይ መፍረድና ሥርዓት ማስያዝ ነው። ቤተክርስቲያን የራሷን ንጽሕና የመጠበቅ ግዴታ አለባት። በመጨረሻም "ያንን ክፉ ከእናንተ መካከል አስወግዱት" በማለት ንግግሩን ይደመድማል። ይህ ድርጊት ግለሰቡን ለመጥላት ሳይሆን፣ የክርስቶስ አካል የሆነችው ቤተክርስቲያን በኃጢአት እንዳትመረዝ የሚደረግ ጥበቃ ነው።

ቅድስና ለድርድር የሚቀርብ ነገር አይደለም።

የጥናቱ መንፈሳዊ ትርጓሜ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ እውነት፣ እኛ ክርስቲያኖች ለዓለም ኃጢአተኞች የፍቅርና የወንጌል በሮች መሆን ሲገባን፣ በወንድሞቻችን መካከል ላለ ግልጽ ኃጢአት ግን የማይለዋወጥ የቅድስና አቋም ሊኖረን እንደሚገባ ነው። ከዓለማውያን ጋር ያለን ግንኙነት ለወንጌል ዕድል የሚፈጥር ሊሆን ይገባል፤ በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለን ኅብረት ግን በቅድስና የታጠረ መሆን አለበት። ጌታ ቤተክርስቲያኑን ከውስጥ እርሾ እንዲጠብቅላትና እኛም በቅንነት እንድንመላለስ ጸጋው ይርዳን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ ከዓለም ሴሰኞች ጋር መገናኘትን አለመከልከሉ (ቁ. 10) ለስብከተ ወንጌል ያለውን አመለካከት እንዴት ይገልጻል?

"ወንድም እየተባለ" የሚለው ሐረግ (ቁ. 11) ተግሣጽ በማን ላይ እንደሚሠራ እንዴት ይለይለናል?

ከኃጢአተኛው ጋር "መብል እንኳ አትብሉ" የሚለው ትእዛዝ (ቁ. 11) በዘመናችን እንዴት ተግባራዊ ሊሆን ይችላል?

በውጭ ባሉት ላይ መፍረድ የእግዚአብሔር ድርሻ መሆኑ (ቁ. 13) ስለ ክርስቲያናዊ ተልእኮ ምን ያስተምረናል?

"ክፉውን ከመካከላችሁ አውጡት" የሚለው ትእዛዝ (ቁ. 13) የቤተክርስቲያንን ቅድስና ለመጠበቅ ምን ያህል አስፈላጊ ነው?

ቤተክርስቲያን በውስጥ ባሉ አባላት ላይ የመፍረድ (የማረም) ሥልጣን እንዳላት ስናውቅ ምን ዓይነት ኃላፊነት ይሰማናል?

የቤተክርስቲያን ተግሣጽና የዓለም ፍርድ ልዩነታቸው ምንድን ነው?

"የቀድሞ ደብዳቤ" መጠቀሱ (ቁ. 9) ጳውሎስ ከቆሮንቶስ ጋር የነበረውን ቀጣይነት ያለው ግንኙነት እንዴት ያሳያል?

ክርስቲያን ነኝ እያለ በኃጢአት የሚኖር ሰው ለቤተክርስቲያን ለምን ትልቅ ስጋት ይሆናል?

ከቤተክርስቲያን ማግለል የአንድን ሰው ነፍስ ለመታደግ የሚኖረው ሚና ምንድን ነው?

ምዕራፍ 6፡ ክርክርና የሰውነት ቅድስና
በአሕዛብ ፊት መፋረድ (6፡1-8)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የቅዱሳን ማንነትና የፍርድ ሥልጣን (ቁጥር 1-3)
ጳውሎስ ንግግሩን የሚጀምረው "ከእናንተ አንዱ ከባልንጀራው ጋር ሙግት ቢኖረው በቅዱሳን ፊት ከመፋረድ ይልቅ ዓመፀኞች ወደሚሆኑት ሊሄድ እንዴት ይደፍራል?" በሚል ጠንከር ያለ ጥያቄ ነው። ሐዋርያው አማኞች ወደፊት በዓለም ላይና እንዲያውም "በመላእክት ላይ" እንኳ እንደሚፈርዱ ያስታውሳቸዋል። ይህ ሰማያዊ ሥልጣንና ክብር የተሰጠው አማኝ፣ በዚህች ምድር ባሉ ትናንሽና ጊዜያዊ የንብረት ወይም የገንዘብ ክርክሮች ላይ መፍረድና መወሰን አለመቻሉ እጅግ አሳዛኝ መሆኑን ጳውሎስ ያሳያል። እኛ ለታላቅ የክብር ዳኝነት የተጠራን መሆናችንን ስንረዳ፣ ምድራዊ ጭቅጭቆችን የምናይበት ዐይን ይቀየራል።

በቤተክርስቲያን ውስጥ የጥበብ መጥፋት (ቁጥር 4-6)
የቆሮንቶስ ሰዎች በዕውቀታቸውና በጥበባቸው ይመኩ ነበር፤ ነገር ግን ጳውሎስ "በወንድሞች መካከል መፋረድ የሚችል አንድስ እንኳ ጠቢብ ሰው በመካከላችሁ የለምን?" በማለት ይሞግታቸዋል። አማኞች በክርስቶስ በማያምኑ ሰዎች ፊት መቆማቸው ለወንጌል ትልቅ እፍረት ነው። ይህ ድርጊት "ክርስቲያኖች የራሳቸውን ችግር እንኳን መፍታት የማይችሉ ናቸው" የሚል መልእክት ለዓለም ያስተላልፋል። ዛሬም በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚነሱ አለመግባባቶች ወደ ውጭ ሳይወጡ በቃሉ መሠረትና በመንፈሳዊ ሽማግሌዎች ጥበብ ሊፈቱ እንደሚገባ ሐዋርያው ይመክራል።

የሽንፈት ሁሉ ሽንፈትና የመስቀሉ መንገድ (ቁጥር 7-8)
ጳውሎስ እዚህ ጋር እጅግ ጥልቅ የሆነ መንፈሳዊ መርሕ ያቀርባል። "ከሁሉ ይልቅ መበደል አይሻላችሁም? መታለልስ አይሻላችሁም?" በማለት ይጠይቃቸዋል። በወንድሞች መካከል ክስ መመሥረት በራሱ ትልቅ "ሽንፈት" ነው። በዓለም ፊት መፋረድና ማሸነፍ ከእግዚአብሔር ዐይን ሲታይ ትልቅ ኪሳራ ነው፤ ምክንያቱም የወንጌል ስም ስለሚነድፍ። ክርስቲያናዊ ሕይወት የገዛ መብትን አስከብሮ ሌላውን ማሸነፍ ሳይሆን፣ ለክርስቶስ ክብር ሲባል ራስን ዝቅ ማድረግና መብትን መተው ነው።

እርስ በእርስ ከመበዳደልና ከመካሰስ ይልቅ በፍቅር መሸነፍ ታላቅ መንፈሳዊ ድል መሆኑን ሐዋርያው ያስተምረናል።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ቤተክርስቲያን የእግዚአብሔር ቤተሰብ መሆኗን ነው። በቤተሰብ መካከል የሚነሳ ችግር በቤተሰብ ውስጥ ሊፈታ ይገባል። በዓለም ፊት መካሰስ የእግዚአብሔርን ጸጋ ዋጋ ማሳነስ ነው። ዛሬም በሕይወታችን ውስጥ ከሰዎች ጋር አለመግባባት ሲገጥመን፣ ከምድራዊ ትርፍ ይልቅ የጌታን ስም ክብርና የወንድማማችነትን ፍቅር እናስቀድም። በራሳችን ጥበብ ከመመካት ይልቅ፣ በትሕትናና በመቻቻል ለወንጌል ምስክር እንሁን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

በአማኞች መካከል ያለን ጉዳይ ወደ ዓለም ዳኞች መውሰድ (ቁ. 1) ለቤተክርስቲያን ምስክርነት ምን ዓይነት ጉዳት ያመጣል?

ቅዱሳን "በዓለምና በመላእክት ላይ ይፈርዳሉ" (ቁ. 2–3) የሚለው ሐሳብ ስለ አማኞች የወደፊት ሥልጣን ምን ይነግረናል?

በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለን ክርክር ለመፍታት "አንድ ጠቢብ ሰው እንኳ አይገኝም?" (ቁ. 5) የሚለው የጳውሎስ ጥያቄ ምንን ይነቅፋል?

መካሰስ በራሱ "ሽንፈት" (ቁ. 7) የሚባለው ለምንድን ነው?

"ብትበደሉስ አይሻልም ወይ?" (ቁ. 7) የሚለው ሐሳብ ዛሬ ላለ ሰው እንዴት ሊዋጥ ይችላል?

ወንድምን መበደልና ማታለል (ቁ. 8) ከወንጌል እውነት ጋር እንዴት ይቃረናል?

በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚነሱ የገንዘብና የንብረት ክርክሮች እንዴት መፈታት አለባቸው?

"ለማያምኑ ሰዎች ፊት" መፋረድ ስለ አማኞች መንፈሳዊ ብቃት ምን ዓይነት መልእክት ያስተላልፋል?

"ለዚህች ዓለም ነገር የሚሆን ዳኝነት" (ቁ. 2) ከሰማያዊው ዳኝነት ጋር ሲነጻጸር ለምን ተናቀ?

የአማኞች አንድነት ከግል የፍትሕ ጥያቄ ይልቅ ለምን ቅድሚያ ተሰጠው?

የእግዚአብሔርን መንግሥት የማይወርሱ (6፡9-11)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የማስጠንቀቂያው ድምፅና የዓመፀኞች ዕጣ (ቁጥር 9-10)
ጳውሎስ ንግግሩን የሚጀምረው "ዓመፀኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዳይወርሱ አታውቁምን?" በሚል ጠንከር ያለ ጥያቄ ነው። እዚህ ጋር "አትሳቱ" በማለት ታላቅ ማስጠንቀቂያ ይሰጣል። ብዙ ጊዜ ሰዎች በጸጋ ስም ኃጢአትን እያለማመዱ የእግዚአብሔርን መንግሥት መውረስ እንደሚቻል ያስባሉ፤ ጳውሎስ ግን ይህ ስህተት መሆኑን ያረጋግጣል። ሴሰኞች፣ ጣዖት አምላኪዎች፣ አመንዝሮች፣ ሌቦች፣ ስግብግቦች፣ ሰካራሞች፣ ተሳዳቢዎችና ቀማኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም። ይህ ዝርዝር የሚያሳየው እግዚአብሔር በቅድስናውና በኃጢአት መካከል ያለውን የማያወላውል ድንበር ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት የጽድቅና የቅድስና ስፍራ በመሆኗ፣ ከእነዚህ ጸያፍ ድርጊቶች ጋር አብራ አትሄድም።

የተለወጠው ማንነትና የጸጋው ኃይል (ቁጥር 11ሀ)
በዚህ ክፍል ውስጥ ትልቁና ተስፋ የሚሰጠው ቃል "ከእናንተም አንዳንዶቹ እንዲህ ነበራችሁ" የሚለው ነው። ይህ ቃል የቆሮንቶስ ምዕመናን ቀደም ሲል በእነዚህ አስከፊ ኃጢአቶች ውስጥ የነበሩ መሆናቸውን ያስታውሳቸዋል። ሆኖም ግን ያ ሕይወት "ያለፈ" ታሪካቸው ነው። ክርስትና ሰዎችን ካሉበት የኃጢአት ረግረግ አውጥቶ አዲስ ማንነት የመስጠት ኃይል አለው። ያለፈው ማንነታችን ምንም ይሁን ምን፣ በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነት የምናገኝበት አዲስ መንገድ ተከፍቶልናል።

ሦስቱ የለውጥ መሠረቶች (ቁጥር 11ለ)
ሐዋርያው በክርስቶስ ውስጥ የተደረገልንን ሦስት ታላላቅ መንፈሳዊ ሥራዎች ይዘረዝራል። በመጀመሪያ "ታጥባችኋል" ይላል፤ ይህም በክርስቶስ ደም ከኃጢአት ዕድፍና ከበደል መጽዳታችንን ያመለክታል። ሁለተኛ "ተቀድሳችኋል" ይላል፤ ይህም ለዓለም ከመኖር ወጥተን ለእግዚአብሔር ክብርና አገልግሎት ተለይተን መሰጠታችንን ያሳያል። ሦስተኛ "ጸድቃችኋል" ይላል፤ ይህም በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በእግዚአብሔር ፊት እንደ ጻድቅ መቆጠራችንንና ከፍርድ ነጻ መሆናችንን የሚያበስር ነው።

እነዚህ ሦስቱ በረከቶች የተገኙት በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምና በአምላካችን መንፈስ አማካኝነት ነው።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ የዳንንበት ጸጋ በኃጢአት እንድንኖር ፈቃድ የሚሰጥ ሳይሆን፣ ከኃጢአት አኗኗር አውጥቶ ለቅድስና የሚያበቃን መሆኑን ነው። "እንዲህ ነበራችሁ" የሚለው ቃል ካለፈው እስራታችን መፈታታችንን ሲያረጋግጥልን፣ "ታጥባችኋል፣ ተቀድሳችኋል፣ ጸድቃችኋል" የሚሉት ቃላት ደግሞ የአሁኑን የከበረ ማንነታችንን ይገልጻሉ። ዛሬም በሕይወታችን ውስጥ የእግዚአብሔርን መንግሥት ወራሾች መሆናችንን አውቀን፣ በጌታ ስምና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በቅድስና ልንመላለስ ይገባል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

የእግዚአብሔርን መንግሥት የማይወርሱ ሰዎች ዝርዝር (ቁ. 9-10) ዛሬ ላለው ማኅበረሰብ ምን መልእክት አለው?

"አትሳሳቱ" (ቁ. 9) የሚለው ማስጠንቀቂያ በጸጋ ስም ኃጢአትን ለሚያቃልሉ ሰዎች ምን ይላል?

በዝርዝሩ ውስጥ ያሉት የግሪክ ቃላት (malakoi እና arsenokoitai) ስለ ጾታዊ ሥነ-ምግባር ምን ያስተምራሉ?

"ከእናንተም አንዳንዶቻችሁ እንደ እነዚህ ነበራችሁ" (ቁ. 11) የሚለው ሐሳብ ለኃጢአተኞች ምን ዓይነት ተስፋ ይሰጣል?

መታጠብ፣ መቀደስና መጽደቅ (ቁ. 11) በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ያላቸው ተግባራዊ ትርጉም ምንድን ነው?

የቀድሞ ማንነታችንን ማስታወሳችን ዛሬ ካለን ቅድስና ጋር እንዴት ይጣጣማል?

የእግዚአብሔር መንግሥት ወራሽ መሆን ከሥነ-ምግባራዊ ሕይወት ጋር ያለው ግንኙነት ምንድን ነው?

ዝርዝሩ ውስጥ የተካተቱት እንደ "ስግብግብነት" ያሉ ኃጢአቶች ለምን ከሴሰኝነት ጋር እኩል ተቆጠሩ?

"በአምላካችን መንፈስ" መታጠብ በዕለት ተዕለት ሕይወት እንዴት ይገለጣል?

የእግዚአብሔርን መንግሥት "መውረስ" የሚለው ሐሳብ ከደኅንነት ጋር ያለው ዝምድና ምንድን ነው?

ሰውነት የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ነው (6:12-20)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ከነጻነት እስከ ባርነት፡ የፈቃድ ገደብ (ቁጥር 12-14)
ሐዋርያው ጳውሎስ "ሁሉ ተፈቅዶልኛል" የሚለውን የቆሮንቶስ ሰዎች መፈክር በማንሳት ንግግሩን ይጀምራል። ነገር ግን "ሁሉ አይጠቅምም" በማለት ነጻነታችን ከጥቅምና ከግንባታ ጋር መያያዝ እንዳለበት ያስረዳል። ብዙዎች ሰውነት ለምግብና ለምድራዊ ፍላጎት ብቻ እንደሆነ ያስባሉ፤ ጳውሎስ ግን "ሰውነት ለጌታ ነው፤ ጌታም ለሰውነት ነው" በማለት የሰውነታችንን ዘላለማዊ ክብር ያሳያል። እግዚአብሔር ጌታን እንዳስነሳው ሁሉ፣ የእኛንም ሰውነት በኃይሉ ያስነሳዋል። ስለዚህ ሰውነታችን ለጊዜያዊ ስሜት ብቻ ሳይሆን ለዘላለማዊ ክብር የተፈጠረ መሆኑን እናስተውላለን።

የክርስቶስ ብልቶችና መንፈሳዊው አንድነት (ቁጥር 15-17)
ሰውነታችን የክርስቶስ ብልቶች መሆናቸውን ሐዋርያው በድፍረት ይናገራል። እኛ ከጌታ ጋር ስንታሰር "ከእርሱ ጋር አንድ መንፈስ" እንሆናለን። ይህ ጥልቅ መንፈሳዊ አንድነት በዝሙት ምክንያት እንዳይረክስ ጳውሎስ ያስጠነቅቃል። ዝሙት በሌላው ሰው ላይ የሚደረግ ስህተት ብቻ ሳይሆን፣ ከክርስቶስ ጋር ያለንን አንድነት የሚጻረርና የጌታን ብልቶች ከረከሰ ነገር ጋር የሚያጋባ ድርጊት ነው። እውነተኛ ክርስቲያን ማንነቱ ከክርስቶስ ጋር የተቆራኘ መሆኑን ሲረዳ፣ ለሕይወቱ የሚሰጠው ጥንቃቄ እጅግ ይጨምራል።

የመቅደሱ ንጽሕናና የዋጋው ባለቤትነት (ቁጥር 18-20)
"ከዝሙት ሽሹ" የሚለው ትእዛዝ ጥብቅ ማስጠንቀቂያ ነው። ሌላው ኃጢአት ሁሉ ከሰውነት ውጭ ሲሆን፣ ዝሙት ግን በገዛ ሰውነት ላይ የሚደረግ ኃጢአት ነው። ከሁሉ በላይ ደግሞ ሰውነታችን በውስጣችን ያለው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ መሆኑን ጳውሎስ ያበስረናል። እኛ የራሳችን አይደለንም፤ በታላቅ "ዋጋ" ተገዝተናል! ያ ዋጋ ደግሞ የኢየሱስ ክርስቶስ ክቡር ደም ነው። ስለዚህ በገዛን በጌታ ፈቃድ እንጂ በገዛ ምኞታችን ልንመራ አንችልም። ሰውነታችን የእግዚአብሔር ንብረት በመሆኑ፣ በሰውነታችን እግዚአብሔርን ልናከብር ይገባል።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ቅድስና ዝም ብሎ ሕግን መጠበቅ ሳይሆን የባለቤትነት ጥያቄ መሆኑን ነው። ሰውነታችን የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ መሆኑን ስናውቅ፣ የምናየው፣ የምንሰማውና የምናደርገው ነገር ሁሉ የቤቱን ባለቤት የሚያስከብር እንዲሆን እንጠነቀቃለን። በክርስቶስ ደም የተገዛው ማንነታችን ለጌታ ክብር ብቻ የተለየ ነው። ዛሬም ይህንን የከበረ እውነት ይዘን፣ በሰውነታችንና በመንፈሳችን እግዚአብሔርን እያከበርን እንድንኖር ጌታ ጸጋውን ያብዛልን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ሁሉ ተፈቅዶልኛል" (ቁ. 12) የሚለው ሐሳብ በክርስቲያናዊ ነፃነትና በሥርዓት አልበኝነት መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?

ጳውሎስ "በማናቸውም ነገር ተገዥ አልሆንም" (ቁ. 12) ማለቱ ሱስንና መጥፎ ልምዶችን እንዴት እንድንዋጋ ይረዳናል?

ዝሙት ከመብል ፍላጎት የተለየ "በሥጋ ላይ የሚደረግ ኃጢአት" (ቁ. 18) የሚባለው ለምንድን ነው?

ሰውነታችን "የክርስቶስ ብልት" (ቁ. 15) መሆኑን ማወቃችን ስለ ጾታዊ ንጽሕና ያለንን አመለካከት እንዴት ይለውጠዋል?

"የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ" (ቁ. 19) መሆናችን ለሰውነታችን እንክብካቤና አጠቃቀም ምን ትርጉም አለው?

"በዋጋ ተገዝታችኋል" (ቁ. 20) የሚለው ሐሳብ ስለ ጌታ ባለቤትነትና ስለ እኛ ታማኝነት ምን ያስተምረናል?

በሥጋችን እግዚአብሔርን ማክበር በተግባር እንዴት ይገለጣል?

"መብል ለሆድ ነው" (ቁ. 13) የሚለው ሐሳብ ለምን ጾታዊ ግንኙነትን ለማመካኛነት ሊያገለግል አልቻለም?

ከጋለሞታ ጋር መጣበቅ (ቁ. 16) ከአንድ ሥጋ መሆን ጋር ያለው ግንኙነት ምንድን ነው?

"ከዝሙት ሽሹ" (ቁ. 18) የሚለው ትእዛዝ መሸሸን ከመጋፈጥ ለምን መረጠ?

ምዕራፍ 7፡ ጋብቻ፣ ምንኩስና እና ፍቺ
ጋብቻና የባልና ሚስት ግዴታ (7፡1-7)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የጋብቻ አስፈላጊነትና የቅድስና አጥር (ቁጥር 1-2)
ጳውሎስ "ሰው ከሴት ጋር ባይነካ መልካም ነው" በማለት ይጀምራል። ይህ ማለት ግን ጋብቻ ክፉ ነው ማለት ሳይሆን፣ በዚያ በፈተና በበዛበት ዘመን ለጌታ አገልግሎት ራስን መለየት ያለውን ጥቅም ለማሳየት ነው። ሆኖም ግን የሰውን ልጅ ተፈጥሮአዊ ፍላጎትና በዙሪያው ያለውን የዝሙት ፈተና ከግምት በማስገባት፣ እያንዳንዱ ወንድ የገዛ ሚስቱ ትኑረው፣ እያንዳንዱም ሴት የገዛ ባሏ ይኑራት በማለት ያዝዛል። ጋብቻ እግዚአብሔር ሰዎችን ከዝሙትና ከርኩሰት ለመጠበቅ የሠራው ቅዱስ አጥርና የደኅንነት መጠለያ ነው።

የእኩልነት መብትና የሥልጣን ክፍፍል (ቁጥር 3-4)
ሐዋርያው በዚህ ክፍል እጅግ አስገራሚና በወቅቱ የነበረውን ባሕል የሚቀይር ትምህርት ይሰጣል። ባል ለሚስቱ የሚገባትን ያድርግላት፣ ሚስትም እንዲሁ ለባሏ ታድርግለት ይላል። የሚገርመው ደግሞ "ሚስት በገዛ ሥጋዋ ላይ ሥልጣን የላትም፣ ሥልጣኑ ለባሏ ነው እንጂ፤ እንዲሁም ደግሞ ባል በገዛ ሥጋው ላይ ሥልጣን የለውም፣ ሥልጣኑ ለሚስቱ ነው እንጂ" በማለት በባልና በሚስት መካከል ፍጹም የሆነ መለኮታዊ እኩልነትንና መሳሳብን ያውጃል። በጋብቻ ውስጥ "የእኔ" የሚባል የግል ማንነት ሳይሆን፣ ሁለቱ አንድ ሥጋ የሚሆኑበት የፍቅርና የመገዛዛት ምስጢር አለ።

መቀራረብና መንፈሳዊ ትጋት (ቁጥር 5)
ባልና ሚስት እርስ በእርሳቸው መከልከል እንደሌለባቸው ጳውሎስ ይመክራል። ሆኖም ግን ለጸሎትና ለጾም እንዲመቻቸው ለጥቂት ጊዜ ተስማምተው ቢለዩ ስህተት የለውም። ነገር ግን ሰይጣን በምኞታቸው እንዳይፈትናቸው እንደገና አብረው ሊሆኑ ይገባል። ይህ የሚያሳየው በባልና በሚስት መካከል ያለው ግንኙነት በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ላይ ተጽዕኖ እንዳለው ነው። ጸሎትና መንፈሳዊ ትጋት በጋብቻ ውስጥ ቦታ ሊኖራቸው ይገባል፤ ነገር ግን ይህ መለያየት በስምምነትና ለተወሰነ ጊዜ ብቻ መሆን አለበት።

የጸጋ ስጦታና የአምላክ ፈቃድ (ቁጥር 6-7)

ጳውሎስ ይህንን የሚናገረው በትእዛዝ ሳይሆን እንደ ምክር ነው። እርሱ ሰዎች ሁሉ እንደ እርሱ ለጌታ አገልግሎት ራሳቸውን የለዩ ቢሆኑ ደስታው እንደሆነ ይገልጻል። ሆኖም ግን እያንዳንዱ ከእግዚአብሔር ዘንድ የየራሱ የጸጋ ስጦታ እንዳለው ያስረዳል። አንዱ በጋብቻ ውስጥ እግዚአብሔርን የሚያከብርበት ጸጋ ሲኖረው፣ ሌላው ደግሞ ሳይገባ ለጌታ ብቻ የሚኖርበት ጸጋ ሊኖረው ይችላል። ሁለቱም መንገዶች የእግዚአብሔር ስጦታዎች በመሆናቸው አንዱ ከሌላው አይበልጥም፤ ዋናው ነገር በተሰጠን ጸጋ እግዚአብሔርን በቅድስና ማገልገል ነው።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ጋብቻ በባልና በሚስት መካከል የሚደረግ የሰውነትና የመንፈስ ውሕደት መሆኑን ነው። እግዚአብሔር በጋብቻ ውስጥ ላለው ግንኙነት ትልቅ ክብርና ሥርዓት ሰጥቷል። በባልና በሚስት መካከል ያለው ፍቅር፣ መከባበርና እኩልነት ለጠንካራ ቤተሰብና ለቅዱስ ሕይወት መሠረት ነው። ዛሬም በጋብቻ ውስጥ ያለን ሰዎች ለትዳራችን ቅድስና ጥንቃቄ እያደረግን፣ ያላገቡም ደግሞ እግዚአብሔር የሰጣቸውን የጸጋ ስጦታ እያወቁ በንጽሕና እንዲመላለሱ ቃሉ ይመክረናል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ "ከሴት ጋር አለመነካካት መልካም ነው" (ቁ. 1) ማለቱ ጋብቻን ዝቅ ማድረግ ነውን?

በባልና በሚስት መካከል "የሚገባውን ማድረግ" (ቁ. 3) ሲባል ምን ምን ነገሮችን ይጨምራል?

አንዱ በሌላው ሥጋ ላይ "ሥልጣን አለው" (ቁ. 4) የሚለው ሐሳብ በጋብቻ ውስጥ ያለውን እኩልነት እንዴት ይገልጻል?

ለጸሎት ተብሎ ጾታዊ ግንኙነትን ለጊዜው መተው (ቁ. 5) ምን ዓይነት ቅድመ ሁኔታዎችን ይጠይቃል?

ሰይጣን "በምኞታችሁ እንዳይፈታተናችሁ" (ቁ. 5) ጋብቻ የሚጫወተው ሚና ምንድን ነው?

ላጤነትና ጋብቻ እንደ "ጸጋ ስጦታ" (ቁ. 7) መቆጠራቸው በሕይወት ምርጫችን ላይ ምን ተጽዕኖ ይኖረዋል?

የቆሮንቶስ ሰዎች ጋብቻን መናቃቸው ከምን የመነጨ ነበር?

"እንደ ፈቃድ እንጂ እንደ ትእዛዝ አይደለም" (ቁ. 6) ማለቱ ስለ ጳውሎስ መመሪያዎች ምን ይነግረናል?

"እርስ በርሳችሁ አትከልከሉ" የሚለው ትእዛዝ የትዳር አጋርን መብት እንዴት ይጠብቃል?

ጋብቻ እንደ ግዴታ ሳይሆን እንደ "መፍትሔ" መቅረቡ በቆሮንቶስ ለነበረው ዝሙት ምን ዓይነት ምላሽ ነበር?

ላላገቡ፣ ለባተሌዎችና ለተፋቱ የሚሰጥ ምክር (7:8-16)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ላላገቡና የትዳር አጋራቸው ለሞተባቸው የሚሰጥ ምክር (ቁጥር 8-9)
ጳውሎስ ላላገቡና ባሎቻቸው ለሞቱባቸው ሴቶች እንደ እርሱ ለብቻቸው ቢኖሩ መልካም እንደሆነ ይነግራቸዋል። ይህ ምክር ለጌታ አገልግሎት ይበልጥ ትኩረት ለመስጠት የሚረዳ ቢሆንም፣ ሐዋርያው የሰውን ልጅ ተፈጥሮአዊ ፍላጎት አይዘነጋም። "ራስን መግዛት ባይችሉ ግን ያግቡ" በማለት ግልጽ መመሪያ ይሰጣል። በምኞት ከመቃጠል ይልቅ በቅዱስ ጋብቻ ውስጥ መኖር እግዚአብሔር የሰጠው የጥበቃ መንገድ ነው። እዚህ ጋር የምንረዳው፣ ብቸኝነትም ሆነ ጋብቻ እንደየሰው ጸጋና ራስን የመግዛት አቅም የሚወሰን መሆኑን ነው።

የጋብቻ ጽናትና የእርቅ ጥሪ (ቁጥር 10-11)
ለባለ ትዳሮች ጳውሎስ የሚሰጠው ትእዛዝ ከራሱ ሳይሆን ከጌታ ከኢየሱስ የተገኘ ነው። ይህም ሚስት ከባሏ አትለይ፣ ባልም ሚስቱን አይተዋት የሚል ነው። ጋብቻ በእግዚአብሔር ፊት የጸና ቃል ኪዳን በመሆኑ፣ በቀላሉ የሚፈርስ ስምምነት አይደለም። ምናልባት አለመግባባት ተፈጥሮ መለያየት ቢመጣ እንኳ፣ አማኙ ወገን ላያገባ ይገባል ወይም ደግሞ ወደ ትዳር አጋሩ ተመልሶ መታረቅ አለበት። የክርስትና ጋብቻ ግቡ መፍረስ ሳይሆን መታረቅና በአንድነት መጽናት መሆኑን ሐዋርያው ያሳስበናል።

አማኝና የማያምንበት ትዳር (ቁጥር 12-14)
ጳውሎስ ቀጥሎ ደግሞ አንደኛው ወገን አማኝ ሌላኛው ደግሞ የማያምንበትን ትዳር ይመለከታል። የማያምነው ወገን አብሮ ለመኖር ፈቃደኛ እስከሆነ ድረስ፣ አማኙ ወገን ትዳሩን እንዲፈታ አይፈቀድለትም። ለምን ቢባል? "የማያምን ባል በሚስቱ ተቀድሷልና፣ የማያምንም ሚስት በባልዋ ተቀድሳለችና" ይላል። ይህ ማለት የማያምነው ወገን ይድናል ማለት ሳይሆን፣ የአማኙ መኖር በትዳሩና በልጆቹ ላይ የእግዚአብሔርን ጸጋና ጥበቃ ያመጣል ማለት ነው። አማኙ በቤቱ ውስጥ እንደ ጨውና እንደ ብርሃን ሆኖ የክርስቶስን መገኘት ይወክላል።

የሰላም ጥሪና የወንጌል ተስፋ (ቁጥር 15-16)

የማያምነው ወገን መለየትን ከፈለገ ግን፣ አማኙ ወገን በዚህ ጉዳይ አይታሰርም። "እግዚአብሔር በሰላም ጠርቶናልና" ይላል ጳውሎስ። በግዴታና በጭቅጭቅ ውስጥ መኖር የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም። ሆኖም አማኙ በትዳሩ ውስጥ እንዲጸና የሚያበረታታው ትልቁ ተስፋ፣ "ሚስት ሆይ፣ ባልሽን ታድኚ እንደ ሆንሽ ምን ታውቂአለሽ? ባልስ ሆይ፣ ሚስትህን ታድን እንደ ሆንህ ምን ታውቃለህ?" የሚለው ነው። በትዕግሥትና በቅዱስ አኗኗር የማያምነውን ወገን ወደ ክርስቶስ የማምጣት ዕድል መኖሩ ለትዳር ጽናት ትልቅ ተነሳሽነት ነው።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው፣ እግዚአብሔር በየትኛውም የሕይወት ጎዳና ውስጥ ብንሆን በቅድስና እንድንመላለስ እንደሚጠራን ነው። ላላገቡት ራስን መግዛት፣ ለባለ ትዳሮች ታማኝነትና ጽናት፣ በፈተና ውስጥ ላሉት ደግሞ ሰላምና ተስፋ ወሳኝ ናቸው። ትዳራችንም ሆነ ብቸኝነታችን እግዚአብሔር የሚከብርበትና ለሌሎች መዳን ምክንያት የሚሆንበት እንዲሆን ጸጋው ይርዳን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"በምኞት ከመቃጠል መጋባት ይሻላል" (ቁ. 9) የሚለው ሐሳብ ለጋብቻ ውሳኔ ምን ዓይነት ተግባራዊ መስፈርት ይሰጣል?

ጳውሎስ "እኔ እላለሁ እንጂ ጌታ አይደለም" (ቁ. 12) ሲል መልእክቱ መለኮታዊ ሥልጣን የለውም ማለት ነውን?

በክርስቲያን ባለትዳሮች መካከል ፍቺ ከተፈጸመ ጳውሎስ ያቀረባቸው ሁለት አማራጮች (ቁ. 11) ምንድን ናቸው?

የማያምን የትዳር አጋር በአማኙ "ተቀድሷል" (ቁ. 14) ሲባል ድነትን ያመለክታል ወይስ ሌላ ነገር?

ልጆች "ቅዱሳን" ናቸው (ቁ. 14) መባላቸው ለክርስቲያን ወላጆች ኃላፊነት ምን ትርጉም አለው?

የማያምነው ወገን ለመለየት ቢመርጥ (ቁ. 15) አማኙ "አይገዛም" (Not under bondage) ማለት ምን ማለት ነው?

እግዚአብሔር "ለሰላም ጠርቶናል" (ቁ. 15) የሚለው ሐሳብ በትዳር ውሳኔዎች ላይ እንዴት ይንጸባረቃል?

"ሳታገባ ትኑር ወይም ትታረቅ" የሚለው መመሪያ ለምን ዕድሜ ልክ የሚቆይ ሆነ?

አማኙ ወገን የማያምነውን ወገን "ታድኚው እንደ ሆነ" (ቁ. 16) እንዴት ይታወቃል? በሐዲስ ኪዳን ጋብቻን የመጠበቅ ኃላፊነት በማን ላይ ይወድቃል?

ባላችሁበት ሁኔታ እግዚአብሔርን ማክበር (7፡17-24)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የጥሪው መሠረትና መለኮታዊው ድልድል (ቁጥር 17)
ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ሰው ባካፈለውና በጠራው ሁኔታ እንዲመላለስ በማሳሰብ ነው። ብዙ ጊዜ ሰዎች ክርስቲያን ሲሆኑ ውጫዊ ሁኔታቸውን (ሥራቸውን፣ ትዳራቸውን ወይም ማኅበራዊ ደረጃቸውን) መቀየር ያለባቸው ይመስላቸዋል። ጳውሎስ ግን የሚነግረን እውነተኛው መንፈሳዊነት ያለው ያለንበትን ሁኔታ በመቀየር ሳይሆን፣ ባለንበት ሁኔታ ውስጥ ለእግዚአብሔር ታማኝ በመሆን ነው ይላል። ይህ መርሕ በሁሉም አብያተ ክርስቲያናት የሚሠራ ጽኑ ትእዛዝ መሆኑን ያሰምርበታል።

ከሃይማኖታዊ ሥርዓት በላይ የሆነው ታዛዥነት (ቁጥር 18-20)
በዚያ ዘመን መገረዝ ወይም አለመገረዝ ትልቅ የክርክር ጉዳይ ነበር። ጳውሎስ ግን "መገረዝ ቢሆን ወይም አለመገረዝ ከንቱ ነው" በማለት የሰውን ትኩረት ወደ ዋናው ነገር ይመልሳል። ዋናው ነገር "የእግዚአብሔርን ትእዛዝ መጠበቅ" ነው። አንድ ሰው ከመጠራቱ በፊት የነበረው ሃይማኖታዊ ወይም ባሕላዊ ዳራ ወደ ክርስቶስ ለመቅረብ እንቅፋትም ሆነ ተረፍርፎ የሚሰጠው ትርፍ የለም። እግዚአብሔር የሚመለከተው የልብን መለወጥና ለቃሉ መታዘዝን እንጂ ውጫዊውን ሥርዓት አይደለም። ስለዚህ እያንዳንዱ ሰው በተጠራበት ሁኔታ እንዲጸና ይመክራል።

እውነተኛ ነጻነትና የክርስቶስ ባርነት (ቁጥር 21-23)
በወቅቱ ባሪያ ሆኖ መጠራት እጅግ ከባድ ማኅበራዊ ደረጃ ነበር። ጳውሎስ ግን ለባሪያዎች የሚሰጠው ምክር የሚገርም ነው፤ "ባሪያ ሆነህ ተጠርተህ እንደ ሆንህ አይገድህ" ይላቸዋል። እርግጥ ነው ነጻ ለመውጣት ዕድል ካለ መጠቀም ይገባል፤ ነገር ግን የአንድ ሰው መንፈሳዊ ዋጋ በማኅበራዊ ደረጃው አይወሰንም። ባሪያ ሆኖ የተጠራ በጌታ "የጌታ ነጻ ሰው" ነው፤ ነጻ ሆኖ የተጠራ ደግሞ "የክርስቶስ ባሪያ" ነው። ሁላችንም በታላቅ "ዋጋ" ማለትም በክርስቶስ ደም ተገዝተናል። ስለዚህ የሰው ባሪያዎች ከመሆን ወጥተን፣ ሙሉ በሙሉ ለገዛን ለጌታ ልንገዛ ይገባል።

ከእግዚአብሔር ጋር መኖር (ቁጥር 24)

ሐዋርያው ይህንን ክፍል የሚደመድመው "ወንድሞች ሆይ፣ እያንዳንዱ በተጠራበት ሁኔታ ሆኖ በእግዚአብሔር ዘንድ ይኑር" በማለት ነው። እዚህ ጋር ቁልፉ ቃል "በእግዚአብሔር ዘንድ" የሚለው ነው። ሁኔታዎቻችን ምንም ይሁኑ ምን፣ እግዚአብሔር አብሮን ካለና እኛም በእርሱ ዘንድ የምንኖር ከሆነ ያለንበት ቦታ ሁሉ የተቀደሰ ይሆናል። መንፈሳዊ ሕይወት ከሁኔታዎች መሸሽ ሳይሆን፣ ሁኔታዎችን ከእግዚአብሔር ጋር መጋፈጥ ነው። ባለንበት ስፍራና ደረጃ ሆነን የጌታን ክብር መግለጥ እንድንችል ቃሉ ያበረታታናል።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ እግዚአብሔር እኛን የጠራን ያለንበትን ማኅበራዊ ደረጃ እንድንቀይር ሳይሆን በዚያው በነበርንበት ሁኔታ ውስጥ ሆነን ለእርሱ እንድንኖር መሆኑን ነው። ሥራችን፣ ዜግነታችን ወይም የኑሮ ደረጃችን ለወንጌል እንቅፋት አይደሉም። ይልቁንም ያለንበት ሁኔታ ሁሉ እግዚአብሔርን የምናገለግልበት እርሻችን ነው። በክርስቶስ ደም የተገዛን መሆናችንን አውቀን፣ ከሰው ባርነትና ተጽዕኖ ወጥተን፣ ባለንበት ስፍራ ሆነን ለጌታ ክብር እንኑር።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ጌታ እንደ ከፈለው እያንዳንዱ ይኑር" (ቁ. 17) የሚለው መመሪያ ለሥራና ለማኅበራዊ ሕይወታችን ምን ትርጉም አለው?

መገረዝና አለመገረዝ "ከንቱ" መባላቸው (ቁ. 19) ስለ ኃይማኖታዊ ሥርዓቶች ምን ያስተምረናል?

ባሪያ ሆነው ለተጠሩት "አይጨንቅህ" (ቁ. 21) መባሉ በወቅቱ ለነበረው ማኅበራዊ ሥርዓት ምን ዓይነት ምላሽ ነበር?

"የጌታ ነፃ ሰው" እና "የክርስቶስ ባሪያ" (ቁ. 22) የሚሉት ተቃራኒ ሐሳቦች እንዴት ይጣጣማሉ?

"በዋጋ ተገዝታችኋል" (ቁ. 23) የሚለው ሐሳብ ከሰዎች ተጽዕኖ ነፃ የሚያወጣን እንዴት ነው?

የሰው ባሪያዎች አለመሆን (ቁ. 23) በዛሬው ጊዜ ከሰዎች አመለካከትና ወግ ጋር በተያያዘ እንዴት ይገለጣል?

ክርስትና ያለንበትን ሁኔታ ከመቀየር ይልቅ በዚያው ሁኔታ ውስጥ እግዚአብሔርን ማክበር ላይ ለምን አተኮረ?

"በእግዚአብሔር ፊት ይኑር" (ቁ. 24) መባሉ ስለ አምልኮ ኣኗኗር ምን ይነግረናል?

ነፃ መውጣት ቢቻል መጠቀም (ቁ. 21) ለምን እንደ አማራጭ ቀረበ?

የእግዚአብሔር ትእዛዝ መጠበቅ (ቁ. 19) ከውጫዊ ምልክቶች ለምን ይበልጣል?

ስለ ድንግልና እና ስላለው ችግር (7፡25-40)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የአሁኑ መከራና የጊዜው ማጠር (ቁጥር 25-31)

ጳውሎስ ስለ ድንግልና ሲናገር ከጌታ የተሰጠው ቀጥተኛ ትእዛዝ ባይኖርም፣ እንደ የታመነ አገልጋይነቱ ምክሩን ይሰጣል። በወቅቱ በቆሮንቶስ በነበረው "አሁን ስላለው መከራ" (ምናልባትም ስደት ወይም ረሃብ) ምክንያት፣ አንድ ሰው ባለበት ሁኔታ ቢጸና መልካም እንደሆነ ይመክራል። ዓለም ባለችበት መልክ አትቆይም፤ የምታልፍና የምትለወጥ ናት። ስለዚህ አግብተን ከሆነ እንደማናገባ፣ ብንሰቃይም ሆነ ብንደሰት በነገሩ ሁሉ ላይ ከመጠን በላይ ልባችንን ሳንጥል፣ ዋናውን ሰማያዊ ዓላማችንን ዘንግተን በምድራዊው ነገር እንዳንዋጥ ያስጠነቅቀናል።

ያልተከፋፈለ ልብ ለጌታ (ቁጥር 32-35)

የሐዋርያው ዋና ጭንቀት ምዕመናን "ያለ ሐሳብ" እንዲኖሩ ነው። ያላገባ ሰው ልቡ ሳይከፋፈል ጌታን እንዴት ደስ እንደሚያሰኘው ያስባል። ያገባ ሰው ግን ትዳሩንና ቤተሰቡን ለመንከባከብ ሲል ሐሳቡ ይከፋፈላል። ይህ ማለት ጋብቻ ኃጢአት ነው ማለት ሳይሆን፣ ብቸኝነት ለጌታ አገልግሎትና ለጸሎት የበለጠ ዕድልና ነጻነት እንደሚሰጥ ለማሳየት ነው። ጳውሎስ ይህንን የሚናገረው ሰዎችን ለማሰር ሳይሆን፣ እያንዳንዳችን ለጌታ ያለን አገልግሎት ሳይናወጥና ትኩረታችን ሳይበታተን እንድንቆም ካለው ቅን ፍላጎት የተነሳ ነው።

ምርጫና መንፈሳዊ ብስለት (ቁጥር 36-38)

በአንድ ሰውና በድንግልናዋ መካከል ስላለው ሁኔታ ሲናገር፣ ማግባት ኃጢአት እንዳልሆነ በድጋሚ ያረጋግጣል። አንድ ሰው የገዛ ልቡን መግዛት ከቻለና በድንግልና ለመኖር ከወሰነ መልካም ያደርጋል፤ ማግባት የፈለገም ቢሆን ኃጢአት አይሆንበትም። ሆኖም ግን ለጌታ አገልግሎት ሲባል ራስን መለየት "ይበልጥ መልካም" መሆኑን ያስረዳል። እዚህ ጋር የምንረዳው፣ ክርስትና የግዴታ ሥርዓት ሳይሆን በፍቅርና በፈቃደኝነት የሚደረግ መለኮታዊ ምርጫ መሆኑን ነው።

የጋብቻ ቃል ኪዳንና የመበለቶች ነጻነት (ቁጥር 39-40)

በመጨረሻም ጳውሎስ የጋብቻን ጽናት ይናገራል። አንዲት ሴት ባሏ በሕይወት እስካለ ድረስ በሕግ የታሰረች ናት። ባሏ ቢሞት ግን በጌታ ለሆነ ሰው ለማግባት ነጻነት አላት። ሆኖም ሐዋርያው እንደ እርሱ ምክር ቢሆን፣ ያቺ ሴት ሳታገባ ብትቆይ ይበልጥ ደስተኛ እንደምትሆን ይገልጻል። ይህ ምክር የቀረበው በዚያ አስቸጋሪ ዘመን ለነበሩት አማኞች መንፈሳዊ እረፍትን ለማግኘት ነው። በሁሉም ነገር ውስጥ የእግዚአብሔር መንፈስ በእርሱ ላይ እንዳለና ምክሩም መለኮታዊ ጥበብ መሆኑን ያረጋግጥልናል።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ የሕይወታችን ዋናው ግብ እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት መሆኑን ነው። በትዳር ውስጥ ብንሆንም ሆነ በብቸኝነት፣ ትኩረታችን ሳይከፋፈል ለጌታ መንግሥት ልንኖር ይገባል። ዓለምና ምኞቷ ያልፋሉ፤ በእግዚአብሔር ፊት የሚቆመው ግን ለጌታ በታማኝነት የሠራነው ሥራ ብቻ ነው። በየትኛውም የሕይወት ደረጃ ላይ ብንሆን፣ ልባችን ለፈጣሪው ብቻ የጸና ይሁን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ስላለው መከራ" (ቁ. 26) ሲባል ምን ዓይነት ሁኔታን ያመለክታል?

"ዘመኑ አጭር ነው" (ቁ. 29) የሚለው ሐሳብ ለሕይወት ቅድሚያ የምንሰጣቸውን ነገሮች እንዴት ይወስናል?

ያላገባ ሰው "የጌታን ነገር ያስባል" (ቁ. 32) መባሉ ላጤነት ከአገልግሎት ጋር ያለውን ግንኙነት እንዴት ይገልጻል?

ባለትዳሮች "የዓለምን ነገር ያስባሉ" (ቁ. 33) መባላቸው ትዳርን መንፈሳዊ አይደለም ያሰኘዋልን?

ጳውሎስ "ልጠልፍባችሁ አልወድም" (ቁ. 35) ማለቱ አማኞች በነፃነት እንዲወስኑ መፈለጉን እንዴት ያሳያል?

ባል የሞተባት ሴት "በጌታ ብቻ" (ቁ. 39) እንድትጋባ መታዘዟ ዛሬ ላለ አማኝ ምን ትምህርት ይሰጣል?

"እንደ ምክሬ ብትኖር ይበልጥ ደስተኛ ትሆናለች" (ቁ. 40) የሚለው ሐሳብ የግል ነፃነትንና መንፈሳዊ ምክርን እንዴት ያጣጥማል?

"የዚህ ዓለም መልክ ያልፋል" (ቁ. 31) መባሉ ለቁሳዊ ነገር ያለንን አመለካከት እንዴት ይለውጣል?

በሚስት ያለመታሰር (ቁ. 27) ለምን እንደ በረከት ቀረበ?

"ሳይከፋፈሉ በጌታ ለመጽናት" (ቁ. 35) ላጤነት የሚሰጠው ዕድል ምንድን ነው?

ምዕራፍ 8፡ ለጣዖት የተሰዋ መብልና ዕውቀት
ዕውቀትና ፍቅር (8፡1-13)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ዕውቀት የሚያስታብይና ፍቅር የሚያንጽ መሆኑ (ቁጥር 1-3)
ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው "ዕውቀት ያስታብያል (ይታበያል) ፍቅር ግን ያንጻል" በሚል መሠረታዊ መመሪያ ነው። በቆሮንቶስ የነበሩ አንዳንድ ምዕመናን ስለ ጣዖታት ያላቸው ዕውቀት በትዕቢት እንዲሞሉ አድርጓቸዋል። አንድ ሰው ሁሉንም ነገር አውቃለሁ ብሎ የሚያስብ ከሆነ፣ ገና ሊያውቅ እንደሚገባው አላወቀም። እውነተኛ ዕውቀት ራሱን ከመግለጥ ይልቅ እግዚአብሔርን መውደድና ሌላውን ማነጽ ላይ ያተኩራል። እግዚአብሔርን የሚወድ ሰው ደግሞ በእግዚአብሔር ዘንድ የታወቀ ነው፤ ይህ ከማንኛውም ምድራዊ ዕውቀት በላይ የሆነ ታላቅ ክብር ነው።

ስለ ጣዖታት እውነታና ስለ አምላካችን ማንነት (ቁጥር 4-6)
በመቀጠል ሐዋርያው ስለ ጣዖታት ያለውን እውነት ያብራራል። እንደ እውነቱ ከሆነ ጣዖት በዓለም ውስጥ ምንም አይደለም፤ ከእግዚአብሔርም በቀር ሌላ አምላክ የለም። ምንም እንኳ በሰማይም ሆነ በምድር "አማልክት" ተብለው የሚጠሩ ብዙ ቢኖሩም፣ ለእኛ ግን ነገር ሁሉ ከእርሱ የሆነ እኛም ለእርሱ የሆንን አንድ አምላክ አብ አለን። እንዲሁም ነገር ሁሉ በእርሱ በኩል የሆነ እኛም በእርሱ በኩል የሆንን አንድ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አለን። ይህ ዕውቀት አማኝን ከጣዖት ፍርሃትና ከከንቱ አምልኮ ነጻ የሚያወጣ ታላቅ እውነት ነው።

ደካማ ሕሊናና የወንድም መሰናከያ (ቁጥር 7-10)
ይህ ዕውቀት ግን በሁሉ ዘንድ የለም። አንዳንዶች እስከ አሁን ድረስ በጣዖት ልምምድ ውስጥ ስለነበሩ፣ ለጣዖት የተሠዋውን ሥጋ ሲበሉ ሕሊናቸው ይረክሳል። ምግብ በእግዚአብሔር ፊት የሚያቀርበን ወይም የሚያርቀን ነገር አይደለም፤ ብንበላም ባንበላም የሚጨምረው ወይም የሚቀንሰው ነገር የለም። ነገር ግን የእኛ "ነጻነት" ለደካሞች መሰናከያ እንዳይሆን ልንጠነቀቅ ይገባል። ዕውቀት አለኝ የሚል ሰው በጣዖት ቤት ተቀምጦ ሥጋ ሲበላ፣ ገና በመንፈሳዊ ሕይወቱ ያልበሰለና ለጣዖት ትልቅ ቦታ የሚሰጥ ወንድም ያንን ሲያይ ሕሊናው ሊቆሰልና ወደ ስህተት ሊመራ ይችላል።

በክርስቶስ ደም የተገዛው ወንድም ዋጋ (ቁጥር 11-13)

በጣም የሚገርመው የጳውሎስ መደምደሚያ ነው። በእኛ "ዕውቀት" ምክንያት ያ ደካማ ወንድም ቢጠፋ፣ እኛ ኃጢአት እየሠራን ያለነው በወንድማችን ላይ ብቻ ሳይሆን በክርስቶስ ላይ ጭምር ነው። ክርስቶስ የሞተለትን ወንድም በእኛ ነጻነት ምክንያት ማሰናከል ትልቅ በደል ነው። ስለዚህ ጳውሎስ "መብል ወንድሜን የሚያሰናክለው ከሆነ፣ ወንድሜን እንዳላሰናክለው ለዘላለም ሥጋ አልበላም" በማለት ታላቅ የፍቅር አቋም ይወስዳል። እውነተኛ መንፈሳዊነት መብታችንን ከመጠቀም ይልቅ፣ የወንድማችንን ደኅንነትና ዕድገት ማስቀደም መሆኑን እዚህ ጋር እንረዳለን።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ክርስትና የዕውቀት ውድድር ሳይሆን የፍቅር አገልግሎት መሆኑን ነው። መብታችንና ነጻነታችን ሌላውን የሚያቆስል ከሆነ፣ ያንን ነጻነት ለፍቅር ስንል መተው ትልቅ ድል ነው። ዛሬም በሕይወታችን ውስጥ የምናደርጋቸው ነገሮች ሁሉ ሌላውን የሚያንጹና ለእግዚአብሔር ክብር የሚሆኑ እንዲሆኑ ልንጠነቀቅ ይገባል። ዕውቀታችን በፍቅር የተቃኘ ይሁን፤ ምክንያቱም ፍቅር ብቻ ነው ለዘላለም የሚኖረው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ዕውቀት ያስታብያል ፍቅር ግን ያንጻል" (ቁ. 1) የሚለው ሐሳብ በአገልግሎት ውስጥ እንዴት ይገለጣል?

ጣዖት "ምንም አይደለም" (ቁ. 4) ከተባለ፣ ለምን ጳውሎስ መብሉን መብላት ጥንቃቄ ያስፈልገዋል አለ?

"ደካማ ሕሊና" (ቁ. 7) ያላቸውን ሰዎች እንዴት እንለያቸዋለን? እንዴትስ ልንይዛቸው ይገባል?

መብል ወደ እግዚአብሔር "አያቀርበንም" (ቁ. 8) የሚለው ሐሳብ ዛሬ ባሉ የምግብ ሥርዓቶች ላይ ምን ትርጉም አለው?

የራሳችንን "መብት" መጠቀም ለሌላው "ዕንቅፋት" (ቁ. 9) የሚሆነው በምን ዓይነት ሁኔታዎች ነው?

ደካማ ወንድምን ማሰናከል "ክርስቶስን መበደል" (ቁ. 12) የሚባለው ለምንድን ነው?

ጳውሎስ "ለዘላለም ሥጋ አልበላም" (ቁ. 13) ማለቱ ዛሬ ለምናደርጋቸው የግል ምርጫዎች ምን ትምህርት ይሰጣል?

"እግዚአብሔርን የሚወድ ግን እርሱ በእርሱ ዘንድ የታወቀ ነው" (ቁ. 3) መባሉ ስለ እውቀት ምን ይነግረናል?

"ብዙ አማልክትና ብዙ ጌቶች" (ቁ. 5) ባሉበት ዓለም የአንድ አምላክ እውነት ለምን አስፈላጊ ሆነ?

የባልንጀራን ሕሊና ማቁሰል (ቁ. 12) ከአምልኮ ጋር ያለው ግንኙነት ምንድን ነው?

ምዕራፍ 9፡ የሐዋርያዊ መብትና ራስን መግዛት
የሐዋርያት መብትና ደመወዝ (9:1-14)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የሐዋርያነት ማረጋገጫና ሕያው ምስክርነት
ሐዋርያው ጳውሎስ ንግግሩን የሚጀምረው ጥያቄዎችን በመደርደር ነው። "ነጻ አይደለሁምን? ሐዋርያስ አይደለሁምን? ጌታችንን ኢየሱስ ክርስቶስንስ አላየሁትምን?" በማለት ራሱን ይከላከላል። ለሌሎች ሐዋርያ ባይሆን እንኳ ለቆሮንቶስ ሰዎች ግን በእርግጥ ሐዋርያቸው ነው። ምክንያቱም የእነርሱ መለወጥና በጌታ መጽናት የጳውሎስ ሐዋርያነት "ማኅተም" ወይም ሕያው ማስረጃ ነው። ጳውሎስ መብቱን ከመጠየቁ በፊት በሕይወታቸው ላይ የሠራውን ሥራ በማስታወስ፣ አገልግሎቱ በቃላት ብቻ ሳይሆን በተግባር የተገለጠ መሆኑን ያሳያል።

ተፈጥሮአዊ አመክንዮና የአገልግሎት መብት
ጳውሎስ አገልጋዮች ከምዕመናን ድጋፍ የማግኘት መብት እንዳላቸው ለማስረዳት ሦስት ግልጽ ምሳሌዎችን ይጠቀማል። በመጀመሪያ የጦር ወታደርን ይጠቅሳል፤ የራሱን ቀለብ እየቻለ የሚዘምት ወታደር የለም። ሁለተኛ የወይን ተክልን የሚያክል ገበሬ ፍሬውን የመብላት መብት አለው። ሦስተኛ መንጋን የሚጠብቅ እረኛ ከመንጋው ወተት የመጠጣት መብት አለው። እነዚህ ሁሉ የሚያሳዩት አንድ ሰው በሙሉ ጊዜውና ጉልበቱ ለሥራ ከተሰጠ፣ ከሥራው ውጤት የመቋደስ መብት እንዳለው ነው። እግዚአብሔር ለአገልጋዮቹ ያለው ሐሳብ በጭንቀት ሳይሆን በታማኝነት እንዲያገለግሉ ነው።

ከሕግ የተገኘ መለኮታዊ ትእዛዝ
ሐዋርያው ይህንን ሐሳብ በሰው ጥበብ ብቻ ሳይሆን በብሉይ ኪዳን ሕግም ያጸናዋል። "የሚያበራውን በሬ አፉን አትሰር" የሚለውን ቃል በማንሳት፣ እግዚአብሔር ይህንን የተናገረው ስለ በሬዎች ብቻ ሳይሆን ይልቁንም ስለ አገልጋዮች እንደሆነ ያስረዳል። የሚያርስ ሰው በተስፋ ሊያርስ፣ የሚበራይም ሰው ከተስፋው እንዲካፈል ይገባዋል። መንፈሳዊውን ዘር ለምዕመናን የዘሩ አገልጋዮች፣ ከእነርሱ ሥጋዊውን ድጋፍ ቢያጭዱ ትልቅ ነገር አይደለም። ይህ መለኮታዊ ሥርዓት እንጂ የሰው ልመና አለመሆኑን ጳውሎስ በግልጽ ያሳያል።

የመቅደሱ ሥርዓትና የወንጌል ደመወዝ

በመጨረሻም ጳውሎስ በመቅደስ የሚያገለግሉ ሰዎች ከመቅደሱ እንደሚመገቡና በመሠዊያው ዙሪያ የሚተጉ ከመሠዊያው እንደሚካፈሉ ያስታውሳል። በተመሳሳይ ሁኔታ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌልን የሚሰብኩ ከወንጌል ቀለባቸውን እንዲያገኙ አዟል። ይህም ማለት የወንጌል አገልግሎት የሙሉ ጊዜ ትጋትን የሚጠይቅ በመሆኑ፣ አገልጋዩ ለኑሮው ሳይጨነቅ ለቃሉ ብቻ እንዲሰጥ ቤተክርስቲያን የማደገፍ ኃላፊነት አለባት። ጳውሎስ ግን ይህ መብት እያለው እንኳ ወንጌልን እንዳያሰናክል መብቱን ሳይጠቀም መቆየቱን በመጥቀስ፣ ከአገልግሎት የሚገኝ ጥቅም ሳይሆን ወንጌሉ ራሱ ዋናው ግብ መሆኑን ያስተምረናል።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ አገልጋዮችን በክብር መያዝና ለሚያደርጉት ድካም ተገቢውን ድጋፍ መስጠት የመጽሐፍ ቅዱስ ትእዛዝ መሆኑን ነው። ይህ ድጋፍ አገልጋዮች በነጻነትና በደስታ እንዲያገለግሉ ዕድል ይፈጥራል። በአንጻሩ ደግሞ አገልጋዮች ልባቸው በገንዘብና በጥቅም ላይ ሳይሆን፣ ወንጌሉ በሰዎች ልብ ውስጥ እንዲሰርጽና ፍሬ እንዲያፈራ መትጋት እንዳለባቸው እንማራለን። እውነተኛ አገልግሎት መብትን ከማስከበር በላይ ለወንጌል ክብር ራስን መስጠት ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ "ጌታን አላየሁትምን?" (ቁ. 1) ማለቱ ለሐዋርያነት መስፈርት ምን ትርጉም አለው?

አንድ አገልጋይ ባገለገለው ሕዝብ ዘንድ "የአገልግሎቱ ማኅተም" (ቁ. 2) የሚባለው ምንድን ነው?

ወታደር፣ ገበሬና እረኛ (ቁ. 7) ለአገልግሎት ድጋፍ ምሳሌ ሆነው የቀረቡት እንዴት ነው?

"የሚያበራየውን በሬ አፉን አትሰር" (ቁ. 9) የሚለው የብሉይ ኪዳን ሕግ ለአዲስ ኪዳን አገልጋዮች እንዴት ይሠራል?

መንፈሳዊ ዘር ዘርቶ ሥጋዊ ነገርን ማጨድ (ቁ. 11) የሚለው ሐሳብ የአገልጋዮችን ደመወዝ እንዴት ይወስናል?

ጌታ "ከወንጌል እንዲኖሩ" አዟል (ቁ. 14) መባሉ አገልጋዮች በሙሉ ጊዜ እንዲሠሩ የሚያበረታታው እንዴት ነው?

አገልጋዮች መብታቸውን አለመጠየቃቸው ምእመናን ካለባቸው ኃላፊነት ነፃ ያደርጋቸዋልን?

"ሚስትን ይዞ የመዞር መብት" (ቁ. 5) መጠቀሱ ስለ ሐዋርያት ቤተሰብ ሕይወት ምን ይነግረናል?

"ለእኛ አይደለምን?" (ቁ. 10) የሚለው ጥያቄ የብሉይ ኪዳን ሕግጋትን ለዛሬ እንዴት እንድንተረጉም ይረዳናል?

በመቅደስ የሚያገለግሉ ከመቅደስ መብላታቸው (ቁ. 13) ለአገልግሎት ዘላቂነት ያለው ጠቀሜታ ምንድን ነው?

መብትን መተውና ለሁሉ ሁሉን መሆን (9፡15-23)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የወንጌል አደራና የቅዱስ ግዴታ ስሜት

ሐዋርያው ጳውሎስ መብቱ የነበረውን የቁሳቁስ ድጋፍ አለመቀበሉንና ወደፊትም እንደማይቀበል በጽኑ ይናገራል። ለርሱ ወንጌልን መስበክ የሚመካበት ነገር ሳይሆን ግዴታው ነው። "ወንጌልን ባልሰብክ ወዮልኝ!" የሚለው ቃሉ በውስጡ ያለውን እሳትና ለነፍሳት ያለውን ጥልቅ ፍቅር ያሳያል። ወንጌልን የሚሰብከው በፈቃዱ ቢሆን ደመወዝ አለው፤ ባይሆንም እንኳ መጋቢነት (ባለአደራነት) በአደራ ተሰጥቶታል። የጳውሎስ ትልቁ ደመወዝ ወንጌልን ያለ ዋጋ ማቅረቡና በወንጌል ያለውን መብት አለመጠቀሙ ነው። ይህ የሚያሳየን እውነተኛ አገልግሎት ትርፍን ሳይሆን አደራን የመፈጸም ታላቅ እርካታን እንደሚከተል ነው።

ለሁሉ ባሪያ የመሆን ነጻነት

ጳውሎስ ከሰው ሁሉ ነጻ የሆነ ሰው ነበር፤ ነገር ግን ብዙዎችን ይማርክ ዘንድ ራሱን ለሰው ሁሉ ባሪያ አደረገ። ይህ "ባሪያ መሆን" ማለት የሰዎችን ኃጢአት መጋራት ወይም እውነትን መደራደር ሳይሆን፣ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ለማምጣት ሲባል የሰዎችን ባሕል፣ ሁኔታና ድካም ተረድቶ ወደ እነርሱ መቅረብ ማለት ነው። አይሁድን ለማግኘት እንደ አይሁዳዊ ሆነ፤ ከሕግ በታች ያሉትን ለማግኘት እንደ ሕግ ተገዥ ሆነ፤ ሕግ የሌላቸውንም ለማግኘት እንደ እነርሱ ሆነ። ይህ ሁሉ የተደረገው በክርስቶስ ሕግ ሥር ሆኖ እንጂ ሕግን በመጣስ አይደለም። የሐዋርያው ልብ የሰዎችን ልብ ለመክፈት ሲል የራሱን ምቾትና መብት ለመሰዋት ዝግጁ ነበር።

ለደካሞች ደካማ መሆንና የወንጌል ተካፋይነት

ጳውሎስ ለደካሞች ደካማ የሆነው ደካሞችን ይማርክ ዘንድ ነው። በሁሉ መንገድ አንዳንዶችን ያድን ዘንድ "ለሁሉ ሁሉ ሆነ"። ይህ ታላቅ ስትራቴጂ ሳይሆን ታላቅ ፍቅር ነው። የሰዎችን ስሜትና አቅም ተረድቶ ወንጌልን በሚረዱት መንገድ ማቅረብ ጥበብ ነው። ይህንንም የሚያደርገው ከወንጌል በረከት ጋር ተካፋይ ይሆን ዘንድ ስለ ወንጌል እንደሆነ ይናገራል። ወንጌልን ስናገለግል መጀመሪያ ተጠቃሚዎቹ እኛ ራሳችን ነን፤ ምክንያቱም በሰዎች መለወጥ ውስጥ የእግዚአብሔርን ኃይልና ጸጋ በተግባር ስለምናይ ነው። ራሳችንን ለሌሎች አሳልፈን

ስንሰጥ፣ እግዚአብሔር በሚገርም ሁኔታ የሕይወታችንን ባዶነት በሰማያዊ ደስታ ይሞላዋል።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ የክርስቲያን ነጻነት መብትን ለማስከበር ሳይሆን ለሌሎች መዳን ሲባል መብትን ለመተው የተሰጠ መሆኑን ነው። ጳውሎስ ሰዎችን ወደ ጌታ ለማምጣት ሲል ማንነቱንና ምኞቱን መስዋዕት አድርጓል። ዛሬም እኛ በቤተክርስቲያንም ሆነ በዓለም መካከል ስንመላለስ፣ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ለመሳብ የትኛውን መብታችንን ለመተው ዝግጁ ነን? ራሳችንን እንመርምር። ሰዎችን ለመርዳትና ወንጌልን ለማድረስ ስንል ራሳችንን ዝቅ ማድረግ በሰማይ ዘንድ ታላቅ ዋጋ ያለው ተግባር ነው። ጌታ ለሁሉ ሁሉ መሆን የምንችልበትን የትሕትናና የጥበብ መንፈስ ይስጠን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ መብቱን አለመጠቀሙን "ትምክህቱ" (ቁ. 15) ያደረገው ለምንድን ነው?

"ወንጌልን ባልሰብክ ወዮልኝ" (ቁ. 16) የሚለው መንፈሳዊ ግዴታ ለሁላችንም የሚሠራው እንዴት ነው?

ወንጌልን "ያለ ዋጋ" መስበክ (ቁ. 18) በዘመናችን ካለው የገንዘብና የአገልግሎት ዝምድና ጋር እንዴት ይጣጣማል?

"ለሁሉ ሁሉ ሆንኩ" (ቁ. 22) የሚለው መርህ በባሕላዊና በሃይማኖታዊ ልዩነቶች ውስጥ ወንጌልን ለመስበክ እንዴት ይረዳናል?

ደካሞችን ለማግኘት "ደካማ መሆን" (ቁ. 22) ሲባል ምን ማለት ነው?

ጳውሎስ በሕግ በታች ላሉት እንደ ሕግ በታች መሆኑ፣ ሕጉን የግድ አስፈላጊ ነው ብሎ ስለሚያምን ነውን?

ለወንጌል ሲባል የራስን መብት መተው በምን ዓይነት ሁኔታዎች ሊፈጸም ይችላል?

"የወንጌል ተካፋይ እሆን ዘንድ" (ቁ. 23) ማለቱ ለአገልጋዩ የሚኖረው የግል በረከት ምንድን ነው?

ከሰው ሁሉ ነፃ ሆኖ ሳለ ራሱን "ባሪያ" ማድረጉ (ቁ. 19) ስለ ክርስቲያናዊ ነፃነት ምን ያስተምራል?

"አንዳንዶችን አድን ዘንድ" መባሉ የወንጌልን ዓላማ እንዴት ያሳያል?

በሩጫ ውስጥ ራስን መግዛት (9:24-27)
ምልከታ እና ትርጓሜ

በሩጫ ሜዳ ላይ ብዙዎች ይሮጣሉ፤ ነገር ግን አሸናፊ ሆኖ ሽልማቱን የሚቀበለው አንዱ ብቻ ነው። ጳውሎስ እኛም ሽልማቱን ለማግኘት እንድንሮጥ ይመክረናል። ይህ ማለት ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር እንቀዳደም ማለት ሳይሆን፣ እያንዳንዳችን ከሰነፍ ማንነታችንና ከዓለም ፈተና ጋር እየታገልን ለሰማያዊው ጥሪ በቁርጠኝነት እንሩጥ ማለት ነው። ሩጫው ዝም ብሎ መሮጥ ሳይሆን፣ ወደ ፊት ወደ ተቀመጠልን የክብር ግብ በጽናት መገስገስ ነው።

በውድድር የሚሳተፉ ስፖርተኞች ለዚያ ድል ሲሉ በሁሉም ነገር ራሳቸውን ይገዛሉ። የሚበሉትን፣ የሚጠጡትንና የእረፍት ጊዜያቸውን እንኳ ሳይቀር ለውድድሩ ስኬት ሲሉ ይቆጣጠራሉ። እነርሱ ይህን ሁሉ ድካም የሚቀበሉት ከጥቂት ዓመታት በኋላ ለሚጠፋና ለሚረግፍ ምድራዊ የድል አክሊል ነው። እኛ ግን የምንጋደለው ለማይጠፋውና ለዘላለማዊው ሰማያዊ የክብር አክሊል ነው። ስለዚህ ለዘላለም ክብር የምንሮጥ እኛ፣ ከምድራዊ ስፖርተኞች ይበልጥ ራሳችንን ለመግዛትና በቅድስና ለመመላለስ ልንተጋ ይገባል።

ጳውሎስ የራሱን አኗኗር ሲገልጽ፣ ግብ እንደሌለው ሰው ያለ ዓላማ እንደማይሮጥና አየርን እንደሚመታ ቦክሰኛ እንደማይታገል ይናገራል። እያንዳንዱ ጸሎታችን፣ አገልግሎታችንና ትጋታችን ግብ ሊኖረው ይገባል። ከሁሉ በላይ ደግሞ ሐዋርያው ለሌሎች ከሰበከ በኋላ እርሱ ራሱ "ተጥሎ እንዳይቀር" ወይም ውድቅ እንዳይሆን፣ የገዛ ሰውነቱን እየጎሰመ ለጌታ ፈቃድ ያስገዛዋል። ይህ የሚያሳየን ትልቁ መንፈሳዊ ውግያ ከውጭ ካሉ ጠላቶች ጋር ብቻ ሳይሆን፣ ከገዛ ሥጋዊ ምኞታችን ጋር መሆኑን ነው።

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ክርስትና ዝም ብሎ የሚመሩት ሕይወት ሳይሆን በንቃትና በዲሲፕሊን የሚከናወን ተጋድሎ መሆኑን ነው። የሰማያዊው አክሊል ተስፋ ዛሬ ለምንከፍለው ለማንኛውም መስዋዕትነት ትልቅ ዋጋ ይሰጠናል። በሩጫችን እንዳንዝል፣ በትግላችንም እንዳንሰለች መንፈስ ቅዱስ ብርታትን ይስጠን። እውነተኛው ድል የሚገኘው እስከ መጨረሻው በጽናት ለሚሮጡትና ራሳቸውን ለሚገዙት ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

የክርስቲያን ሕይወት ከሩጫ ውድድር (ቁ. 24) *ጋር* የሚመሳሰለው በምን መንገዶች ነው?

"የማይጠፋ አክሊል" (ቁ. 25) ከዓለማዊ ስኬቶችና ክብር የሚለየው እንዴት ነው?

በአገልግሎት ውስጥ "ያለ ዓላማ መሮጥ" (ቁ. 26) የሚባለው ምን ዓይነት አኗኗር ነው?

"*ሥጋን* መጎሰምና ባሪያ ማድረግ" (ቁ. 27) ዛሬ ባለ ሁኔታ እንዴት ይተረጎማል?

ለሌሎች ሰብኮ "ራሱ ውድቅ መሆን" (ቁ. 27) ለአንድ አገልጋይ ትልቁ ፍርሃቱ ሊሆን የሚገባው ለምንድን ነው?

ራስን መግዛት (Self-discipline) በመንፈሳዊ እድገት ውስጥ ያለው ሚና ምንድን ነው?

የቆሮንቶስ ከተማ የአይስቲሚያን ጨዋታዎች ማዕከል መሆኗ ለዚህ ምሳሌ መመረጥ ምን አስተዋጽኦ አለው?

"ታገኙ ዘንድ እንዲህ ሩጡ" መባሉ ለምን ዓይነት ጥረት ጥሪ ያቀርባል?

በነገር ሁሉ ራሱን የሚገዛ (ቁ. 25) ሰው ምን ዓይነት መስዋዕትነት ይከፍላል?

ምዕራፍ 10፡ የእስራኤል ታሪክና ማስጠንቀቂያ

ከታሪክ መማር (10፡1-13)

ምልከታ እና ትርጓሜ

መንፈሳዊ ዕድልና የእጅግመር ውበት (ቁጥር 1-4)

ጳውሎስ እስራኤላውያን ከግብፅ በወጡ ጊዜ የነበራቸውን ታላቅ መንፈሳዊ ዕድል ያስታውሰናል። ሁሉም ከደመናው በታች ነበሩ፣ ሁሉም በባሕር መካከል ተሻገሩ። ይህንን ጉዞ ጳውሎስ "በሙሴ ተጠመቁ" በማለት ይገልጸዋል። የሚያስደንቀው ደግሞ ሁሉም ያንኑ መንፈሳዊ መብል (መና) በሉ፣ ሁሉም ያንኑ መንፈሳዊ መጠጥ ከዓለት ጠጡ። ያ ዓለት ደግሞ "ክርስቶስ" እንደነበር ይነግረናል። ይህ የሚያሳየን ክርስቶስ በብሉይ ኪዳንም ቢሆን ለሕዝቡ የሕይወት ምንጭ ሆኖ አብሮአቸው እንደነበረ ነው። መንፈሳዊ በረከትን ማግኘትና ድንቅ ተአምራትን ማየት ብቻውን ለድል አድራጊነት ዋስትና እንደማይሆን እዚህ ጋር እንማራለን።

የውድቀት መንስኤዎችና የማስጠንቀቂያ ደወል (ቁጥር 5-10)

ምንም እንኳ እነዚህ ሁሉ ድንቅ ነገሮች ቢደረጉላቸውም፣ እግዚአብሔር ግን በአብዛኞቹ ደስ አላሰኘም፤ በመድረሻቸውም ሳይደርሱ በምድረ በዳ ወድቀው ቀሩ። ጳውሎስ እኛ እንደ እነርሱ ክፉ ነገርን እንዳንመኝ አምስት ዋና ዋና የውድቀት ምክንያቶችን ይዘረዝራል። እነርሱም፡ ክፉ መመኘት፣ ጣዖትን ማምለክ፣ ዝሙት መፈጸም፣ ጌታን መፈተንና ማንጎራጎር (ማማረር) ናቸው። በተለይ ማንጎራጎር ብዙ ጊዜ እንደ ቀላል ኃጢአት የሚታይ ቢሆንም፣ የእስራኤላውያንን ጉዞ ያሰናከለ ትልቅ ጠላት ነበር። እነዚህ ሁሉ ታሪኮች የተጻፉት እኛን ለመምከርና ከመንገዳቸው እንድንርቅ ለማስጠንቀቅ ነው።

በትዕቢት ከመቆም ወደ መንፈሳዊ ንቃት (ቁጥር 11-12)

እነዚህ ነገሮች እንደ ምሳሌ ሆኑልን ይላል ሐዋርያው። ዓለም ሊያበቃ በሚቃረብበት ዘመን ላለን ለእኛ፣ ታሪክ እንደ መስታወት ሊያገለግለን ይገባል። "ቆሜያለሁ" የሚል ሰው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ የሚለው ቃል፣ መንፈሳዊ ኩራትንና በራስ መተማመንን የሚገሥጽ ነው። ብዙ ጊዜ መውደቅ የሚመጣው "እኔማ አልወድቅም" ብለን ራሳችንን ከሌላው የተሻልን አድርገን ስናስብ ነው።

ሁልጊዜ በእግዚአብሔር ጸጋ ላይ የተደገፈ ትሕትና ከውድቀት ይጠብቀናል።

የእግዚአብሔር ታማኝነትና የመውጫው በር (ቁጥር 13)

ጥናታችን የሚደመድመው እጅግ ተስፋ በሚሰጥ ቃል ነው። የሚደርስብን ፈተና ሁሉ ለሰው የሚሆንና ሌሎችም ያለፉበት ነው። እግዚአብሔር ግን ታማኝ ነው! ከአቅማችን በላይ እንድንፈተን አይፈቅድም። ይልቁንም ፈተናውን እንድንታገሥበት ከፈተናው ጋር "*መውጫውን መንገድ*" (Exit Door) ያዘጋጅልናል። በፈተና መካከል ስንሆን እግዚአብሔርን መርሳት የለብንም፤ ምክንያቱም እርሱ ሁልጊዜ ከችግሩ የምንወጣበትን ጥበብና ብርታት ይሰጠናል። እግዚአብሔር የፈተናውን ክብደት የሚለካና እኛንም ደግፎ የሚያሻግር የታመነ አባት ነው።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ያለፈው ታሪክ ዛሬን እንድንኖርበት የተሰጠን *መመሪያ* መሆኑን ነው። እስራኤላውያን በምድረ በዳ የሰሩትን ስህተት እኛ በሕይወት ምድረ በዳ ውስጥ እንዳንደግመው ልንጠነቀቅ ይገባል። በጸጋው ላይ ተደግፈን፣ ከማንጎራጎርና ከጣዖት አምልኮ ርቀን፣ እግዚአብሔር በሚያዘጋጅልን የመውጫ መንገድ እየተጓዝን ለክብሩ እንኑር።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

የእስራኤላውያን በባሕርና በደመና "መጠመቅ" (ቁ. 2) ከእኛ ጥምቀት ጋር ያለው ምሳሌነት ምንድን ነው?

"ዓለቱም ክርስቶስ ነበረ" (ቁ. 4) የሚለው ሐሳብ ስለ ክርስቶስ ዘላለማዊነት ምን ያስተምረናል?

እግዚአብሔር ብዙ ተአምራት ባዩት ሕዝቦች ላይ "ደስ ያልተሰኘው" (ቁ. 5) ለምንድን ነው?

በምድረ በዳ የታዩት ኃጢአቶች (ጣዖት፣ ዝሙት፣ ማጉረምረም) በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ እንዴት ተደጋግመው ይታዩ ነበር?

"የቆመ የሚመስለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ" (ቁ. 12) የሚለው ማስጠንቀቂያ ለመንፈሳዊ ትዕቢት የሚሰጠው መልስ ምንድን ነው?

እግዚአብሔር "ከምትችሉት በላይ እንድትፈተኑ አይፈቅድም" (ቁ. 13) የሚለው ተስፋ በመከራ ጊዜ እንዴት ያጸናናል?

እግዚአብሔር ለፈተና የሚያዘጋጀው "ማምለጫ መንገድ" በተግባር እንዴት ይገለጣል?

"የመጨረሻው ዘመን የደረሰብን" (ቁ. 11) መባሉ የታሪክን አስፈላጊነት እንዴት ያሳያል?

በአንድ ቀን ሃያ ሦስት ሺህ መውደቃቸው (ቁ. 8) ስለ እግዚአብሔር ፍርድ ምን ያስተምራል

ከጣዖት አምልኮ ሽሹ (10፡14-22)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የመሸሽ ጥበብና የጥንቃቄ ጥሪ (ቁጥር 14-15)
ጳውሎስ ንግግሩን የሚጀምረው "ወዳጆቼ ሆይ፣ ከጣዖት አምልኮ ሽሹ" በማለት ነው። እዚህ ጋር "ሽሹ" የሚለው ቃል እጅግ አስቸኳይና ቆራጥ እርምጃን ያመለክታል። ከኃጢአት ጋር መከራከር ወይም መደራደር ሳይሆን፣ ልክ ለሕይወት እንደሚሮጥ ሰው ርቆ መሄድን ያሳያል። ሐዋርያው ይህንን የሚናገረው ለሕፃናት ሳይሆን "ልባሞች" ለሆኑትና ለሚያስተውሉት ሰዎች ነው። ክርስቲያናዊ ሕይወት የትኛው መንገድ ለእግዚአብሔር ክብር እንደሚሆን የመለየት ጥበብን ይጠይቃል።

የጌታ እራትና የመለኮታዊ ኅብረት ጥልቀት (ቁጥር 16-18)
ሐዋርያው ስለ ጣዖት አምልኮ ከማውራቱ በፊት፣ እኛ ከጌታ ጋር ያለንን ግንኙነት በጌታ እራት ምሳሌነት ያሳየናል። የምንባርከው የበረከት ጽዋ ከክርስቶስ ደም ጋር ኅብረት (Koinonia) ያለው ነው፤ የምንቆርሰውም እንጀራ ከክርስቶስ አካል ጋር ኅብረት አለው። እኛ ብዙዎች ስንሆን አንድ እንጀራና አንድ አካል ነን፤ ምክንያቱም ሁላችንም ያንን አንድ እንጀራ እንካፈላለን። ይህ ኅብረት ዝም ብሎ ሥርዓት ሳይሆን፣ ከአዳኛችን ጋር የምንሆንበትና የእርሱ ሕይወት በእኛ ውስጥ የሚገለጥበት ምስጢር ነው።

ከጣዖት ጀርባ ያለው መንፈሳዊ እውነታ (ቁጥር 19-20)
ጳውሎስ ቀደም ሲል ጣዖት በራሱ ምንም እንዳልሆነና ለጣዖት የተሠዋውም ሥጋ በራሱ ምንም እንዳልሆነ ነግሮናል። ነገር ግን እዚህ ጋር አንድ ትልቅ ምስጢር ይገልጥልናል፤ አረማውያን የሚሠዉት "ለአጋንንት" እንጂ ለእግዚአብሔር አይደለም። ጣዖቱ ራሱ ድንጋይ ወይም እንጨት ቢሆንም፣ በዚያ አምልኮ ጀርባ ግን አጋንንታዊ ኃይል አለ። ስለዚህ አማኞች ከጣዖት መሥዋዕት ጋር ሲተባበሩ፣ ሳያውቁት ከአጋንንት ጋር ኅብረት እያደረጉ መሆኑን ያስጠነቅቃል። መንፈሳዊ ዓለም ዝም ብሎ ተራ ነገር አይደለም፤ የምንሳተፍበት ማንኛውም አምልኮ ከአንድ መንፈሳዊ አካል ጋር ያገናኘናል።

ሁለት ማዕድና የማይጣጣሙ ጎብረቶች (ቁጥር 21)

ሐዋርያው እጅግ ጠንከር ያለ ድንበር ያሰምራል። "የጌታን ጽዋና የአጋንንትን ጽዋ ልትጠጡ አትችሉም፤ ከጌታ ማዕድና ከአጋንንት ማዕድ ልትካፈሉ አትችሉም" ይላል። በአንድ ልብ ሁለት ጌታን ማገልገል እንደማይቻል ሁሉ፣ በጌታ ቤት እየተመላለሱ አጋንንታዊ በሆኑ ልምምዶች ወይም በጣዖት አምልኮ ውስጥ መገኘት በፍጹም አይቻልም። ክርስትና ሙሉ በሙሉ ለክርስቶስ የመገዛትና ከርኩሰት የመለየት ሕይወት ነው። ግማሽ ልብ ለእግዚአብሔር፣ ግማሽ ልብ ለዓለም የሚሆንበት ቦታ የለም።

የእግዚአብሔር ቅዱስ ቅናት (ቁጥር 22)

በመጨረሻም ጳውሎስ "ጌታን እናስቀናውን? እኛስ ከእርሱ ይልቅ እንበረታለን?" በማለት ይጠይቃል። እግዚአብሔር ሕዝቡን የሚወድ "ቀናተኛ" አምላክ ነው። ልክ አንድ ባል በሚስቱ ላይ እንደሚቀና ሁሉ፣ እግዚአብሔርም የእርሱ የሆኑት ልጆቹ ልባቸው ወደ ሌላ አምልኮ ሲዘነበል ይቀናል። ከእግዚአብሔር ጋር መጣላት ወይም እርሱን ማስቀናት ደግሞ ለማንም አይበጅም፤ ምክንያቱም እኛ ከእርሱ ይልቅ አንበረታም። ይህ ጥልቅ ትርጓሜ የሚያሳየን፣ ከጣዖት የምንሸሸው እግዚአብሔርን ስለምንፈራ ብቻ ሳይሆን፣ ለእርሱ ያለን ፍቅርና ታማኝነት ንጹሕ እንዲሆን ስለምንፈልግ ጭምር ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ "ከጣዖት አምልኮ ሽሹ" (ቁ. 14) ሲል *መጋፈጥን* ሳይሆን መሸሽን የመረጠው ለምንድን ነው?

ቅዱስ ቁርባን ከአማኞች አንድነትና ከክርስቶስ *ጋር* ካለን ኅብረት (ቁ. 16-17) *ጋር* ያለው ግንኙነት ምንድን ነው?

አሕዛብ የሚሠዉት "ለአጋንንት ነው" (ቁ. 20) መባሉ ስለ ሌሎች ሃይማኖታዊ ሥርዓቶች ምን ግንዛቤ ይሰጣል?

"የጌታን ጽዋና የአጋንንትን ጽዋ መጠጣት አትችሉም" (ቁ. 21) የሚለው ሐሳብ ስለ ክርስቲያናዊ ታማኝነት ምን ይላል?

"ጌታን እናስቀናዋለን?" (ቁ. 22) የሚለው ጥያቄ ከብሉይ ኪዳን ትምህርት *ጋር* እንዴት ይገናኛል?

በዘመናችን ያሉ "የአጋንንት ማዕዶች" በምን ዓይነት ስውር መንገዶች ሊቀርቡ ይችላሉ?

ከአንድ ማዕድ መካፈል እንዴት አንድ አካል ያደርገናል?

"እንደ ጠቢብ የምትሆኑት እናንተ ፍረዱ" (ቁ. 15) ማለቱ ጳውሎስ ለአማኞች ያለውን አክብሮት እንዴት ያሳያል?

የእስራኤልን መሥዋዕት (ቁ. 18) *መጥቀሱ* ከኅብረት *ጋር* ምን ግንኙነት አለው?

"እኛ ከእርሱ ይልቅ እንበረታለን?" (ቁ. 22) የሚለው ጥያቄ ስለ ሰው ልጅ አቅም ማነስ ምን ይነግረናል?

ሁሉ ለእግዚአብሔር ክብር ይሁን (10:23-11:1)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ሐዋርያው ጳውሎስ "ሁሉ ተፈቅዶልኛል" የሚለውን ሐሳብ በድጋሚ በማንሳት ነጻነታችን ገደብ ሊኖረው እንደሚገባ ያስረዳል። ነገር ሁሉ ተፈቅዶ ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ሁሉም ነገር አይጠቅምም ወይም ሌላውን አያንጽም። እውነተኛው መንፈሳዊ ሰው የራሱን ጥቅም ብቻ ሳይሆን የባልንጀራውን ጥቅም ለማስቀደም ይተጋል። የኛ ነጻነት ሌላውን ለማፍረስ ሳይሆን ለማነጽና ለወንድማችን ዕድገት መዋል አለበት። ይህ የፍቅር ሕግ ከግል መብታችን በላይ መሆኑን እናስተውላለን።

በገበያ የሚሸጠውን ሥጋ በተመለከተ ጳውሎስ የሚሰጠው መመሪያ እጅግ ግልጽ ነው። ምድርና በውስጧ ያለው ሁሉ የጌታ ስለሆነ፣ በገበያ የሚሸጠውን ማንኛውንም ሥጋ ስለ ሕሊና ሳትጠይቁ ብሉ ይላል። ወደ አንድ የማያምን ሰው ቤት ለምሳ ብትጠሩም የቀረበላችሁን ሁሉ ብሉ፤ ነገር ግን አብሯችሁ ያለ ሰው "ይህ ለጣዖት ተሠውቷል" ብሎ ቢነግራችሁ፣ ስለዚያ ስለነገራችሁ ሰውና ስለ ሕሊናው ስትሉ አትብሉት። እዚህ ጋር የምንጠነቀቀው ስለ ራሳችን ሕሊና ሳይሆን፣ በድርጊታችን ምክንያት ስለሚቆስለው ስለ ሌላው ሰው ሕሊና ነው።

እንግዲህ ብትበሉ ወይም ብትጠጡ ወይም ማንኛውንም ነገር ብታደርጉ ሁሉንም ለእግዚአብሔር ክብር አድርጉት የሚለው ቃል የሕይወታችን መዝሙር ሊሆን ይገባል። እግዚአብሔርን ማክበር ማለት በምናደርገው ማንኛውም ድርጊት የእርሱን ቅድስናና ፍቅር መግለጥ ማለት ነው። ለአይሁድም ቢሆን ለግሪክ ወይም ለእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን መሰናከያ እንዳንሆን ሐዋርያው ያሳስበናል። ጳውሎስ ራሱ ብዙዎች ይድኑ ዘንድ የራሱን ጥቅም ሳይሆን የብዙዎችን ጥቅም እንደሚፈልግ በመጥቀስ፣ የእኛም የሕይወት ግብ የነፍሳት መዳን ሊሆን እንደሚገባ ያስተምረናል።

በመጨረሻም ሐዋርያው "እኔ ክርስቶስን እንደምመስል እናንተም እኔን ምሰሉ" በማለት ታላቅ አዋጅ ያውጃል። ይህ ትልቁ የአገልጋይነት ምስጢር ነው፤ መሪ ማለት የሚናገረውን የሚኖርና የክርስቶስን የትሕትናና የመስዋዕትነት ሕይወት በተግባር የሚያሳይ ነው። ክርስቶስ የሁላችንን ደኅንነት ፍለጋ የራሱን መለኮታዊ ክብር እንደተወ ሁሉ፣ እኛም ሌሎችን ወደ ጌታ ለማምጣት ስንል መብታችንንና ምቾታችንን ትተን እርሱን ልንመስል ይገባል። በምናደርገው ነገር ሁሉ እግዚአብሔር እንዲከብርና ሰዎች ወደ እውነት እንዲመጡ ጌታ ጸጋውን ያብዛልን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ሁሉ ይፈቀዳል ነገር ግን ሁሉ አያንጽም" (ቁ. 23) የሚለው መርህ በምን ዓይነት ውሳኔዎቻችን ላይ ተፈጻሚ ይሆናል?

የራስን ጥቅም ሳይሆን "የባልንጀራን ጥቅም መፈለግ" (ቁ. 24) በፉክክር ዓለም ውስጥ እንዴት ይቻላል?

"ምድርና በእርስዋ ያለው ሁሉ የጌታ ነው" (ቁ. 26) የሚለው ጥቅስ ስለ ፍጥረት ባለን አመለካከት ላይ ምን ተጽዕኖ ይኖረዋል?

ስለ ሌላው ሰው "ሕሊና" (ቁ. 29) ሲባል መብታችንን የምንገፋው እስከ ምን ድረስ ነው? "ሁሉ ለእግዚአብሔር ክብር ይሁን" (ቁ. 31) የሚለው መመሪያ በአነስተኛ የሕይወት ዝርዝሮች ውስጥ እንዴት ይተረጎማል?

ለአይሁድም ሆነ ለአሕዛብ "ዕንቅፋት አለመሆን" (ቁ. 32) ለወንጌል ስርጭት ምን ፋይዳ አለው?

ጳውሎስ "እኔ ክርስቶስን እንደምመስል እኔን ምሰሉ" (11፡1) ማለቱ የመሪነት አርአያነትን እንዴት ያሳያል?

የማያምን ሰው ቢጋብዛችሁ (ቁ. 27) መብላት ለምን ተፈቀደ?

"ስለ ነገረው ሰውና ስለ ሕሊና አትብሉ" (ቁ. 28) መባሉ መረጃ ካገኘን በኋላ ያለብንን ኃላፊነት እንዴት ይገልጻል?

"እንደ እኔ ሰውን ሁሉ ደስ ለማሰኘት የምጥር" (ቁ. 33) መባሉ ስለ አገልጋዩ ተለዋዋጭነት ምን ይነግረናል?

ምዕራፍ 11፡ ሥርዓተ አምልኮ፣ ራስነትና የጌታ እራት

ራስነትና የራስ መሸፈኛ (11፡2-16)

ምልከታ እና ትርጓሜ

ምስጋናና የትውፊት አደራ (ቁጥር 2)

ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው ቆሮንቶስ ሰዎችን በማመስገን ነው። በነገሩ ሁሉ ስለሚያስታውሱትና አሳልፎ የሰጣቸውን ትውፊት (መለኮታዊ ሥርዓቶች) አጥብቀው ስለያዙ ደስ ይለዋል። ይህ የሚያሳየን እውነተኛ መንፈሳዊ ዕድገት ከመሠረታዊ መለኮታዊ ትምህርቶች ጋር ተያይዞ የሚሄድ መሆኑን ነው።

የራስነት መለኮታዊ ሰንሰለት (ቁጥር 3)

እዚህ ጋር ጳውሎስ አንድ መሠረታዊ እውነት ይገልጣል። "የወንድ ሁሉ ራስ ክርስቶስ፣ የሴትም ራስ ወንድ፣ የክርስቶስም ራስ እግዚአብሔር እንደ ሆነ" እንድናውቅ ይፈልጋል። ይህ "ራስነት" ማለት አንዱ ከሌላው ይበልጣል ወይም ያንሳል ማለት ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ያለውን የሥራ ድርሻና የሥርዓት ቅደም ተከተል የሚያሳይ ነው። ክርስቶስ ከአብ ጋር እኩል ቢሆንም ራሱን ለአብ እንዳስገዛ ሁሉ፣ በሰው ልጆች መካከልም እንዲህ ያለ መከባበርና ሥርዓት መኖር አለበት።

የክብር ምልክቶችና የአምልኮ ሥርዓት (ቁጥር 4-10)

ወንድ ሲጸልይ ወይም ትንቢት ሲናገር ራሱን ባይሸፍን ይሻላል፤ ምክንያቱም እርሱ የእግዚአብሔር ምሳሌና ክብር ነው። ሴት ግን ስትጸልይ ወይም ትንቢት ስትናገር ራሷን መሸፈን ይገባታል፤ ይህም ለሥርዓት መገዛቷን የሚያሳይ ምልክት ነው። ጳውሎስ ይህንን ምስጢር ከፍጥረት ታሪክ ጋር ያያይዘዋል። ወንድ ከሴት አልተገኘም፣ ሴት ከወንድ ተገኘች እንጂ፤ እንዲሁም ወንድ ስለ ሴት አልተፈጠረም፣ ሴት ስለ ወንድ ተፈጠረች እንጂ። በተጨማሪም "ስለ መላእክት" ሲባል ሴት በራስዋ ላይ የሥልጣን ምልክት (መሸፈኛ) ሊኖራት እንደሚገባ ያሳስባል። መላእክት የእግዚአብሔር ሥርዓት በምድር ላይ ሲከበር ማየት ይፈልጋሉ።

በጌታ ያለ እኩልነትና መደጋገፍ (ቁጥር 11-12)

ሐዋርያው አንዱ ወገን በሌላው ላይ እንዳይታበይ ሚዛኑን ይጠብቃል። በጌታ ዘንድ ወንድ ያለ ሴት፣ ሴትም ያለ ወንድ አይደሉም። ሴት ከወንድ እንደተገኘች ሁሉ፣ ወንድም ደግሞ በሴት በኩል ይወለዳል፤ ነገር ግን ሁሉ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው። ይህ የሚያሳየው ወንድና ሴት የተፈጠሩት እርስ በእርስ ሊደጋጋፉና በአንድነት እግዚአብሔርን ሊያከብሩ መሆኑን ነው።

የተፈጥሮ ምስክርነትና የቤተክርስቲያን ልማድ (ቁጥር 13-16)

ጳውሎስ በመጨረሻም ወደ ተፈጥሮ ዐይን እንድንመለከት ይጋብዘናል። ሴት ረጅም ጸጉር ቢኖራት ውበት እንደሆነላትና ጸጉሯም መሸፈኛ ሆኖ እንደተሰጣት ይናገራል። ወንድ ግን ረጅም ጸጉር ቢኖረው ነውር መሆኑን ይገልጻል። ይህ ሁሉ የሚያሳየው እግዚአብሔር በሁለቱ ጾታዎች መካከል ያለውን ልዩነት እንድንጠብቅ መፈለጉን ነው። ማንም ሰው በዚህ ነገር ሊከራከር ቢፈልግ፣ ሐዋርያው "እኛ ወይም የእግዚአብሔር አብያተ ክርስቲያናት እንዲህ ያለ ልማድ የለንም" በማለት ሥርዓቱን ያጸናል።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ አምልኮአችን ለጌታ ያለንን ክብርና ለሥርዓቱ ያለንን ተገዢነት የሚገልጥ መሆን እንዳለበት ነው። ውጫዊው ምልክት (መሸፈኛ) ውስጣዊውን ለመለኮታዊ ሥልጣን መገዛትን ያሳያል። ወንድና ሴት በተሰጣቸው ልዩ ጸጋና ስፍራ ሆነው እግዚአብሔርን ሲያመልኩ፣ የሰማይ መላእክት እንኳ በዚያ ሥርዓት ደስ ይላቸዋል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

የክርስቶስ ራስ እግዚአብሔር መሆኑ (ቁ. 3) ስለ ሥላሴ አንድነትና ስለ "ራስነት" ትርጉም ምን ያስተምረናል?

በጸሎትና በትንቢት ጊዜ ራስን መሸፈን (ወይም አለመሸፈን) (ቁ. 4-5) ዛሬ ባለን ባሕል ውስጥ እንዴት ይተረጎማል?

ሴት "የወንድ ክብር ናት" (ቁ. 7) መባሏ ስለ ወንድና ሴት ማንነት ምን ዓይነት ግንዛቤ ይሰጣል?

"ስለ መላእክት" (ቁ. 10) በራስ ላይ የሥልጣን ምልክት መኖር ያለበት ለምንድን ነው?

ወንድና ሴት "በጌታ ዘንድ" አንዳቸው ያለ አንዳቸው አለመሆናቸው (ቁ. 11) በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለውን እኩልነት እንዴት ያሳያል?

ተፈጥሮ ስለ ፀጉር ርዝመት የምታስተምረው (ቁ. 14-15) ስለ ጾታ ልዩነት ምን ይነግረናል?

ጳውሎስ ይህን መመሪያ የሰጠው ለቆሮንቶስ ባሕል ብቻ ነው ወይስ ለሁሉም አብያተ ክርስቲያናት?

"የእግዚአብሔር መልክና ክብር" (ቁ. 7) መሆን ለወንድ ምን ዓይነት ኃላፊነት ይሰጣል?

ሴት ከወንድ ተገኘች (ቁ. 12) መባሉ ስለ አመጣጥ እንጂ ስለ ደረጃ ምን ይነግረናል?

"ሌላ ልማድ የለንም" (ቁ. 16) መባሉ ስለ አብያተ ክርስቲያናት ወጥነት ምን ያስተምራል?

የጌታ እራትና በዚያ የታየው መበላሸት (11:17-34)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የመከፋፈል መጥፎ ፍሬና የአንድነት መጉደል
ሐዋርያው ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው በመገሠጽ ነው። የቆሮንቶስ ምዕመናን ለጌታ እራትና ለፍቅር ግብዣ በሚሰበሰቡበት ጊዜ፣ መሰብሰባቸው ለጥቅም ሳይሆን ለጉዳት እየሆነ ነበር። በመካከላቸው መከፋፈልና ቡድንተኝነት ነግሦ ስለነበር፣ ባለሀብቶቹ የራሳቸውን ምግብ ቀድመው ይበሉና ይጠጡ ነበር፤ ድሆቹ ግን ተርበውና አፍረው ይቀሩ ነበር። ይህ ድርጊት የእግዚአብሔርን ቤተክርስቲያን መናቅና ድሆችን ማሳፈር ነው። የጌታ እራት የአንድነት ማሳያ መሆን ሲገባው፣ በቆሮንቶስ ግን የሀብታምና የድሃ ልዩነት ጎልቶ የሚታይበት መድረክ ሆኖ ነበር።

የጌታ እራት መለኮታዊ መሠረትና ትርጉም
ጳውሎስ ይህንን ስህተት ለማረም፣ ከጌታ የተቀበለውንና ለነርሱም ያስተላለፈውን ትክክለኛውን ሥርዓት ያስታውሳቸዋል። ጌታ ኢየሱስ አልፎ በተሰጠበት በዚያች ሌሊት እንጀራውን አንስቶ እንደባረከ፣ "ይህ ስለ እናንተ የሚሆን ሥጋዬ ነው፤ ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት" እንዳለ ይነግረናል። እንዲሁም ከእራት በኋላ ጽዋውን አንስቶ፣ "ይህ ጽዋ በደሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን ነው" በማለት ሰጥቷቸዋል። እኛም ይህን እንጀራ በበላንና ይህን ጽዋ በጠጣን ቁጥር፣ ጌታ እስኪመጣ ድረስ ሞቱን እንናገራለን። የጌታ እራት የክርስቶስን የመስቀል መስዋዕትነት የምናስብበትና የምናውጅበት ቅዱስ ምስጢር ነው።

ራስን መመርመርና ሳይገባ የመቀበል አደጋ
ሐዋርያው ሳይገባው ይህን እንጀራ የሚበላ ወይም የጌታን ጽዋ የሚጠጣ ሁሉ በጌታ ሥጋና ደም ላይ በደለኛ እንደሚሆን ያስጠነቅቃል። "ሳይገባው" መብላት ማለት፣ በሕይወታችን ውስጥ ያለውን ኃጢአት ሳናስተካክል ወይም ከወንድሞቻችን ጋር ያለንን ቅያሜ ሳይፈታ፣ እንዲሁም የጌታን ሥጋና ደም ክብር ሳንረዳ በቸልተኝነት መሳተፍ ማለት ነው። ስለዚህ ሰው ሳይሳተፍ በፊት "ራሱን ይመርምር" ይላል ጳውሎስ። የጌታን አካል ባለመለየታችንና በግዴለሽነት በመሳተፋችን ምክንያት፣ በመካከላችን ደካሞችና ታማሚዎች እንዳሉ፣

አንዳንዶችም እንደሞቱ (እንደ አንቀላፉ) ይገልጻል። ይህ የሚያሳየው መለኮታዊ ሥርዓትን መናቅ የሚያስከትለውን ከባድ መዘዝ ነው።

የመጨረሻው ምክርና ሥርዓት

በመጨረሻም ጳውሎስ ለጌታ እራት በሚሰበሰቡበት ጊዜ እርስ በእርሳቸው እንዲጠባበቁ ይመክራቸዋል። የሚርበው ሰው ካለ በቤቱ በልቶ ይምጣ፤ ይህም መሰብሰባቸው ለፍርድ እንዳይሆን ነው። ቤተክርስቲያን የሥርዓትና የፍቅር ስፍራ መሆን አለባት። ጳውሎስ የቀረውን ነገር ደግሞ በአካል ሲመጣ እንደሚሠራ ይነግራቸዋል። ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ የጌታ እራት ከክርስቶስ ጋር ብቻ ሳይሆን ከክርስቶስ አካል (ከምዕመናን) ጋር ያለንን ኅብረት የምናድስበት መሆኑን ነው። ወንድማችንን እየናቅን ወይም በኃጢአት እየተመላለስን በጌታ ማዕድ መሳተፍ አንችልም።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ጥናት የምንረዳው፣ አምልኮአችን ከውጫዊ ሥርዓት ባለፈ በውስጣዊ ቅንነትና በፍቅር ሊታጀብ እንደሚገባ ነው። የጌታ እራት የክርስቶስን ፍቅር የምናይበትና እኛም ያንን ፍቅር ለእርስ በእርሳችን የምናሳይበት ማዕድ ነው። በየጊዜው ራሳችንን በቃሉ መስታወት እየመረመርን፣ በንስሐና በትሕትና ወደ ጌታ ማዕድ ስንቀርብ በረከታችን ይበዛል። ጌታ በቅድስናና በአንድነት እንድንመላለስ ጸጋውን ይስጠን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

የጌታ እራት "ለመልካም ሳይሆን ለክፋት" (ቁ. 17) የሚሆነው በምን ዓይነት ሁኔታዎች ነው?

በቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ ማኅበራዊ ልዩነቶች የጌታን እራት ትርጉም እንዴት ያበላሻሉ?

ጳውሎስ "ከጌታ የተቀበልኩት" (ቁ. 23) ማለቱ ለሥርዓተ ቁርባን የሚሰጠው ክብር ምንድን ነው?

"ለማስታወሻዬ ይህን አድርጉ" (ቁ. 24) ሲባል ድርጊቱ ከአእምሮ ማስታወስ ያለፈ ምን ትርጉም አለው?

የጌታን ሞት "እስኪመጣ ድረስ ማወጅ" (ቁ. 26) ከወንጌል ስርጭት ጋር ያለው ግንኙነት ምንድን ነው?

"ሳይገባው መብላት" እና "ራሱን ይፈትን" (ቁ. 27-28) የሚሉት ትእዛዞች ዛሬ ባለን የአምልኮ ሥርዓት እንዴት ይተረጎማሉ?

"የጌታን አካል አለመለየት" (ቁ. 29) በኅብረታችን ላይ የሚኖረው ተጽዕኖ ምንድን ነው?

"በመካከላችሁ መለያየት እንዳለ እሰማለሁ" (ቁ. 18) መባሉ ስለ ቆሮንቶስ መከፋፈል ምን ተጨማሪ መረጃ ይሰጣል?

"እውነት የሆኑት ይገለጡ ዘንድ" (ቁ. 19) መከፋፈል ለምን ጥቅም ሰጠ?

በቤት ውስጥ መብላትና መጠጣት (ቁ. 22) ከጌታ ማዕድ ክብር ጋር እንዴት ይያያዛል?

ምዕራፍ 12፡ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችና የአካል አንድነት
የተለያዩ ስጦታዎችና አንድ መንፈስ (12፡1-11)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ከድንዛዜ ወደ ሕያው ምስክርነት፡ የመንፈስ ቅዱስ መለያ (ቁጥር 1-3)
ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ መንፈሳዊ ነገር "እንድታውቁ እወዳለሁ" በማለት ትምህርቱን ይጀምራል። የቆሮንቶስ ሰዎች ቀድሞ አረማውያን በነበሩበት ጊዜ መናገር ወደማይችሉ ጣዖታት ይነዱ እንደነበር ያስታውሳቸዋል። ጣዖታት ዲዳዎች ናቸው፤ መንፈስ ቅዱስ ግን ሕያውና ተናጋሪ ነው። አንድ ሰው በእውነት በመንፈስ ቅዱስ የሚመራ መሆኑ የሚታወቀው በስጦታው ብዛት ሳይሆን ለኢየሱስ ክርስቶስ ባለው አቋም ነው። "ኢየሱስ ጌታ ነው" ብሎ በእውነት መመስከር የሚቻለው በመንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። ስለዚህ የመንፈሳዊ ስጦታዎች ሁሉ መጀመሪያና መሠረት ለክርስቶስ ጌትነት መገዛት ነው።

ልዩነት በኅብረት ውስጥ፡ የሥላሴ ሥራ በአማኞች (ቁጥር 4-7)
እዚህ ጋር ጳውሎስ እጅግ የሚገርም ሦስትዮሽ ትርጉም ይሰጠናል። ልዩ ልዩ ስጦታዎች (Charismata) አሉ ነገር ግን መንፈሱ "አንድ" ነው። ልዩ ልዩ አገልግሎቶች (Ministries) አሉ ነገር ግን ጌታ "አንድ" ነው። ልዩ ልዩ አሠራሮች (Activities) አሉ ነገር ግን ሁሉን በሁሉ የሚያደርግ እግዚአብሔር "አንድ" ነው። ይህ የሚያሳየው ሥላሴ በአንድነት በቤተክርስቲያን ውስጥ እንደሚሠሩ ነው። ስጦታዎች የተሰጡን ለግል ዝና ወይም ለፉክክር ሳይሆን "ለጥቅም" (ለጋራ ግንባታ) ነው። ልክ እንደ አንድ ትልቅ ኦርኬስትራ፣ እያንዳንዱ መሣሪያ የተለያየ ድምፅ ቢኖረውም የሚጫወቱት ግን አንድ ወጥ የሆነ ጣፋጭ ዜማ ነው።

የሰማያዊ ስጦታዎች ዝርዝርና የመንፈስ ቅዱስ ሉዓላዊነት (ቁጥር 8-11)
መንፈስ ቅዱስ ለቤተክርስቲያን የሚያካፍላቸውን ስጦታዎች ጳውሎስ መዘርዘር ይጀምራል። ጥበብን መናገር፣ ዕውቀትን መናገር፣ እምነት፣ የመፈወስ ስጦታ፣ ተአምራትን ማድረግ፣ ትንቢትን መናገር፣ መናፍስትን መለየት፣ በልዩ ልዩ ልሳን መናገርና ልሳናትን መተርጎም ይገኙበታል። እነዚህ ሁሉ ስጦታዎች ከሱቅ የምንገዛቸው ሳይሆኑ እንደ መንፈስ ቅዱስ ፈቃድ ለላቀ አገልግሎት የሚሰጡ ናቸው።

ዋናው ቁምነገር ግን "ያ አንዱ መንፈስ ይህን ሁሉ ያደርጋል" የሚለው ነው። መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎቹን ለእያንዳንዱ "እንደሚፈቅድ" ለብቻው ያካፍላል። እኛ ስጦታዎቹን መርጠን አንወስድም፤ ይልቁንም ጌታ ለቤተክርስቲያን አካል እንደሚጠቅም አድርጎ ያድለናል።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ መንፈሳዊ ስጦታዎች የቤተክርስቲያን ውበቶች መሆናቸውን ነው። ስጦታ የለኝም የሚል አንድም አማኝ የለም፤ እያንዳንዳችን ለአካሉ ግንባታ የሚሆን ድርሻ ተሰጥቶናል። ስጦታዎቻችን ቢለያዩም ምንጫቸው ግን ያ አንዱ መንፈስ ቅዱስ ነው። ስለዚህ በሌላው ስጦታ ከመቅናት ወይም በራሳችን ከመታበይ ወጥተን፣ የተሰጠንን ጸጋ ለወንድሞቻችንና ለእህቶቻችን ጥቅም ልናውለው ይገባል። ቤተክርስቲያን የምታምረውና የምትጠነክረው እያንዳንዱ ብልት ድርሻውን ሲወጣ ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች "እንዳታውቁ አልወድም" (ቁ. 1) ማለቱ ዛሬ በቤተክርስቲያን ያለውን ድንቁርና እንዴት ይገስጻል?

"ኢየሱስ ጌታ ነው" (ቁ. 3) የሚለው ምስክርነት ለመንፈሳዊ ስጦታዎች መፈተሻ የሚሆነው እንዴት ነው?

በስጦታዎች፣ በአገልግሎቶችና በአሠራሮች (ቁ. 4-6) መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?

መንፈሳዊ ስጦታ "ለጥቅም" (ቁ. 7) መሰጠቱ፣ ስጦታውን ለግል ዝና መጠቀምን እንዴት ይከለክላል?

የጥበብ ቃልና የእውቀት ቃል (ቁ. 8) ያላቸው ልዩነትና ጠቀሜታ ምንድን ነው?

መናፍስትን መለየት (ቁ. 10) በቤተክርስቲያን ውስጥ ስህተቶችን ለመከላከል የሚኖረው ሚና ምንድን ነው?

መንፈስ ቅዱስ "እንደ ፈቃዱ" (ቁ. 11) ስጦታን መስጠቱ እኛ በምንፈልገው ስጦታ ላይ እንዳናተኩር እንዴት ይረዳናል?

ጣዖታት "ድዳ" (ቁ. 2) ተብለው መጠራታቸው ከመንፈስ ቅዱስ ሥራ ጋር እንዴት ይቃረናል?

የእምነት ስጦታ (ቁ. 9) ከአጠቃላይ አማኝ እምነት የሚለየው እንዴት ነው?

ስጦታዎች "ለጥቅም" መሆናቸው በአባልነት ኅብረት ላይ ምን ዓይነት ግዴታ ይጥላል?

የአካል ምሳሌና አስፈላጊነት (12፡12-31)
ምልከታ እና ትርጓሜ

አንድ አካልና የተለያየ አገልግሎት፡ የመለኮታዊ አንድነት ምስጢር
ሐዋርያው ጳውሎስ አካል አንድ ቢሆንም ብዙ ብልቶች እንዳሉት፣ እነዚያም ብዙ የሆኑት ብልቶች ሁሉ አንድ አካል እንደሆኑ ሁሉ ክርስቶስም እንዲሁ መሆኑን ይነግረናል። እኛ አይሁድ ብንሆን ወይም የግሪክ ሰዎች፣ ባሪያዎች ብንሆን ወይም ነጻ ሰዎች፣ ሁላችን በአንድ መንፈስ አንድ አካል እንድንሆን ተጠምቀናል፤ ሁላችንም ያንን አንዱን መንፈስ ጠጥተናል። ይህ የሚያሳየው በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለን አንድነት በባሕላችን ወይም በማኅበራዊ ደረጃችን ላይ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ሥራ ላይ የተመሠረተ መሆኑን ነው።

የእያንዳንዱ ብልት አስፈላጊነትና የራስን ድርሻ ማወቅ
እዚህ ጋር ጳውሎስ የሚሰጠው ምሳሌ እጅግ የሚገርም ነው። እግር "እኔ እጅ ስላልሆንሁ የአካል ክፍል አይደለሁም" ቢል፣ ወይም ጆሮ "እኔ ዐይን ስላልሆንሁ የአካል ክፍል አይደለሁም" ቢል፣ በዚህ ምክንያት የአካል ክፍል መሆኑ አይቀርም። አካል ሁሉ ዐይን ቢሆን ኖሮ መስማት የት ይገኝ ነበር? አካል ሁሉ መስማት ቢሆን ማሽተት የት ይገኝ ነበር? ነገር ግን እግዚአብሔር እንደ ወደደ ብልቶችን እያንዳንዳቸውን በአካል ውስጥ አድርጓል። ማናችንም ብንሆን "አላስፈልግም" ልንል አንችልም፤ ምክንያቱም የእኛ በዚያ ስፍራ መገኘት የእግዚአብሔር ምርጫና ጥበብ ነው። እያንዳንዱ ብልት የራሱ የሆነ የማይተካ ሚና አለው።

እውነተኛው የቤተክርስቲያን ኅብረት መገለጫ
ዐይን እጅን "አታስፈልገኝም" ሊለው አይችልም፤ ወይም ራስ እግሮችን "አታስፈልጉኝም" ሊላቸው አይችልም። ይልቁንም ድካም የሚታይባቸው ብልቶች እጅግ አስፈላጊዎች ናቸው። እግዚአብሔር በአካል ውስጥ መከፋፈል እንዳይኖር፣ ብልቶችም እርስ በእርሳቸው እንዲተሳሰቡ አካልን አጋጥሞታል። አንዱ ብልት ቢታመም ብልቶች ሁሉ ከእርሱ ጋር ይታመማሉ፤ አንዱ ብልት ቢከበር ብልቶች ሁሉ ከእርሱ ጋር ደስ ይላቸዋል። ይህ እውነተኛው የቤተክርስቲያን ኅብረት መገለጫ ነው። የሌላው ስኬት የእኔ ስኬት ነው፤ የሌላው ሕመምም የእኔ ሕመም ነው የሚል መንፈሳዊ ብስለት ሊኖረን ይገባል።

የክርስቶስ አካልና የተሰጡት ጸጋዎች

እንግዲህ እናንተ የክርስቶስ አካል ናችሁ፤ እያንዳንዳችሁም ብልቶች ናችሁ ይላል ሐዋርያው። እግዚአብሔር በቤተክርስቲያን ውስጥ ቅደም ተከተል ያላቸውን ስጦታዎች አኑሯል። በመጀመሪያ ሐዋርያትን፣ ሁለተኛ ነቢያትን፣ ሦስተኛ መምህራንን፣ ከዚያም ተአምራትን ማድረግን፣ የመፈወስን ስጦታ፣ የመርዳትን፣ የማስተዳደርንና በልዩ ልዩ ልሳን መናገርን ሰጥቷል። ሁሉም ሐዋርያት አይደሉም፣ ሁሉም ነቢያት አይደሉም፤ ሁሉም መምህራንም አይደሉም። ዋናው ቁምነገር ግን እያንዳንዳችን የተሰጠንን ጸጋ ተጠቅመን አካሉን ማገልገላችን ነው። ጳውሎስ "ከሁሉ የሚበልጠውን የጸጋ ስጦታ በጉጉት ፈልጉ" ካለ በኋላ፣ ከሁሉ የሚበልጥ ሌላ መንገድ (የፍቅር መንገድ) እንደሚያሳያቸው በመናገር ወደ ቀጣዩ ምዕራፍ ያሸጋግረናል።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ጥናት የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ማንም አማኝ ከሌላው እንደማይበልጥና ማንም አማኝ ደግሞ ከሌላው እንደማያንስ ነው። እኛ የአንድ አካል ብልቶች ነን። ጸጋችንና ተግባራችን ቢለያይም ዓላማችን ግን አንድ ነው፤ እርሱም ክርስቶስን ማክበርና አካሉን ማነጽ ነው። በሌላው ስጦታ ከመቅናት ወይም የራሳችንን ስጦታ ከማናነስ ወጥተን፣ እግዚአብሔር በሰጠን ስፍራ ሆነን በታማኝነት እንድናገለግል ጌታ ጸጋውን ያብዛልን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

በተክርስቲያን "የክርስቶስ አካል" (ቁ. 12) መሆኗ በአባላት መካከል ስላለው ግንኙነት ምን ይነግረናል?

"በአንድ መንፈስ መጠመቅ" (ቁ. 13) ከብሔርና ከማኅበራዊ ደረጃ በላይ አንድ የሚያደርገን እንዴት ነው?

አንድ አባል "ጥቅም የለኝም" (ቁ. 15) ብሎ ራሱን ማግለሉ በአካል ላይ የሚያመጣው ጉዳት ምንድን ነው?

"ደካሞች የሚመስሉ ብልቶች ይበልጥ አስፈላጊዎች ናቸው" (ቁ. 22) የሚለው ሐሳብ ዝቅ ተደርገው የሚታዩ ሰዎችን ክብር እንዴት ይጠብቃል?

በአካል ውስጥ "መለያየት እንዳይኖር" (ቁ. 25) እግዚአብሔር ያደረገው ጥበብ ምንድን ነው?

የአንዱ መሠቃየት ለሌላው የሚሰማው (ቁ. 26) በተግባር እንዴት ሊገለጥ ይችላል?

በቁጥር 28 ላይ የተዘረዘሩት የአገልግሎት ቅደም ተከተሎች ለቤተክርስቲያን ሥርዓት ያላቸው ፋይዳ ምንድን ነው?

"የክብርን ነገር መጨመር" (ቁ. 24) ሲባል አነስተኛ ስጦታ ያላቸውን ማክበርን እንዴት ያሳያል?

"ሁላችሁ በአንድ መንፈስ ተጠጥታችኋል" (ቁ. 13) መባሉ ስለ ውስጣዊ ሙላት ምን ይነግረናል?

"ከሁሉ የሚበልጠውን መንገድ" (ቁ. 31) መፈለግ ለምን አስፈለገ?

ምዕራፍ 13፡ የፍቅር ብልጫና ባሕርይ
ፍቅር ከስጦታዎች እንደሚበልጥ (13፡1-3)
ምልከታ እና ትርጓሜ

እንደሚጮኽ ናስና እንደሚያንሸዋሽው ጸናጽል (ቁጥር 1)
ሐዋርያው ጳውሎስ በሰውና በመላእክት ልሳን (ቋንቋ) የመናገር ስጦታ ቢኖረኝ ይላል። ይህ በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን እጅግ የሚፈለግና ትልቅ ቦታ የሚሰጠው ስጦታ ነበር። ሆኖም ፍቅር ከሌለኝ "እንደሚጮኽ ናስና እንደሚያንሸዋሽው ጸናጽል" ነኝ በማለት ይገልጸዋል። ናስና ጸናጽል ራሳቸው ዜማ የላቸውም፤ የሚሰጡት ድምፅም ዝም ብሎ የሚረብሽ ጩኸት ነው። ፍቅር የሌለው ንግግር፣ ምንም ያህል በመንፈሳዊ ቃላት የተሞላ ቢሆንም፣ የሰዎችን ልብ አይነካም፤ ይልቁንም ጆሮን ያደነቁራል።

መንፈሳዊ ግዙፍነትና የ"ምንም" ውጤት (ቁጥር 2)
በመቀጠል ሐዋርያው ይበልጥ ወደ ጠነከሩ ስጦታዎች ይሄዳል። ትንቢት ቢኖረኝ፣ ምስጢርን ሁሉና ዕውቀትን ሁሉ ባውቅ፣ ተራራን የሚያፈልስ እምነትም ቢኖረኝ ይላል። እነዚህ ሁሉ አንድ ሰው "መንፈሳዊ ግዙፍ" (Spiritual Giant) የሚያሰኙት ስጦታዎች ናቸው። ነገር ግን ፍቅር ከሌለኝ "ከንቱ ነኝ" (I am nothing) ይላል። እዚህ ጋር ውጤቱ "ዜሮ" ነው! መንፈሳዊ ሂሳብ እንዲህ ነው፤ ታላላቅ ስጦታዎች ሲደመሩ ከፍቅር ጋር ካልሆነ ውጤቱ ሁልጊዜም ዜሮ ነው። ስጦታ መኖሩ ብቻውን የእግዚአብሔርን መልክ አይገልጥም፤ እግዚአብሔር ፍቅር ስለሆነ የእርሱ ስጦታዎች በፍቅር ውስጥ ሊመላለሱ ይገባል።

ያለ ትርፍ የሚደረግ መስዋዕትነት (ቁጥር 3)
ይህኛው ክፍል ደግሞ እጅግ የሚገርም ነው። አንድ ሰው ያለውን ሀብት ሁሉ ለድሆች ቢሰጥ፣ እንዲያውም ሰውነቱን ለቃጠሎ አሳልፎ እስከ መስጠት ድረስ ታላቅ መስዋዕት ቢከፍል፣ ፍቅር ከሌለው ግን "ምንም አይጠቅመውም"። ብዙ ጊዜ የበጎ አድራጎት ሥራና መስዋዕትነት የፍቅር መገለጫ መስለው ይታዩናል፤ ነገር ግን እነዚህ ነገሮች ከፍቅር ውጭ ለዝና ወይም ለሌላ ድብቅ ዓላማ ሊደረጉ ይችላሉ። እግዚአብሔር የሚመለከተው የምናደርገውን ድርጊት ብቻ ሳይሆን በጀርባው ያለውን የልብ ግፊት (Motivation) ነው። ፍቅር ከሌለ መስዋዕትነቱ በሰማይ መዝገብ ላይ ምንም ትርፍ አያስገኝም።

ምሳሌና ማጠቃለያ

አንድ ውብና ውድ የሆነ መብራት (Lamp) በቤታችሁ ቢኖር፣ መብራቱ በወርቅ የተለበጠና በጌጣጌጥ ያጌጠ ቢሆንም፣ ውስጡ ዘይት (ኤሌክትሪክ) ከሌለውና ብርሃን ካልሰጠ ምንም ዋጋ የለውም። የመብራቱ ውበት (ስጦታዎች) ጥቅሙ የሚታየው ብርሃን (ፍቅር) ሲሰጥ ብቻ ነው። ፍቅር ለክርስቲያናዊ ሕይወት ልክ እንደ ሞተር ነው፤ ሞተር የሌለው መኪና ውጫዊ ውበቱ ብቻውን የትም እንደማያደርሰው ሁሉ፣ ፍቅር የሌለው ስጦታም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት አያደርሰንም።

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ትኩረታችንን ከስጦታዎች ይልቅ በልባችን ውስጥ ለሚኖረው ፍቅር ልንሰጥ እንደሚገባ ነው። ስጦታዎች የተሰጡን ሌላውን እንድንወድበትና እንድናገለግልበት መሣሪያ እንዲሆኑን እንጂ እኛ እንድንታበይባቸው አይደለም። ፍቅር ለሁሉ ነገር ትርጉም የሚሰጥ ሰማያዊ ቅመም ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"የመላእክት ልሳን" (ቁ. 1) መናገር ሲባል ምን ማለት ነው?

ታላላቅ መንፈሳዊ ምስጢራትን ማወቅና እምነት መኖሩ ያለ ፍቅር ለምን "ከንቱ" (ቁ. 2) ተባለ?

"ለቃጠሎ አሳልፎ መስጠት" (ቁ. 3) የሚለው ሐሳብ ያለ ፍቅር ለዝና ሊደረግ ይችላልን?

ፍቅር የሌለው አገልግሎት እንደ "እንደሚጮኽ ናስ" (ቁ. 1) መመሰሉ ምንን ያሳያል?

በቤተክርስቲያን ውስጥ ለስጦታዎች የምንሰጠው ቦታ ከፍቅር ጋር ሲነጻጸር ሚዛኑን የጠበቀ ነውን?

የፍቅር አለመኖር የአገልግሎታችንን ውጤት እንዴት ያበላሸዋል?

"አጋፔ" ፍቅር ከሌሎች የፍቅር ዓይነቶች የሚለየው እንዴት ነው?

"የሚሻሽል ጸናጽል" መባል ስለ ስጦታዎች ጩኸት ምን ይነግረናል?

"እውቀትን ሁሉ ብረዳ" (ቁ. 2) መባሉ ስለ አእምሮአዊ ብቃትና መንፈሳዊነት ምን ያስተምራል?

መስጠት ያለ ፍቅር ሊሆን እንደሚችል (ቁ. 3) መገለጹ ስለ ልብ ሐሳብ ምን ያስተምራል?

የፍቅር ባሕርይ (13፡4-7)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ትዕግሥትና ቸርነት – የፍቅር ሁለት እግሮች
ፍቅር ትዕግሥተኛ ነው፤ ፍቅር ቸር ነው። እነዚህ ሁለት ባሕርያት የፍቅር መሠረቶች ናቸው። ትዕግሥት ማለት ሰዎች ሲበድሉን ወይም ሲያሰለቹኝ ወዲያው አለመቆጣትና ዕድል መስጠት ነው። ቸርነት ደግሞ በምላሹ መልካም ማድረግና ለሌሎች ጥቅም መቆም ነው። ፍቅር በሰው ስህተት ላይ ከመፍረድ ይልቅ ሰውየው እንዲታረም በትዕግሥት ይጠብቃል፤ በቃላት ብቻ ሳይሆን በተግባር ለሰው ፍላጎት ምላሽ ይሰጣል።

የፍቅር "አይ"ያት – ቅናትና ትዕቢት የሌለበት ሕይወት
ፍቅር አይቀናም፣ ፍቅር አይመካም፣ አያብጥምም። እውነተኛ ፍቅር ሌላው ሰው ሲከበርና ሲሳካለት አብሮ ደስ ይለዋል እንጂ በምቀኝነት አይቃጠልም። እንዲሁም ራሱን ከፍ ከፍ አያደርግም ወይም በሰው ላይ አይታበይም። ፍቅር ዝቅ ብሎ የሚያገለግል እንጂ በገዛ ስኬቱ የሚነፋ አይደለም። በትዕቢት ከመታበይ ይልቅ በትሕትና ሌላውን ከራሱ አስበልጦ ማየት የፍቅር መለያው ነው።

ክብረ ነክ ያልሆነና ራስ ወዳድነትን የናቀ ፍቅር
ፍቅር የማይገባውን አያደርግም፣ የገዛ ራሱንም አይፈልግም። ይህ ማለት ፍቅር ሥርዓትን ያውቃል፣ ሰውን አያሳፍርም፣ ክብርንም አይነካም። ከሁሉ በላይ ደግሞ ፍቅር "ለኔ ምን ይጠቅመኛል?" ብሎ አይጠይቅም። የራሱን መብትና ምኞት ከመፈለግ ይልቅ ለወንድሙና ለእህቱ የሚጠቅመውን ያስቀድማል። ፍቅር በቀላሉ አይበሳጭም፤ በደልንም አይቆጥርም። ሰዎች ያደረጉብንን ክፉ ነገር እንደ መዝገብ ይዞ በቀልን አይጠባበቅም፤ ይልቁንም በይቅርታ ይደመስሰዋል።

የእውነት ደስታና የጽናት ጥንካሬ
ፍቅር ከእውነት ጋር ደስ ይለዋል እንጂ ስለ ዓመፅ ደስ አይለውም። ክፉ ነገር ሲደረግ ሲያይ አያጨበጭብም፤ ይልቁንም እውነትና ጽድቅ ሲነግሥ ሐሴት ያደርጋል። በመጨረሻም ፍቅር ሁሉን ይታገሣል፣ ሁሉን ያምናል፣ ሁሉን ተስፋ ያደርጋል፣ በሁሉ ይጸናል።

ይህ "ሁሉን" የሚለው ቃል የፍቅርን ጥልቀት ያሳያል። ፍቅር ተስፋ አይቆርጥም፤ በፈተና መካከል እንኳ ጸንቶ ይቆማል። ሰውነታችን ቢዝልና ሁኔታዎች ቢከብዱ እንኳ ፍቅር ግን ሁልጊዜም ኃይል አለው።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ፍቅር የክርስቶስ ባሕርይ መሆኑን ነው። ጳውሎስ እዚህ ጋር የዘረዘራቸው ባሕርያት ሁሉ በጌታ በኢየሱስ ሕይወት ውስጥ የታዩ ናቸው። እኛም ክርስቶስን እንመስላለን ስንል እነዚህን የፍቅር ባሕርያት በሕይወታችን ልንለማመዳቸው ይገባል። ፍቅር ከስጦታዎች ሁሉ የሚበልጥና ለማንኛውም አገልግሎት ትርጉም የሚሰጥ ሰማያዊ መዝገብ ነው። ዛሬም በልባችን ውስጥ ይህ መለኮታዊ ፍቅር እንዲሰለጥንና ለሰዎች ሁሉ በረከት እንድንሆን ጌታ ይርዳን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ፍቅር ይታገሣል" (ቁ. 4) የሚለው ሐሳብ በትዕግሥት ማጣት ለሚታወቀው ዘመናዊ ሰው ምን ይላል?

ፍቅር "አይቀናም" (ቁ. 4) መባሉ በቤተክርስቲያን ውስጥ ካለ የጸጋ ስጦታ ፉክክር ጋር እንዴት ይጋጫል?

"የራሱን አይፈልግም" (ቁ. 5) የሚለው መርህ በግጭቶች ጊዜ እንዴት ተግባራዊ ይሆናል?

"ክፉን አይቆጥርም" (ቁ. 5) መባሉ ይቅርታን ማድረግን እንዴት ያቃልላል?

ፍቅር "ከእውነት ጋር ደስ ይለዋል" (ቁ. 6) ማለቱ ኃጢአትን ከማመቻመች እንዴት ይለያል?

"ሁሉን ያምናል ሁሉን ተስፋ ያደርጋል" (ቁ. 7) ሲባል የሰውን ስህተት አይመለከትም ማለት ነውን?

እነዚህን የፍቅር ባሕርያት በሕይወታችን ውስጥ ለማሳደግ መንፈስ ቅዱስ እንዴት ይረዳናል?

"ቸርነትን ያደርጋል" መባሉ ከትዕግሥት ጋር ያለው ዝምድና ምንድን ነው?

"የማይገባውን አያደርግም" (ቁ. 5) መባሉ ስለ ክርስቲያናዊ ጨዋነት ምን ይነግረናል?

ፍቅር በሁሉ መጽናቱ (ቁ. 7) ስለ ዘላቂ ግንኙነት ምን ያስተምራል?

የፍቅር ዘላለማዊነት (13፡8-13)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የስጦታዎች መሻርና የፍቅር ዘላለማዊነት (ቁጥር 8-10)
ፍቅር ለዘላለም አይወድቅም! ይህ ቃል እጅግ ኃይለኛ ነው። ትንቢቶች ይሻራሉ፣ ልሳኖች ይቀራሉ፣ ዕውቀትም ይሻራል። እነዚህ ሁሉ በጊዜያዊው ዓለም ውስጥ እግዚአብሔርን ለማወቅና ለማገልገል የተሰጡን መሣሪያዎች ናቸው። ልክ አንድ ቤት ተሠርቶ ሲያልቅ ግንባታው ላይ የነበሩት ማረገጫዎች (Scaffolding) እንደሚነሱ ሁሉ፣ እኛም ወደ ፍጹሙ ዓለም ስንገባ እነዚህ ጊዜያዊ ስጦታዎች አያስፈልጉንም። አሁን የምናውቀው በከፊል ነው፣ ትንቢት የምንናገረውም በከፊል ነው፤ ፍጹም የሆነው ሲመጣ ግን ያ በከፊል ያለው ይጠፋል። ፍቅር ግን የመድረሻችን ቋንቋ ስለሆነ በዚያም ለዘላለም አብሮን ይኖራል።

ከልጅነት ወደ ሙላት የመሸጋገር ጉዞ (ቁጥር 11)
ጳውሎስ ዕድገታችንን በልጅነትና በሰውነት (በአዋቂነት) ይመስለዋል። "ልጅ ሳለሁ እንደ ልጅ እናገር ነበር፣ እንደ ልጅም አስብ ነበር" ይላል። አንድ ሕፃን የሚጫወትባቸው መጫወቻዎች ለዚያ እድሜው አስፈላጊዎች ናቸው። ነገር ግን ሲያድግ እነዚያን የልጅነት ነገሮች ይተዋቸዋል። መንፈሳዊ ስጦታዎች በዚህ ዓለም ላለነው ለእኛ እንደ ልጅነት መጫወቻዎችና ትምህርቶች ናቸው። ወደ ዘላለም ሕይወት ስንሸጋገር ግን በፍቅር በስለን ፍጹም ሰው እንሆናለን። በዚያን ጊዜ ዛሬ በስጦታዎች የምናገኘው እውቀት በሙላት በሚገለጠው የፍቅር ብርሃን ይተካል።

ፊት ለፊት የማየት ተስፋ (ቁጥር 12)
አሁን በመስተዋት በድንግዝግዝ እንደምናይ ነን ይላል ሐዋርያው። በዚያ ዘመን መስተዋት እንደ ዛሬው ጥራት ያለው ሳይሆን ከናስ የሚሠራና ምስልን በደንብ የማያሳይ ነበር። ዛሬ ስለ እግዚአብሔርና ስለ መንፈሳዊው ዓለም ያለን ዕውቀት በዚያ መስተዋት ውስጥ እንደምናየው ድንግዝግዝ ያለ ነው። ነገር ግን በዚያን ጊዜ "ፊት ለፊት" እናያለን። አሁን በከፊል አውቃለሁ፣ በዚያን ጊዜ ግን እግዚአብሔር እኔን እንዳወቀኝ ሁሉ እኔም አውቃለሁ። ይህ ምስጢር የሚገለጠው በፍቅር መንገድ ብቻ ነው። እግዚአብሔር ፍቅር ስለሆነ፣ እኛም በፍቅር ስንሞላ እርሱን በሙላት የማየት ብቃት ይኖረናል።

የማይናወጠው ሥስትዮሽና የፍቅር የበላይነት (ቁጥር 13)

በመጨረሻም ጳውሎስ ሦስት ታላላቅ ነገሮች ጸንተው እንደሚኖሩ ይነግረናል፤ እነርሱም እምነት፣ ተስፋና ፍቅር ናቸው። የሚያስደንቀው ግን "ከእነዚህም የሚበልጠው ፍቅር ነው" ማለቱ ነው። ለምን? ምክንያቱም ወደ ዘላለም መንግሥት ስንገባ እምነት ወደ ማየት ይለወጣል (ያመንንበትን እናየዋለን)፤ ተስፋም ወደ መፈጸም ይለወጣል (ተስፋ ያደረግነውን እናገኘዋለን)። ፍቅር ግን አይለወጥም፤ ፍቅር የዘላለም አየር፣ የሰማይ ቋንቋና የእግዚአብሔር ባሕርይ ስለሆነ በዚያም በታላቅ ክብር ይቀጥላል። ስለዚህ በዚህ ምድር ስንኖር ከምንም ነገር በላይ ልናሳድገው የሚገባን ፍቅርን ነው።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ድንቅ ምዕራፍ የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ የሕይወታችን ውጤት የሚለካው በያዝነው ዕውቀት ወይም በተናገርነው ልሳን ሳይሆን በወደድነው ፍቅር መሆኑን ነው። ስጦታዎች ሁሉ ያልፋሉ፤ ፍቅር ግን የዘላለም አሻራችን ነው። ዛሬም በሕይወታችን ውስጥ እምነትና ተስፋን ታጥቀን፣ ከሁሉ በሚበልጠው በፍቅር መንገድ እንድንመላለስ ጌታ ጸጋውን ያብዛልን። ፍቅር የማይጠፋውና የማይከስመው የሕይወት ብርሃናችን ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ትንቢትና ልሳን "ይሻራሉ" (ቁ. 8) መባላቸው ለእነዚህ ስጦታዎች ያለንን አመለካከት እንዴት ይለውጠዋል?

"ፍጹም የሆነ ሲመጣ" (ቁ. 10) የሚለው ሐሳብ ትርጓሜው ምንድን ነው?

የሕፃንነትና የጎልማሳነት ምሳሌ (ቁ. 11) ከመንፈሳዊ ብስለት ጋር እንዴት ይገናኛል?

"ፊት ለፊት ማየት" (ቁ. 12) በሰማይ የሚኖረንን ሙሉ እውቀት እንዴት ይገልጻል?

ከእምነትና ከተስፋ ይልቅ "ፍቅር ይበልጣል" (ቁ. 13) የተባለው ለምንድን ነው?

ፍቅር "ለዘላለም አይወድቅም" መባሉ በምድር ላለን ግንኙነት ምን ዋስትና ይሰጣል?

ስጦታዎች ቢቀሩም ፍቅር ካለን ለምን ይበቃናል?

"በድንግዝግዝ ማየት" (ቁ. 12) ስለ ምድራዊ እውቀት ገደብ ምን ይነግረናል?

"እኔ እንደ ታወቅሁ አውቃለሁ" መባሉ በሰማይ ስላለው ግልጽነት ምን ያሳያል?

በጎልማሳነት የሕፃንነትን ነገር መሻር (ቁ. 11) ለቆሮንቶስ ሰዎች ምን ዓይነት ወቀሳ ነበር?

ምዕራፍ 14፡ ትንቢት፣ ልሳን እና ሥርዓተ አምልኮ

ትንቢትና ልሳን (14፡1-25)

ምልከታ እና ትርጓሜ

የፍቅር ግብና የትንቢት ብልጫ (ቁጥር 1-5)

ሐዋርያው ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው "ፍቅርን ተከታተሉ" በማለት ነው። ፍቅር መሠረት ከሆነ በኋላ ደግሞ መንፈሳዊ ስጦታዎችን፣ ይልቁንም ትንቢት መናገርን እንድንፈልግ ያበረታታናል። በልሳን የሚናገር ከእግዚአብሔር ጋር ምስጢርን ስለሚያወራ ራሱን ያንጻል፤ ትንቢት የሚናገር ግን ለሰው ማነጽን፣ መምከርንና ማጽናናትን ስለሚናገር ቤተክርስቲያንን ያንጻል። ጳውሎስ ሁሉም በልሳን ቢናገሩ ደስ እንደሚለው ቢገልጽም፣ የተናገረው እንዲተረጎምና ቤተክርስቲያን እንድትታነጽ ካልተደረገ በቀር፣ ትንቢት የሚናገር በልሳን ከሚናገር እንደሚበልጥ በግልጽ ያስረዳል። የጸጋ ስጦታዎች ዋና ግባቸው ለሌሎች የሚተርፍ በረከት መሆን ነው።

የግልጽነት አስፈላጊነትና የሙዚቃ መሣሪያዎች ምሳሌ (ቁጥር 6-12)

አንድ ሰው የማይታወቅ ቋንቋ ይዞ ቢመጣ ነገር ግን ትምህርት ወይም ዕውቀት ባይጨምር ምን ይጠቅማል? ጳውሎስ ይህንን ለማስረዳት ግዑዝ የሆኑ የሙዚቃ መሣሪያዎችን እንደ ምሳሌ ይጠቀማል። ዋሽንት ወይም በገና ድምፁ ተለይቶ ካልተሰማ የሚዘፈነው ዜማ እንዴት ይታወቃል? እንዲሁም የጦርነት መለከት ድምፁ ግልጽ ካልሆነ ወታደሩ ለጦርነት እንዴት ይዘጋጃል? እንዲሁ በልሳን የሚነገር ቃል ትርጉሙ ካልታወቀ "ለነፋስ እንደ መናገር" ይቆጠራል። በዓለም ላይ ብዙ ቋንቋዎች ቢኖሩም ሁሉም የየራሳቸው ትርጉም አላቸው። እኛም መንፈሳዊ ስጦታዎችን ስንፈልግ ቤተክርስቲያንን ለማነጽ እንዲበዛልን ልንተጋ ይገባል።

በመንፈስና በአእምሮ የመጸለይ ሚዛን (ቁጥር 13-19)

በልሳን የሚናገር ሰው ንግግሩ እንዲተረጎም ሊጸልይ ይገባል። ምክንያቱም በመንፈስ ቢጸልይም አእምሮው ግን ፍሬ የለውም። ጳውሎስ "በመንፈስ እጸልያለሁ በአእምሮም ደግሞ እጸልያለሁ" በማለት እውነተኛ አምልኮ መንፈስንና አእምሮን (ዕውቀትን) ማጣመር እንዳለበት ያስተምረናል።

በቤተክርስቲያን መካከል ቆሞ እግዚአብሔርን የሚያመሰግን ሰው፣ ሌላው "አሜን" ማለት እንዲችል የሚናገረው ነገር መታወቅ አለበት። ሐዋርያው ራሱ ከሁሉ ይልቅ በልሳን እንደሚናገር ቢገልጽም፣ "በቤተክርስቲያን ውስጥ ግን ሌሎችን ደግሞ አስተምር ዘንድ በአእምሮዬ አምስት ቃላት መናገርን በአሥር ሺህ ቃላት በልሳን ከመናገር ይልቅ እመርጣለሁ" በማለት ለሌሎች መትረፍ ያለውን ትልቅ ዋጋ ያሳየናል።

የበሰለ አስተሳሰብና ለዓለም የሚሆን ምልክት (ቁጥር 20-25)

ጳውሎስ አማኞች በአስተሳሰባቸው "ሕፃናት" እንዳይሆኑ ይልቁንም "ጎልማሶች" እንዲሆኑ ይመክራል። ልሳን ለማያምኑ ሰዎች ምልክት ሆኖ የተሰጠ ነው፤ ትንቢት ግን ለሚያምኑ ነው። ሆኖም ቤተክርስቲያን ሁሉ በአንድነት ተሰብስባ ሁሉም በልሳን ቢናገሩና ያልተማሩ ሰዎች ወይም የማያምኑ ቢገቡ "አብደዋል" ማለታቸው አይቀርም። ነገር ግን ሁሉም ትንቢት ቢናገሩ (የእግዚአብሔርን ቃል ቢገልጡ)፣ የገባው የማያምን ሰው በቃሉ ይገሠጻል፣ የልቡ ምስጢር ይገለጣል፣ ከዚያም "በእውነት እግዚአብሔር በመካከላችሁ ነው" ብሎ ሰግዶ ለእግዚአብሔር ክብር ይሰጣል። እውነተኛ መንፈሳዊነት ሰዎችን ወደ ንስሐና ወደ አምልኮ የሚመራ ግልጽነት ሊኖረው ይገባል።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ጥልቅ ትምህርት የምንረዳው፣ ማንኛውም መንፈሳዊ ስጦታ ከግል እርካታ ባለፈ ለሌላው ወንድምና እህት ግንባታ መዋል እንዳለበት ነው። እግዚአብሔር የሥርዓትና የሰላም አምላክ እንጂ የሁከት አምላክ አይደለም። በቤተክርስቲያን የምናደርገው ማንኛውም ነገር ሰዎችን የሚያንጽ፣ የሚያስተምርና ወደ ጌታ የሚያቀርብ ሊሆን ይገባል። አምልኮአችን በመንፈስ ቅዱስ እሳትና በአእምሮ ብርሃን የተቃኘ ይሁን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ትንቢት መናገርን በቅንዓት ፈልጉ" (ቁ. 1) የሚለው ትእዛዝ ዛሬ በቤተክርስቲያን እንዴት ይፈጸማል?

በልሳን መናገር "ራሱን ያንጻል" (ቁ. 4) ሲባል ምን ዓይነት መንፈሳዊ ፋይዳ አለው?

ትንቢት "ለማነጽ፣ ለመምከርና ለማጽናናት" (ቁ. 3) የሚሰጥ ከሆነ፣ መጪውን ጊዜ ከመናገር ባለፈ ምን ይጨምራል?

"የሚተረጉም ካልሆነ በቀር ትንቢት የሚናገር ይበልጣል" (ቁ. 5) የሚለው መመሪያ ለአምልኮ ሥርዓት ምን ፋይዳ አለው?

በአእምሮ የሚነገሩ "አምስት ቃላት" (ቁ. 19) ከብዙ ልሳን የሚበልጡበት ምክንያት ምንድን ነው?

ልሳን ለማያምኑ "ምልክት" (ቁ. 22) የሚሆነው በምን ዓይነት ሁኔታ ነው?

አንድ የማያምን ሰው ወደ ስብሰባው ቢመጣና ሁሉም በልሳን ቢናገሩ ምን ዓይነት ስሜት ይኖረዋል?

"ያልተረዳ ቃል" (ቁ. 9) መናገር ከአየር ጋር ከመነጋገር ለምን ተመሰለ?

"ለልብ ምስጢር መገለጥ" (ቁ. 25) ትንቢት የሚጫወተው ሚና ምንድን ነው?

በማኅበር መካከል ማስተማር ለምን ከግል ልምምድ በለጠ?

በስብሰባ መካከል ያለ ሥርዓት (14:26-40)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ሁሉ ለማነጽ ይሁን የአምልኮአችን ዋና ግብ (ቁጥር 26)
አማኞች ለአምልኮ በሚሰበሰቡበት ጊዜ እያንዳንዱ የራሱ ድርሻ አለው፤ አንዱ መዝሙር አለው፣ ሌላው ትምህርት አለው፣ ሌላው ደግሞ መገለጥ ወይም ልሳን አለው። ሐዋርያው ጳውሎስ እዚህ ጋር የሚሰጠን ወርቃማ መመሪያ "ሁሉ ለማነጽ ይሁን" የሚል ነው። ማንኛውም አገልግሎት ወይም ስጦታ ለግል መታያ ሳይሆን፣ የክርስቶስን አካል ለመገንባትና ምዕመናንን ለማሳደግ መዋል አለበት። በአምልኮ ውስጥ የምናደርገው ነገር ሁሉ ሌላውን ወንድም ወይም እህት የሚጠቅም መሆኑን ሁልጊዜ ማረጋገጥ ይገባናል።

የስጦታዎች አጠቃቀምና የመከባበር ሥርዓት (ቁጥር 27-33)
በልሳን መናገርም ሆነ ትንቢት መናገር በሥርዓት ሊከናወኑ ይገባል። በልሳን የሚናገሩት ቢበዛ ሁለት ወይም ሦስት ሆነው፣ በየተራ ሊናገሩና ንግግራቸውም ሊተረጎም ይገባል፤ ተርጓሚ ከሌለ ግን በዝምታ ከእግዚአብሔር ጋር ማውራት ይሻላል። እንዲሁም ነቢያት ሁለት ወይም ሦስት ሆነው ይናገሩ፣ ሌሎቹም የተናገሩትን ይመዝኑ። አንዱ እየተናገረ ሳለ ለሌላው መገለጥ ቢመጣለት፣ የመጀመሪያው ዝም ሊል ይገባል። "የነቢያት መናፍስት ለነቢያት ይገዛሉና" የሚለው ቃል፣ መንፈሳዊ ስጦታ ያለን ሰዎች ራሳችንን የመግዛትና ሥርዓትን የመጠበቅ ኃላፊነት እንዳለብን ያሳየናል። እግዚአብሔር በሁከትና በጩኸት መካከል ሳይሆን በሰላምና በሥርዓት መካከል ይከብራል።

በጉባኤ መካከል ያለ አክብሮትና ጥንቃቄ (ቁጥር 34-35)
በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ የነበረውን ግርግር ለማስቆም ጳውሎስ ሴቶች በጉባኤ መካከል ዝም እንዲሉና ጥያቄ ካላቸውም በቤታቸው ባሎቻቸውን እንዲጠይቁ ይመክራል። ይህ ትእዛዝ በወቅቱ በነበረው ባሕልና በቤተክርስቲያኑ ውስጥ ይፈጠር የነበረውን መረበሽ ለማስተካከል የተሰጠ ነው። ዋናው መልእክት በአምልኮ መካከል ትኩረት የሚከፋፍሉና ሥርዓትን የሚያበላሹ ነገሮች ሊወገዱ እንደሚገባ ነው። ሁሉም ነገር ለቃሉ በሚገዛና ሌላውን በማያሰናክል ሁኔታ መከናወን እንዳለበት ሐዋርያው ያሳስበናል።

የመጨረሻው ድምዳሜ፡ ሁሉ በአግባብና በሥርዓት ይሁን (ቁጥር 36-40)

ጳውሎስ ትምህርቱን የሚዘጋው የእግዚአብሔር ቃል ከእነርሱ እንዳልወጣና ወደ እነርሱ ብቻ እንዳልመጣ በማሳሰብ ነው። ማንም ነቢይ ነኝ ወይም መንፈሳዊ ነኝ የሚል ቢኖር፣ ሐዋርያው የጻፈው ትእዛዝ ከጌታ መሆኑን ሊያውቅ ይገባል። ትንቢት መናገርን በጉጉት እንድንፈልግ፣ በልሳን መናገርንም እንዳንከለክል ይመክረናል፤ ነገር ግን ሁሉንም ነገር የሚሰበስበው ትልቁ መመሪያ "ሁሉ በአግባብና በሥርዓት ይሁን" የሚለው ነው። እውነተኛ መንፈሳዊነት የሚገለጠው በሥርዓት ውስጥ እንጂ በሁከት ውስጥ አይደለም።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ጥናት የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ቤተክርስቲያን የሥርዓት ቤት መሆን እንዳለባት ነው። መንፈሳዊ ስጦታዎች በነጻነት የሚሠሩት ፍቅርና ሥርዓት በሰፈነበት ጉባኤ ውስጥ ነው። እያንዳንዳችን ስጦታዎቻችንን ስንጠቀም ሌላውን ለማነጽና ለጌታ ክብር እንዲሆን ልንጠነቀቅ ይገባል። አምልኮአችን ሰላማዊ፣ ግልጽና የሚገነባ ይሁን። ጌታ በሥርዓትና በቅድስና የምናመልከው ልብ ይስጠን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ሁሉ ለማነጽ ይሁን" (ቁ. 26) የሚለው መርህ በአምልኮ ውስጥ ለምናደርጋቸው ነገሮች ሁሉ መለኪያ የሚሆነው እንዴት ነው?

በልሳን ለሚናገሩ ሰዎች ቁጥርና ተራ (ቁ. 27) መቀመጡ ለምን አስፈለገ?

"ተርጓሚ ከሌለ ዝም ይበል" (ቁ. 28) የሚለው ትእዛዝ ዛሬ በባሕል ውስጥ እንዴት ይሠራልባቸዋል?

የነቢያት ንግግር "መመርመር" (ቁ. 29) ያለበት ለምንድን ነው?

"እግዚአብሔር የሰላም አምላክ እንጂ የሁከት አምላክ አይደለም" (ቁ. 33) የሚለው ሐሳብ በአምልኮ ድባብ ላይ ምን ተጽዕኖ ይኖረዋል?

ሴቶች "ዝም ይበሉ" (ቁ. 34) የሚለው ሐሳብ ከምዕራፍ 11፡5 ጋር እንዴት ይጣጣማል?

"ሁሉ በአገባብና በሥርዓት ይሁን" (ቁ. 40) የሚለው ማጠቃለያ ለቤተክርስቲያን አስተዳደር ምን ፋይዳ አለው?

"የነቢያት መናፍስት ለነቢያት ይገዛሉ" (ቁ. 32) መባሉ ስለ ራስን መግዛት ምን ያስተምራል?

"መማር ቢፈልጉ በቤታቸው ባሎቻቸውን ይጠይቁ" (ቁ. 35) መባሉ ስለ ጥያቄዎች አቀራረብ ምን ይነግረናል?

የእግዚአብሔር ቃል "ከእናንተ ወጣ ወይስ ወደ እናንተ ብቻ ደረሰ?" (ቁ. 36) የሚለው ወቀሳ ምንን ያነጣጥራል?

ምዕራፍ 15፡ የትንሣኤ እውነትና ተስፋ
የክርስቶስ ትንሣኤ እንደ ወንጌል መሠረት (15፡1-11)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የወንጌሉ ዋና መዓዘናትና የታሪክ እውነታዎች
ሐዋርያው ጳውሎስ ቀደም ሲል የሰበከላቸውንና እነርሱም የተቀበሉትን ወንጌል ደግሞ ያሳስባቸዋል። ወንጌል ዝም ብሎ የሚሰማ ወሬ ሳይሆን፣ የምንድንበትና ጸንተን የምንቆምበት ዐለት ነው። ጳውሎስ የወንጌልን ፍሬ ነገር በሦስት ታላላቅ እውነታዎች ያጠቃልለዋል፤ እነርሱም፡ ክርስቶስ እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ቃል ስለ ኃጢአታችን ሞተ፣ ተቀበረ፣ በሦስተኛውም ቀን እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ቃል ተነሣ የሚሉት ናቸው። እነዚህ ነገሮች የተከናወኑት "እንደ መጽሐፍ ቅዱስ" መሆኑ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያቀደውና የተናገረው መሆኑን ያረጋግጣል። ልክ የአንድ ሕንፃ መሠረት ጠንካራ ካልሆነ ሕንፃው እንደሚወድቅ ሁሉ፣ የክርስቶስ ትንሣኤ ከሌለ ክርስትና ትርጉም የለውም።

የሚያን ምስክሮችና የማያጠራጥሩ ማስረጃዎች
የክርስቶስ ትንሣኤ በምስጢር የተደረገ ሳይሆን በብዙ ምስክሮች የተረጋገጠ ታሪካዊ ድርጊት ነው። ጳውሎስ ትንሣኤውን ያዩትን ሰዎች ዝርዝር ያቀርባል። መጀመሪያ ለጴጥሮስ (ኬፋ)፣ ከዚያም ለአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ታየ። ከዚያም በአንድ ጊዜ ከአምስት መቶ ለሚበልጡ ወንድሞች ታየ፤ ከእነርሱም አብዛኞቹ ጳውሎስ ይህንን መልእክት በሚጽፍበት ጊዜ በሕይወት ነበሩ። ይህም ማለት ማንም ሰው ሄዶ ምስክሮቹን መጠየቅ ይችል ነበር ማለት ነው። በመጨረሻም ለያዕቆብና ለሐዋርያት ሁሉ ከታየ በኋላ፣ ጭንጋፍ ለምሆን ለእኔ ደግሞ ታየኝ ይላል ጳውሎስ። እነዚህ ምስክሮች ሕይወታቸውን እስከ መስጠት ድረስ የጸኑት ተረት ስላመኑ ሳይሆን፣ በገሃድ የተነሣውን ጌታ ስላዩት ነው።

የጸጋው ሥራና የተለወጠው ማንነት
ጳውሎስ ራሱን "ከሐዋርያት ሁሉ የማንስ" አድርጎ ይገልጻል። ምክንያቱም ቀደም ሲል የእግዚአብሔርን ቤተክርስቲያን ያሳድድ ነበር። ነገር ግን "የእግዚአብሔር ጸጋ" ዛሬ ላለበት ማንነት እንዳበቃው በትሕትና ይመሰክራል።

ጳውሎስ ከሌሎቹ ሐዋርያት ይልቅ በትጋት ቢሠራም፣ የሠራው ግን በእርሱ ውስጥ ያለው የእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ እርሱ እንዳልሆነ ይናገራል። የአገልግሎቱ ውጤትና የምዕመናኑ እምነት የተመሠረተው በዚህ በትንሣኤው ቃል ላይ ነው። ሰባኪው ማንም ይሁን ማን፣ የሚሰበከው መልእክት ግን ያው "ክርስቶስ ተነሥቷል" የሚለው ሕያው ወንጌል ነው።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ክርስትናችን በታሪክና በምስክሮች በተረጋገጠው በክርስቶስ ትንሣኤ ላይ የተመሠረተ መሆኑን ነው። ወንጌል ስለ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ የሚናገር የእግዚአብሔር ኃይል ነው። ዛሬም እኛ በሕይወታችን ውስጥ ያለን ማንኛውም መንፈሳዊ ጥንካሬ ከዚህ ከትንሣኤው እውነትና ከእግዚአብሔር ጸጋ የሚመነጭ ነው። ጳውሎስን ከሰዳጅነት ወደ ሐዋርያነት የለወጠው ጸጋ፣ እኛንም በክርስቶስ መንገድ ለመምራት የታመነ ነው። ይህንን ወንጌል አጥብቀን እንያዝ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

የወንጌል ዋና ዋና ክፍሎች (ቁ. 3-4) ምንድን ናቸው? ለምንስ ተቀበረ የሚለው ተጨመረ?

ትንሣኤውን ያዩ ሰዎች ዝርዝር (ቁ. 5-8) ለታሪካዊነቱ ምን ያህል ጠቃሚ ነው?

"እንደ መጻሕፍት ቃል" መባሉ የትንሣኤውን መለኮታዊ ዕቅድ እንዴት ያሳያል?

ጳውሎስ ራሱን "ከሐዋርያት ሁሉ የማንስ" (ቁ. 9) ማለቱ ከትሕትናና ከአገልግሎት ጋር እንዴት ይያያዛል?

"በእግዚአብሔር ጸጋ የሆንኩት እኔ ነኝ" (ቁ. 10) የሚለው ሐሳብ በአገልግሎታችን ውጤት ላይ ያለንን አመለካከት እንዴት ይለውጠዋል?

ጳውሎስ ከሌሎች ሐዋርያት ይበልጥ "ደከመ" መባሉ ከጸጋ ጋር አይቃረንምን?

የትንሣኤው እውነታ ለክርስትና እምነት መቆምና መውደቅ ምክንያት የሆነው ለምንድን ነው?

"የተቀበላችሁትና የቆማችሁበት" (ቁ. 1) መባሉ ስለ ወንጌል ጽናት ምን ይነግረናል?

"በከንቱ ካላመናችሁ በቀር" (ቁ. 2) መባሉ ስለ እምነት ጥልቀት ምን ዓይነት ማስጠንቀቂያ ይሰጣል?

አብዛኞቹ ምስክሮች "እስከ አሁን መኖራቸው" (ቁ. 6) ለመልእክቱ ትክክለኛነት ምን አስተዋጽኦ አለው?

ትንሣኤ ከሌለ እምነታችን ከንቱ ነው (15፡12-34)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ትንሣኤ ከሌለ የሚከተለው መንፈሳዊ ኪሳራ
ጳውሎስ ትንሣኤ የለም የሚለውን ሐሳብ አመክንዮአዊ በሆነ መንገድ ይመረምራል። ትንሣኤ ሙታን ከሌለ ክርስቶስም አልተነሣም ማለት ነው፤ ክርስቶስ ካልተነሣ ደግሞ ስብከታችንም ሆነ እምነታችን ከንቱና ባዶ ይሆናል። እንዲያውም ሐዋርያት እግዚአብሔር ያልደረገውን አድርጓል ብለው ስለመሰከሩ ሐሰተኞች ምስክሮች ይሆናሉ። ከሁሉ በላይ ደግሞ ክርስቶስ ካልተነሣ እኛ ገና በኃጢአታችን ውስጥ ነን ማለት ነው፤ ምክንያቱም የእኛ መጽደቅ የተረጋገጠው በእርሱ ትንሣኤ ነውና። በክርስቶስ ያንቀላፉትም ጠፍተዋል ማለት ነው። በዚህች ሕይወት ብቻ በክርስቶስ ተስፋ የምናደርግ ከሆንን፣ ከሰው ሁሉ ይልቅ ምስኪኖች ነን። ይህ የሚያሳየው የክርስትና እምነት ያለ ትንሣኤ ምንም ትርጉም የሌለው መሆኑን ነው።

የትንሣኤው በኩራትና የመጨረሻው ድል
አሁን ግን ክርስቶስ ላንቀላፉት በኩራት ሆኖ ከሙታን ተነሥቷል! ሐዋርያው ጳውሎስ በአዳምና በክርስቶስ መካከል ያለውን ልዩነት ያሳየናል። ሞት በአንድ ሰው (በአዳም) በኩል እንደመጣ፣ የሙታን ትንሣኤም በአንድ ሰው (በክርስቶስ) በኩል ሆኗል። በአዳም ሁሉ እንደሚሞቱ፣ እንዲሁ በክርስቶስ ሁሉ ሕያዋን ይሆናሉ። ነገር ግን እያንዳንዱ በራሱ ተራ ይሆናል፤ መጀመሪያ በኩራት የሆነው ክርስቶስ ነው፣ ከዚያም ሲመጣ ለክርስቶስ የሆኑት ናቸው። በመጨረሻም ክርስቶስ ጠላቶቹን ሁሉ ከእግሩ በታች ካደረገ በኋላ መንግሥቱን ለአብ ያስረክባል። የሚደመሰሰውም የኋለኛው ጠላት "ሞት" ነው። ይህ ትልቅ ተስፋ እግዚአብሔር በሁሉ ላይ ሁሉ እንዲሆን ያደርጋል።

የእኛና ለውጥና የቅድስና ጥሪ
ትንሣኤ ከሌለ ለምን በየሰዓቱ ለሞት እንጋለጣለን? ጳውሎስ በኤፌሶን ከአራዊት ጋር እንደታገለ በመጥቀስ፣ ትንሣኤ ከሌለ ይህ ሁሉ ድካም ዋጋ የለውም ይላል። ትንሣኤ ከሌለማ "ነገ እንሞታለንና እንብላና እንጠጣ" የሚለው የዓለም ፍልስፍና ትክክል በሆነ ነበር።

ነገር ግን ትንሣኤ ስላለ አኗኗራችን ሊለወጥ ይገባል። "ክፉ ባልንጀርነት መልካሙን አመል ያጠፋል" በማለት ሐዋርያው ያስጠነቅቃል። ስለ ትንሣኤ የተሳሳተ ትምህርት ከሚያስተምሩ ሰዎች ጋር መተባበር ለሕይወት አደገኛ ነው። ለጽድቅ ንቁ፣ ኃጢአትንም አታድርጉ በማለት ሐዋርያው ጥሪ ያቀርባል። ትክክለኛ የትንሣኤ ዕውቀት ወደ ቅዱስ ሕይወት የሚመራን መሆን አለበት።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ጥልቅ ትምህርት የምንረዳው፣ የክርስቶስ ትንሣኤ ለዛሬው ሕይወታችን ብርታት፣ ለወደፊቱ ደግሞ ዋስትና መሆኑን ነው። ሞት ከተሸነፈ እኛ የምንፈራው ምንም ነገር የለም። የእምነታችን መሠረት ጸኑ ነው፤ ምክንያቱም ጌታችን በድል ተነሥቷል! ዛሬም በሕይወታችን ውስጥ የሚያጋጥሙን ፈተናዎች ሁሉ በትንሣኤው ብርሃን ሲታዩ ቀላል ይሆናሉ። ሞትን ያሸነፈው ጌታ በእኛም ውስጥ ሕያው ሆኖ ስለሚኖር፣ በቅድስናና በተስፋ እንድንመላለስ ጸጋው ይርዳን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ትንሣኤ ሙታን የለም" የሚለው ክህደት ለምን ከክርስትና ጋር አብሮ አይሄድም?

ክርስቶስ ባይነሣ ኖሮ "በኃጢአታችሁ አላችሁ" (ቁ. 17) የሚባለው ለምንድን ነው?

ክርስቶስ ለሞቱት "በኩራት" (ቁ. 20) መሆኑ ለእኛ ትንሣኤ ምን ዋስትና ይሰጣል?

"ስለ ሙታን መጠመቅ" (ቁ. 29) የሚለው ሐረግ ትርጓሜው ምንድን ነው?

"ነገ እንሞታለንና እንብላና እንጠጣ" (ቁ. 32) የሚለው አስተሳሰብ የትንሣኤ ተስፋ ከሌለ የሚመጣው እንዴት ነው?

"ክፉ ባልንጀርነት መልካሙን አመል ያበላሻል" (ቁ. 33) የሚለው ሐሳብ ከትንሣኤ ትምህርት ጋር ምን ግንኙነት አለው?

ትንሣኤ ከሌለ ለምን ክርስቲያኖች "ከሰው ሁሉ ይልቅ ምስኪኖች" (ቁ. 19) ይባላሉ?

"በአዳም ሁሉ እንደሚሞቱ እንዲሁ በክርስቶስ ሁሉ ሕያዋን ይሆናሉ" (ቁ. 22) የሚለው ሐሳብ ስለ ሁለት የሰው ዘር አውታሮች ምን ይነግረናል?

"መጨረሻው ይሆናል" (ቁ. 24) ሲባል የክርስቶስ መንግሥት መጠናቀቅ እንዴት ይገለጣል?

የትንሣኤ አካል ባሕርይ (15:35-50)
ምልከታ እና ትርጓሜ

ከመበስበስ ወደማይጠፋው ክብር፡ የትንሣኤ አካላችን ድንቅ ለውጥ
"*ሙታን እንዴት ይነሣሉ? በምን ዓይነትስ አካል ይመጣሉ?*" የሚለው ጥያቄ በቆሮንቶስ ሰዎች ዘንድ ብቻ ሳይሆን በብዙዎች ልብ ውስጥ የሚመላለስ ጥልቅ ጥያቄ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለዚህ ጥያቄ የሚሰጠው ምላሽ እጅግ የሚገርም የተፈጥሮ ምሳሌን በመጠቀም ነው። አንተ ሰነፍ ይላል ሐዋርያው፤ የምትዘራው ዘር ካልሞተ ሕያው ሊሆን አይችልም። አንድን የስንዴ ቅንጣት መሬት ውስጥ ስንቀብር የምንቀብረው የሚበቅለውን ሙሉ አካል ሳይሆን ቅንጣቱን ብቻ ነው። እግዚአብሔር ግን እንደ ወደደ ለዚያ ዘር አዲስና የተዋበ አካልን ይሰጠዋል። የትንሣኤ አካላችንም እንዲሁ ነው፤ የምንቀብረው ምድራዊውና ደካማው ማንነታችን ቢሆንም የሚነሣው ግን እግዚአብሔር በታላቅ ጥበቡ ያዘጋጀው ሰማያዊ አካል ነው።

በዓለማችን ላይ ያሉ *ሥጋዎች* ሁሉ አንድ ዓይነት አይደሉም። የሰው *ሥጋ* ሌላ ነው፣ የእንስሳት *ሥጋ* ሌላ ነው፣ የአእዋፍም ሆነ የዓሣ *ሥጋ* እንዲሁ የተለያየ ነው። ሰማያዊ አካላትም አሉ፤ ምድራዊ አካላትም አሉ። የፀሐይ ክብር ሌላ ነው፣ የጨረቃ ክብር ሌላ ነው፣ የከዋክብትም ክብር እንዲሁ ይለያያል። ይህ የሚያሳየን እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ዓለም የሚሆን ተስማሚ አካል የመስጠት ችሎታ እንዳለው ነው። አሁን ያለንበት አካል ለዚህች ምድራዊ ኑሮ የሚሆን ሲሆን፣ ለዘላለም ዓለም ደግሞ ከዚያ እጅግ የሚበልጥና የሚደነቅ ሰማያዊ ክብር ያለው አካል ይሰጠናል። እግዚአብሔር በአርቲስትነቱ እኛን በአዲስ መልክ ሊሥራን ተስፋ ሰጥቶናል።

የትንሣኤው አካል ከአሁኑ አካላችን ጋር የሚኖረው ልዩነት በአራት ታላላቅ ሽግግሮች ይገለጻል። በመበስበስ ይዘራል፤ ሳይበሰብስ ይነሣል። በውርደት ይዘራል፤ በክብር ይነሣል። በድካም ይዘራል፤ በኃይል ይነሣል። ፍጥረታዊ አካል ሆኖ ይዘራል፤ መንፈሳዊ አካል ሆኖ ይነሣል። ይህ ታላቅ ለውጥ ነው። አሁን ያለንበት ማንነት ለበሽታ፣ ለድካምና ለእርጅና የተጋለጠ ቢሆንም፣ በዚያን ቀን ግን ሞት የማያሸንፈው፣ ድካም የማይነካውና በኃይል የተሞላ አካል ይኖረናል።

የመንፈስ ቅዱስ ሙሉ ቁጥጥር ያለበትና ከሰማያዊው ዓለም ጋር ሙሉ በሙሉ የሚስማማ መንፈሳዊ ማንነትን እንጎናጸፋለን።

ይህ ሁሉ የሆነው በመጀመሪያው ሰው በአዳምና በኋለኛው ሰው በክርስቶስ መካከል ባለው ልዩነት ምክንያት ነው። የመጀመሪያው ሰው አዳም ሕያው ነፍስ ያለው ሆነ፤ ኋለኛው አዳም ክርስቶስ ግን ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው። መጀመሪያ ፍጥረታዊው ነው እንጂ መንፈሳዊው አይደለም። እኛ አሁን እንደ መጀመሪያው ሰው እንደ አዳም ከምድር አቧራ የተሠራውን አካል እንደለበስን፣ እንዲሁ ደግሞ የሰማያዊውን የክርስቶስን መልክ እንለብሳለን። ሥጋና ደም የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊወርሱ አይችሉም፤ መበስበስም የማይበሰብሰውን አይወርስም። ስለዚህ እግዚአብሔር ወደ ሰማያዊው ቤቱ ሊያስገባን ሲል፣ ከአዲሱ ዓለም ጋር የሚስማማውን ያን ድንቅና ቅዱስ አካል ያለብሰናል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ *ሙታን* እንዴት ይነሣሉ ለሚለው ሰው "አንተ ሞኝ" (ቁ. 36) ያለው ለምንድን ነው?

የዘር ምሳሌ (ቁ. 37-38) በምድራዊ ሞትና በትንሣኤ መካከል ያለውን ግንኙነት እንዴት ያብራራል?

"*መበስበስ*" እና "ባለመበስበስ" (ቁ. 42) *መ*ካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?

"*መንፈሳዊ* አካል" (ቁ. 44) ሲባል ከ*ሥጋ* የጸዳ ረቂቅ ነገር ማለት ነውን?

አዳም "ሕያው ነፍስ" ከርስቶስ ግን "ሕይወትን የሚሰጥ *መ*ንፈስ" (ቁ. 45) *መ*ባላቸው ምን ዓይነት ልዩነት ያሳያል?

"የምድራዊውን *መ*ልክ እንደ ለበስን የሰማያዊውን *መ*ልክ ደግሞ እንለብሳለን" (ቁ. 49) የሚለው ተስፋ ዛሬ ላለን ድካም ምን ትርጉም ይሰጣል?

"*ሥጋ*ና ደም የእግዚአብሔርን *መ*ንግ*ሥ*ት ሊወርሱ አይችሉም" (ቁ. 50) *መ*ባሉ ለምን ለውጥ አስፈለገ?

"የሰማያዊ አካል ከብር ሌላ ነው" (ቁ. 40) *መ*ባሉ ስለ ወደፊቱ ማንነታችን ምን ዓይነት ግርማ ያሳያል?

"*መ*ጀመሪያ ነፍሳዊው ነው እንጂ *መ*ንፈሳዊው አይደለም" (ቁ. 46) *መ*ባሉ ስለ ሕይወት ቅደም ተከተል ምን ያስተምራል?

"ከምድር የሆነው *መ*ሬታዊ" (ቁ. 47) *መ*ባሉ ስለ ሰው ልጅ ውሱንነት ምን ይነግረናል?

ድል በመስቀልና በትንሣኤ (15፡51-58)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የሞት ሞትና የድል አዋጅ፡ በቅጽበተ ዓይን የሚሆን ድንቅ ለውጥ

ሰላም ለእናንተ ይሁን የተወደዳችሁ የቃሉ ተማሪዎች! ዛሬ በ1ኛ ቆሮንቶስ ምዕራፍ 15 ላይ ያለውን እጅግ አስደሳችና መደምደሚያ የሆነውን የድል ትምህርት እንመለከታለን። ሐዋርያው ጳውሎስ ትምህርቱን የሚዘጋው ስለ ትንሣኤ ምስጢርና ሞት እንዴት ድል እንደተነሳ በታላቅ ዝማሬ በመግለጥ ነው። ይህ ክፍል ለክርስቲያን ተስፋ ትልቁ ማጎተም ነው።

የማይመረመረው ምስጢርና የቅጽበተ ዓይኑ ለውጥ

ሐዋርያው ጳውሎስ "ምስጢርን እነግራችኋለሁ" በማለት ንግግሩን ይጀምራል። ሁላችን አንሞትም (አናንቀላፋም) ነገር ግን የኋለኛው መለከት ሲነፋ ሁላችን በቅጽበተ ዓይን እንለወጣለን። ሞት የግድ ለሁሉም ሰው መድረሻ አይደለም፤ ምክንያቱም ጌታ ሲመጣ በሕይወት ያሉ አማኞች ሳይሞቱ በቀጥታ ወደማይበሰብስ አካል ይለወጣሉ። ያ የሚበሰብሰው አካላችን የማይበሰብሰውን፣ የሚሞተውም የማይሞተውን ይለብሳል። ልክ አንድ አባጨጓሬ በድንገት ተለውጦ ውብ ቢራቢሮ እንደሚሆን፣ የእኛም ደካማ አካል በድንገት ሰማያዊ ክብርን ይጎናጸፋል። ይህ ለውጥ እጅግ ፈጣን ከመሆኑ የተነሳ ዐይን ተከፍቶ እስከሚዘጋ ባለው ጊዜ ውስጥ የሚከናወን መለኮታዊ ተአምር ነው።

የሞት መውጊያ መሰበርና የድል ዝማሬ

የሚሞተው የማይሞተውን ሲለብስ፣ "ሞት በድል ተዋጠ" ተብሎ የተጻፈው ቃል ይፈጸማል። ጳውሎስ በድፍረትና በደስታ ሆኖ ሞትን እንዲህ ብሎ ይሞግተዋል፡- "ሞት ሆይ፥ መውጊያህ የታለ? ሲኦል ሆይ፥ ድል መንሳትህ የታለ?" የሞት መውጊያ ኃጢአት ነው፤ የኃጢአትም ኃይል ሕግ ነው። ክርስቶስ ግን በመስቀል ላይ ስለ እኛ በመሞትና በመነሣት የኃጢአትን ዋጋ ከፍሏል፣ የሕግንም ፍርድ አጥፍቷል። ስለዚህ ሞት ኃይል የሌለው፣ መውጊያው የተሰበረ ድል የተነሳ ጠላት ሆኗል። እንደ አንድ መርዛማ ንብ መውጊያዋ እንደተነቀለ ሁሉ፣ ሞትም ለአማኞች የጥፋት በር መሆኑ ቀርቶ ወደ ዘላለም ክብር መሸጋገሪያ ድልድይ ሆኗል።

የድሉ ባለቤትና የምስጋና መስዋዕት

ይህ ድል የራሳችን ጥረት ወይም ብቃት ውጤት አይደለም። ሐዋርያው "በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድልን ለሚሰጠን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን" ይላል። ድሉ ስጦታ ነው! እኛ ድል አድራጊዎች የሆንነው በክርስቶስ ድል አድራጊነት ውስጥ ስለተሸሸግን ነው። እርሱ ሞትን ስለረገጠ እኛም ከእርሱ ጋር አሸናፊዎች ሆነናል። ይህ እውነት በሕይወታችን ውስጥ ያለውን የሞት ፍርሃት አስወግዶ በታላቅ ነጻነትና ምስጋና እንድንመላለስ ያደርገናል።

ጽናትና የማይጠፋው የሥራ ውጤት

በትንሣኤው ትምህርት መደምደሚያ ላይ ሐዋርያው አንድ ታላቅ ማሳሰቢያ ይሰጠናል። "ስለዚህ፥ የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፥ ጽኑአን ሁኑ፥ አትነቃነቁም፥ የጌታ ሥራ ለእናንተ በከንቱ እንዳይሆን አውቃችሁ በጌታ ሥራ ሁልጊዜ የሚበዛላችሁ ሁኑ" ይላል። ትንሣኤ ስላለና ሞት ስለተሸነፈ፣ ዛሬ ለጌታ የምንደክመው ድካም ሁሉ ዋጋ አለው። በከንቱ የምንሮጥ አይደለንም፤ የምንሠራው ሥራ ሁሉ ለዘላለም የሚቆይ ፍሬ አለው። ስለዚህ በፊተና መካከል ሳንናወጥ፣ በተስፋና በትጋት ጌታን ልናገለግል ይገባል። የትንሣኤው ተስፋ የዛሬው ትጋታችን ነዳጅ ነው።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ድንቅ ክፍል የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ክርስቲያን ሞትን ድል በነሳ ጌታ ስር ያለ ባለድል መሆኑን ነው። በመስቀሉ ሞት መውጊያው የተሰበረው ሞት፣ በትንሣኤው ብርሃን ጨርሶ ተሸንፏል። ይህ ተስፋ ዛሬ በምድር ላይ ስንኖር በታማኝነት እንድንቆም ብርታት ይሆነናል። ድካማችን ሁሉ በሰማይ መዝገብ ላይ ተጽፏል፤ አንድ ቀንም በማይጠፋ ክብር እንለወጣለን። ሞት አበቃለት፤ ሕይወት ግን ለዘላለም ይቀጥላል!

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

"ሁላችን አናንቀላፋም ነገር ግን ሁላችን እንለወጣለን" (ቁ. 51) የሚለው ሐሳብ ስለ ጌታ መመለስ ምን ይነግረናል?

"በመጨረሻው መለከት" (ቁ. 52) የሚለው ሐረግ ከሌሎች የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ጋር እንዴት ይገናኛል?

"ሞት በድል ተዋጠ" (ቁ. 54) መባሉ ለሞት ያለንን ፍርሃት እንዴት ይለውጠዋል?

"የሞት መውጊያ ኃጢአት ነው" (ቁ. 56) መባሉ ድል የሚገኘው ከኃጢአት በመንጻት መሆኑን እንዴት ያሳያል?

"የኃጢአት ኃይል ሕግ ነው" (ቁ. 56) የሚለው ሐሳብ ከገላትያና ከሮሜ መልእክቶች ጋር እንዴት ይጣጣማል?

ድልን ለሚሰጠን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን (ቁ. 57) የሚለው ሐረግ በአማኝ ሕይወት ውስጥ የሚኖረው ፋይዳ ምንድን ነው?

"ድካማችሁ በጌታ ከንቱ አይደለም" (ቁ. 58) የሚለው ቃል ለአገልጋዮች ጽናት የሚሰጠው ብርታት ምንድን ነው?

"በቅጽበት ዓይን" መለወጥ (ቁ. 52) ስለ መለኮታዊ ኃይል ፍጥነት ምን ይነግረናል?

ሞትና ሲኦልን መሞገት (ቁ. 55) ስለ አማኙ ድፍረት ምን ያስተምራል?

"የጌታ ሥራ ሁልጊዜ ይብዛላችሁ" መባሉ ከትንሣኤ ተስፋ ጋር እንዴት ይያያዛል?

ምዕራፍ 16፡ ተግባራዊ መመሪያዎችና ሰላምታ

ለቅዱሳን የሚሆን መዋጮ (16፡1-4)

ምልከታ እና ትርጓሜ

የወንድማማችነት ፍቅር በተግባር፡ የቅዱሳን መረዳጃና የልግስና ሥርዓት

ሰላም ለእናንተ ይሁን የተወደዳችሁ የቃሉ ተማሪዎች! በባለፈው ክፍለ ትምህርታችን ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ትንሣኤ ሙታንና ስለ ዘላለም ክብር ያለውን ታላቅ ምስጢር ሲያካፍለን ነበር። አሁን ደግሞ በምዕራፍ 16 መጀመሪያ ላይ ያንን ሰማያዊ ተስፋ ወደ ምድራዊ ተግባር ይለውጠዋል። ጳውሎስ መንፈሳዊነት በሰማይ ደመና ላይ መብረር ብቻ ሳይሆን፣ የተቸገሩ ወንድሞችን በተግባር መርዳት መሆኑን በዚህ አጭር ክፍል ያስተምረናል።

የተቀደሰ ልማድና የታቀደ ልግስና

ሐዋርያው ጳውሎስ በኢየሩሳሌም ለሚገኙና በችግር ላይ ላሉ ቅዱሳን የሚሆን መዋጮ እንዲሰበሰብ ለገላትያ አብያተ ክርስቲያናት የሰጠውን ትእዛዝ ለቆሮንቶስ ሰዎችም ይደግምላቸዋል። እዚህ ጋር ትልቁ ቁምነገር የአሰጣጡ ሁኔታ ነው። "ከሳምንቱ በመጀመሪያ ቀን እያንዳንዳችሁ እንደተሳካላችሁ መጠን" ይላል። ይህ የሚያሳየው ልግስና በስሜት ግፊት ወይም በድንገት የሚደረግ ሳይሆን፣ በዕቅድና በሥርዓት የሚከናወን የተቀደሰ ልማድ መሆን እንዳለበት ነው። በየሳምንቱ መጀመሪያ ላይ ለእግዚአብሔርና ለቅዱሳን የሚሆንን ነገር ለይቶ ማስቀመጥ፣ እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ ላደረገው በረከት የምናቀርበው የታማኝነት መግለጫ ነው።

እንደ በረከቱ መጠን ያለ እኩል ተሳትፎ

ልግስና በጥቂት ሀብታሞች ላይ ብቻ የተጣለ ሸክም ሳይሆን፣ "እያንዳንዳችሁ" በማለት ሁሉንም አማኝ የሚያሳትፍ መሆኑን ጳውሎስ ያስገነዝባል። የመዋጮው መጠን የሚወሰነው ደግሞ እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ሰው በሰጠው ስኬትና በረከት ልክ ነው። ይህ መለኮታዊ ሚዛን ነው። ብዙ ያለው ብዙ፣ ጥቂት ያለው ደግሞ ካለው ላይ በጥቂቱ እንዲሰጥ ያበረታታል።

ዋናው ነገር የልቡ ፈቃደኝነትና ወንድሙን ለመርዳት ያለው ቁርጠኝነት ነው። ጳውሎስ እርሱ በሚመጣበት ጊዜ መዋጮው ተሰብስቦ እንዲቆይ የፈለገው፣ አገልግሎቱ በችኮላና በግርግር ሳይሆን በዝግጅትና በክብር እንዲከናወን ስላሰበ ነው።

በአገልግሎት ውስጥ ያለ ታማኝነትና ግልጽነት

በመጨረሻም ጳውሎስ ስለ ገንዘቡ አያያዝ እጅግ የላቀ ጥንቃቄና ግልጽነት (Transparency) ያሳያል። የሰበሰቡትን በረከት ወደ ኢየሩሳሌም እንዲያደርሱለት በቆሮንቶስ ሰዎች የታመኑና የተመረጡ ሰዎችን በደብዳቤ እንደሚልክ ይነግራቸዋል። አስፈላጊም ሆኖ ከተገኘ እርሱ ራሱ አብሯቸው እንደሚሄድ ይገልጻል። ይህ ትልቅ ትምህርት ነው። በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚሰበሰብ ማንኛውም ንብረት ወይም ገንዘብ በታማኝነትና በግልጽ አሠራር ሊመራ ይገባል። ጳውሎስ ወንጌል እንዳይሰደብና የአማኞች ልብ እንዳይጠራጠር ሲል፣ ለገንዘቡ አያያዝ ትልቅ ኃላፊነትና ጥንቃቄ መውሰዱን እንመለከታለን።

ምሳሌና ማጠቃለያ

ይህንን ሁኔታ በአንድ ትልቅ ማሰሮ ውስጥ በየቀኑ በሚንጠባጠብ የውኃ ጠብታ ልንመስለው እንችላለን። በአንድ ጊዜ ማሰሮውን ለመሙላት መሞከር አድካሚ ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን በየቀኑ ወይም በየሳምንቱ በታማኝነት ጥቂት ጠብታዎችን መጨመር ማሰሮው ሳይታወቅ እንዲሞላ ያደርጋል። ጳውሎስ ያስተማረው "የሳምንቱ መጀመሪያ" ሥርዓትም እንዲህ ነው። በታቀደና በዘወትር ልማድ የምናደርገው ልግስና ለታላቅ አገልግሎት የሚሆን ትልቅ በረከት ይወልዳል። ዛሬም እኛ እግዚአብሔር በሰጠን ስኬት ልክ ለወንድሞቻችንና ለእህቶቻችን የምንተርፍ፣ በአሰጣጣችንም ሥርዓትና ታማኝነት ያለን ልንሆን ይገባል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ለሌሎች አብያተ ክርስቲያናት "*መዋጮ*" ማሰባሰብ (ቁ. 1) ስለ ዓለም አቀፋዊ የቤተክርስቲያን አንድነት ምን ያስተምረናል?

"እንደ ተሳካለት መጠን" (ቁ. 2) *መስጠት* ስለ መስጠት ልክ (Proportional giving) ምን ይነግረናል?

የገንዘብ አሰባሰብ "በሳምንቱ *መጀመሪያ* ቀን" (ቁ. 2) መደረጉ ከአምልኮ ጋር ያለውን ግንኙነት እንዴት ይገልጻል?

ጳውሎስ የገንዘብ አያያዙን ለታመኑ ሰዎች *መተዉ* (ቁ. 3) ለዛሬ መሪዎች ምን ትምህርት ይሰጣል?

ስጦታን "አስቀድሞ ማከማቸት" ለምን አስፈለገ?

ለድሆች ቅዱሳን ማሰብ የአማኞች የጋራ ኃላፊነት የሆነው ለምንድን ነው?

ጳውሎስ ራሱ ገንዘቡን ይዞ ከመሄድ ይልቅ የታመኑ ሰዎችን መላኩ ግልጽነትን እንዴት ያረጋግጣል?

"እኔም ደግሞ መሄድ የሚገባኝ ቢሆን" (ቁ. 4) *መባሉ* ስለ ጳውሎስ ተሳትፎ ምን ይነግረናል?

መዋጮው "ስጦታ" (ቁ. 3) ተብሎ መጠራቱ ስለ አሰጣጥ መንፈስ ምን ያስተምራል?

በገላትያ የታዘዘው ትእዛዝ ለቆሮንቶስም *መሥራቱ* ስለ አብያተ ክርስቲያናት መመሪያ ወጥነት ምን ያሳያል?

የጳውሎስ ጉዞና የመጨረሻ ሰላምታ (16፡5-24)
ምልከታ እና ትርጓሜ

የአገልግሎት ጉዞና የፍቅር ማኅተም፡ በሥራና በናፍቆት መካከል ያለ ሰላምታ

ሰላም ለእናንተ ይሁን የቃሉ ተማሪዎች! ዛሬ እጅግ ሰፊና ጥልቅ የሆነውን የ1ኛ ቆሮንቶስ መልእክት ጥናታችንን የምንደመድምበት ክፍል ላይ ደርሰናል። ሐዋርያው ጳውሎስ መልእክቱን የሚዘጋው በዝርዝር የጉዞ ዕቅዶች፣ በአገልግሎት መመሪያዎችና ልብን በሚነኩ የግል ሰላምታዎች ነው። ይህ ክፍል አገልጋዮች በሥራ ብዛት መካከልም እንኳ ለሰው ያላቸውን ፍቅርና ናፍቆት እንዴት መግለጥ እንዳለባቸው የሚያሳይ ድንቅ ምሳሌ ነው።

ታላቅ በርና ብዙ ተቃዋሚዎች፡ የአገልግሎት ዕድልና ፈተና

ጳውሎስ ስለ ጉዞው ዕቅድ ሲናገር በመጀመሪያ መቄዶንያን አልፎ ወደ ቆሮንቶስ ሊመጣና ምናልባትም ክረምቱን እዚያው ሊያሳልፍ እንደሚፈልግ ይገልጻል። "ጌታ ቢፈቅድ" የሚለው አገላለጹ ሕይወቱና ዕቅዱ ሁሉ በእግዚአብሔር እጅ መሆኑን ያሳያል። የሚገርመው ግን በኤፌሶን ለመቆየት የፈለገበት ምክንያት ነው፤ "ሥራ የሚበዛበት ታላቅ በር ተከፍቶልኛልና ተቃዋሚዎችም ብዙ ናቸው" ይላል። ብዙ ጊዜ እኛ ተቃውሞ ሲበዛ በሩ የተዘጋ ይመስለናል፤ ለጳውሎስ ግን ተቃውሞ መኖሩ ሥራ መኖሩን የሚያሳይ ምልክት ነው። ሰይጣን የሚቃወመው እግዚአብሔር ትልቅ ሥራ እየሠራ ባለበት ቦታ ነውና። አንድ ገበሬ ምርቱ በበዛ ቁጥር አረሙም እንደሚበዛበት ሁሉ፣ የወንጌል ምርት ባለበት ቦታ ሁሉ ፈተና መኖሩ አይቀሬ ነው።

የክርስትና ሕይወት አምስቱ ምሰሶዎች

በመዝጊያው ላይ ሐዋርያው ለአማኞች ሁሉ የሚሆን እጅግ አጭርና ኃይለኛ መመሪያ ይሰጣል። "ንቁ፣ በሃይማኖት ቁሙ፣ ጎልምሱ፣ ብርቱዎች ሁኑ። በእናንተ ዘንድ ሁሉ በፍቅር ይሁን" ይላል። እነዚህ አምስት ነጥቦች የክርስቲያን ማንነት ምሰሶዎች ናቸው። ንቁ መሆን ከመንፈሳዊ እንቅልፍ መጠበቅን፣ በሃይማኖት መቆም ከእውነት አለመንሸራተትን፣ መጎልመስና መበርታት ደግሞ ፈተናን ለመቋቋም የሚያስችል መንፈሳዊ ጡንቻን ማሳደግን ያሳያሉ። ይህ ሁሉ ግን ያለ "ፍቅር" ዋጋ የለውም። ፍቅር የሌለው ብርታት ጨካኝ ያደርጋል፤ ፍቅር ያለው ብርታት ግን ሌላውን ያንጻል።

የታማኞች ክብርና የአገልጋዮች ናፍቆት

ጳውሎስ የእስጢፋኖስን ቤተሰቦችና ከእርሱ ጋር ያሉትን የታመኑ አገልጋዮች ስም በመጥቀስ፣ ቤተክርስቲያን እንዲህ ያሉትን ሰዎች ልታውቃቸውና ልታከብራቸው እንደሚገባ ያሳስባል። እነዚህ ሰዎች የጳውሎስንና የቆሮንቶስን ምዕራፍ መንፈስ ያሳረፉና ለቅዱሳን አገልግሎት ራሳቸውን የሰጡ ናቸው። እውነተኛ መሪነት ራስን ለቅዱሳን አገልግሎት መገዛት ነው። በመቀጠልም በአካባቢው ያሉ አብያተ ክርስቲያናት፣ በተለይም አቂላና ጵርስቅላ በቤታቸው ካለች ቤተክርስቲያን ጋር ሆነው ሰላምታ ያቀርባሉ። ክርስትና የብቸኝነት ጉዞ ሳይሆን፣ በዓለም ዙሪያ ካሉ አማኞች ጋር በፍቅርና በሰላምታ የምንተሳሰርበት ትልቅ ቤተሰብ ነው።

የመጨረሻው ማኅተም፡ ማራናታ!

ጳውሎስ መልእክቱን የሚዘጋው በገዛ እጁ በጻፈው ሰላምታ ነው። "ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስን የማይወድ ቢኖር የተረገመ ይሁን" በማለት ለጌታ ሊኖረን የሚገባውን ጥልቅ ፍቅር ያሳስባል። በመቀጠልም "ማራናታ" (ጌታችን ሆይ ና!) የሚለውን የጥንቷ ቤተክርስቲያን የናፍቆት ቃል ይጠቀማል። ይህ ቃል አማኞች በምድር መከራ መካከል ሆነው የጌታን መምጣት በናፍቆት እንደሚጠባበቁ የሚያሳይ ነው። በመጨረሻም "የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን። ፍቅሬ በክርስቶስ ኢየሱስ ከሁላችሁ ጋር ይሁን" በማለት በጸጋና በፍቅር ደምድሟል። 1ኛ ቆሮንቶስ በብዙ ተግሣጽና ትምህርት የተሞላ ቢሆንም፣ መጨረሻው ግን የጳውሎስ ጥልቅ ፍቅርና የእግዚአብሔር ጸጋ ነው።

ማጠቃለያና ምልከታ

ከዚህ ታላቅ መልእክት የምንረዳው፣ ቤተክርስቲያን በውስጧ ብዙ ችግሮችና ፈተናዎች ቢኖሩባትም፣ በመንፈሳዊ ሥርዓት፣ በጸጋ ስጦታዎችና ከሁሉ በሚበልጠው በፍቅር መንገድ ስትመላለስ ድል አድራጊ እንደምትሆን ነው። ጳውሎስ ያስተማረን እውነት ሁሉ ለክርስቶስ መኖርን ግብ ያደረገ ነው። ዛሬም እኛ በንቃትና በጸጋ ቆመን፣ የጌታን መምጣት እየናፈቅን፣ በምናደርገው ነገር ሁሉ ፍቅር እንዲቀድም እናድርግ።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጳውሎስ "ጌታ ቢፈቅድ" (ቁ. 7) ማለቱ ለዕቅዶቻችን ምን ዓይነት አመለካከት እንዲኖረን ይረዳናል?

"ትልቅና ፍሬያማ በር" መከፈቱ ከተቃዋሚዎች መብዛት ጋር መገጣጠሙ (ቁ. 9) ምን ትርጉም ይሰጣል?

ጢሞቴዎስን "አንዳች እንዳይንቀው" (ቁ. 11) ማሳሰቡ ወጣት አገልጋዮችን ስለመደገፍ ምን ያስተምረናል?

"ንቁ፣ በሃይማኖት ቁሙ፣ ጎልምሱ፣ ጠንክሩ" (ቁ. 13) የሚሉት ትእዛዞች ዛሬ ላለ አማኝ እንዴት ይተረጎማሉ?

"ሥራችሁ ሁሉ በፍቅር ይሁን" (ቁ. 14) የሚለው ሐሳብ ከምዕራፍ 13 ጋር እንዴት ይገናኛል?

የእስቲፋኖስ ቤት አባላት (ቁ. 15) ለቅዱሳን አገልግሎት ራሳቸውን መስጠታቸው ምን ዓይነት አርአያነት አለው?

ጳውሎስ "ሰላምታዬ በገዛ እጄ ነው" (ቁ. 21) ማለቱ የመልእክቱን ትክክለኛነት እንዴት ያረጋግጣል?

"ጌታን የማይወድ ቢኖር የተረገመ ይሁን" (ቁ. 22) የሚለው ጠንካራ ቃል ለምን አስፈለገ?

"ማራናታ" (ቁ. 22) የሚለው ጸሎት ስለ ጌታ መመለስ ያለንን ናፍቆት እንዴት ይገልጻል?

በመጨረሻው ቁጥር ላይ ጳውሎስ "ፍቅሬ ከሁላችሁ ጋር ነው" ማለቱ ለቆሮንቶስ ሰዎች ያለውን ፍቅር እንዴት ያሳያል?

የጥናቱ ማጠቃለያና የቀጣዩ ጉዞ ጥሪ፡- ቃሉን መኖር

የተወደዳችሁ የቃሉ ተማሪዎች! እነሆ በ1ኛ ቆሮንቶስ መልእክት ውስጥ ስናደርግ የነበረውን ጥልቅና በረከት የተሞላበት ጉዞ አጠናቅቀናል። ይህ ጥናት ለቃሉ ካለን ዕውቀት ባለፈ በውስጣዊ ማንነታችን ላይ ትልቅ አሻራ ጥሎ እንደሚያልፍ እናምናለን። በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ከነበሩት ፈተናዎች ተነስተን፣ ዛሬ በዘመናችን ለሚገጥሙን ማኅበራዊና መንፈሳዊ ጥያቄዎች ክርስቶስ እንዴት ብቸኛ ምላሽ እንደሆነ ተመልክተናል።

ከመስቀሉ ቃል ጀምረን እስከ ትንሣኤው ድል አዋጅ ድረስ የተጓዝንባቸው ምዕራፎች፣ እውነተኛ ጥበብ ከእግዚአብሔር ዘንድ መሆኑን አስተምረውናል። ከሁሉ የሚበልጠውን የፍቅር መንገድ መርምረናል፤ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ለግል ዝና ሳይሆን ለአካሉ (ለቤተ ክርስቲያን) ግንባታ መሆናቸውን ተረድተናል፤ እንዲሁም በትንሣኤው ተስፋ ጸንተን በጌታ ሥራ ሁልጊዜ የሚበዛልን እንድንሆን ታጥቀናል። እያንዳንዱ ምዕራፍ ለመንፈሳዊ ዕድገታችን የሚሆን ጠቃሚ ስንቅ ሆኖ አገልግሏል።

አሁን ትልቁ ሥራ የሚጀምረው እዚህ ጋር ነው። ቃሉን ማጥናት ብቻውን በቂ አይደለም፤ ቃሉን መኖር ግን ሕይወትን ይለውጣል። ይህንን መጽሐፍ ስትዘጉ፣ በውስጡ የሰፈሩት እውነቶች በልባችሁ ጓዳ ታትመው እንዲቀሩና በዕለት ተዕለት ኑሮአችሁ፣ በትዳራችሁ፣ በሥራችሁና በቤተክርስቲያን አገልግሎታችሁ ውስጥ ፍሬ እንዲያፈሩ ጸሎታችን ነው። እግዚአብሔር በቃሉ በኩል ያበራላችሁ ብርሃን ለሌሎችም የምታካፍሉት ይሁን። በክርስቶስ አካል ውስጥ ያላችሁን ድርሻ በማወቅ በታማኝነት ማገልገላችሁን ቀጥሉ።

ጌታችን በድል እስኪመለስ ድረስ ሩጫችንን በጽናት እንቀጥል። "ንቁ፥ በሃይማኖት ቁሙ፥ ጎልምሱ ጠንክሩ" የሚለው የሐዋርያው ጳውሎስ የመጨረሻ መመሪያ በጆሮአችሁ ውስጥ ሁልጊዜ ያስተጋባ። በሁሉ ነገር ላይ ፍቅር ይንገሥ፤ ምክንያቱም የማያልፈውና ለዘላለም የሚኖረው ፍቅር ብቻ ነውና። ሁልጊዜም ለጌታ ክብር የምትኖሩና በቅድስና የምትመላለሱ ባለድሎች እንድትሆኑ የእግዚአብሔር ጸጋ ይብዛላችሁ።

ይህንን ጥናት ደጋግመው በመከለስና ሌሎች 'የሕይወት እንጀራ አገልግሎት' የሚያዘጋጇቸውን የጥናት መምሪያዎችና ማብራሪያዎች በመጠቀም በመንፈሳዊ እውቀትዎ ይደጉ።

🌐 **Website:** https://ethiopiansite.com/
📱 **Telegram:** https://t.me/YehiwotEnjera_Official
👥 **Facebook:** facebook.com/YehiwotEnjera
▶️ **Youtube:** https://www.youtube.com/@yehiwotEnjera
📧 **Email:** tsegaewnet@gmail.com

በግርግር ውስጥ ያለ ሰላም፤ የ1ኛ ቆሮንቶስ መልእክት የሕይወት መመሪያ

ቆሮንቶስ በጥንቱ ዓለም የጥበብ፣ የንግድና የብልግና ማዕከል ነበረች። በዚያ ምስቅልቅል ውስጥ የተተከለችው ቤተክርስቲያን ደግሞ በብዙ ውስጣዊ ግጭቶች፣ ጥያቄዎችና መከፋፈሎች ትታመስ ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ ለዚህች ቤተክርስቲያን የጻፈው መልእክት ከሁለት ሺህ ዓመታት በኋላ ዛሬም ለምንኖርበት ፈታኝ ዘመን ትልቅ ሰማያዊ መድኃኒት ነው።

ይህ የጥናት መጽሐፍ የጳውሎስን ጥልቅ ትምህርቶች በቀላልና ግልጽ በሆነ መንገድ ያቀርብላችኋል። በምድራዊ ጥበብና በመስቀሉ ቃል መካከል ያለውን ልዩነት፣ ስለ እውነተኛ መንፈሳዊ ነጻነት፣ ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች ቅዱስ አጠቃቀም፣ ከሁሉ ስለሚበልጠው የፍቅር መንገድና ስለ ትንሣኤው የማይታበል ድል በሰፊው ይተነትናል። በቤተክርስቲያን፣ በትዳርና በማኅበራዊ ግንኙነት ውስጥ ለሚነሱ ቀውሶች ሁሉ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መፍትሔ በዚህ ጥናት ውስጥ ተካቷል።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የምታገኙት እያንዳንዱ ትምህርት እምነታችሁን የሚያጸና፣ ልባችሁን የሚያሳርፍና ለጌታ መምጣት በንቃት የሚያዘጋጃችሁ መንፈሳዊ ስንቅ ነው። የቆሮንቶስን ሰዎች ያቀናው መለኮታዊ ቃል እናንተንም ወደ አዲስ የቅድስናና የፍቅር ከፍታ ይወስዳችኋል። የክርስቶስ አካል ብልቶች መሆናችሁን ተረድታችሁ በታማኝነት እንድታገለግሉና በፈተና መካከል እንድትጸኑ ይህ መጽሐፍ ታማኝ መሪ ይሆንላችኋል።

ያግኙን 🔗 📱

ሌሎች የጥናት መምሪያዎችና ማብራሪያዎች ማግኘት የሚፈልጉ ከሆነ ጥያቄዎን ያድርሱን። እንዲሁም ስለዚህ ጥናት ያለዎትን አስተያየት፣ ጥያቄ ወይም ምስክርነት መስማት እንሻለን። የእርስዎ መልዕክት ለእኛ ትልቅ ብርታት ነው።

🌐 **Website:** https://ethiopiansite.com/
📱 **Telegram:** https://t.me/YehiwotEnjera_Official
👥 **Facebook:** facebook.com/YehiwotEnjera
▶️ **Youtube:** https://www.youtube.com/@yehiwotEnjera
📧 **Email:** tsegaewnet@gmail.com

Made with Bloom®